

พฤติกรรมกำรรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
อชฌีญา มีทรัพย์ทวีกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ตุลาคม 2551

พฤติกรรมกำรรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
อชฌีญา มีทรัพย์ทวีกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ตุลาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พฤติกรรมกำรรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

อชฌีญา มีทรัพย์ทวีกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ตุลาคม 2551

อชันญา มีทรัพย์ทวีกุล. (2551). พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขต

กรุงเทพมหานคร. ปรินซ์นิพนธ์. วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วย

ศาสตราจารย์พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์, รองศาสตราจารย์ดร. กำโชค เผือกสุวรรณ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปร เพศ อายุ การศึกษา รายได้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นวัยรุ่นทั้งชาย และหญิง อายุระหว่าง 13 – 21 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่รับชมละครโทรทัศน์เอเชีย จำนวน 400 คน ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม มี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ตอนที่ 3 พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย มีลักษณะเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย อยู่ในระดับปานกลาง

พิจารณาจำแนกตามตัวแปร พบว่า

1. เพศ ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีพฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย อยู่ในระดับปานกลาง
2. อายุ ทุกกลุ่มอายุมีพฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย อยู่ในระดับปานกลาง
3. ระดับการศึกษา ทุกกลุ่มระดับการศึกษา มีพฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย อยู่ในระดับปานกลาง

4. รายได้ ทุกกลุ่มรายได้ มีพฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย อยู่ในระดับปานกลาง

TEENAGERS' BEHAVIOR OF CONSUMING
ASIAN TELEVISION SERIALS PROGRAMS IN BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
ACHANEEYA MEESUPTAVEEKOON

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University
October 2008

Achaneeya Meesuptaveekoon. (2008). *Teenagers' behavior of consuming Asian television serials program in Bangkok*. Master thesis, M.S. (Recreation Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst. Prof. Panomsak Sawatpong, Assoc. Prof. Dr. Kamchoke Phueksuwan.

The purpose of this research were to study teenagers' behavior of consuming Asian television serials program in Bangkok, with the following variables on sex, age, education and income. The samples group using in this research were the teenagers in both male and female ages between 13-21 years old who were living in Bangkok and watching Asian television serials program amounting 400 samples. The method of sampling was Multi-stage random sampling by using the questionnaire. The questionnaire content with 3 sections, section 1 the general personal information of the person who answers the questionnaires, section 2 the behavior in the watching of Asian television serials program, and section 3 the behavior before watching in area of the motivation, the behavior during watching in area of the perception, and the behavior after watching in area of the changing behavior after watched Asian television serials program which have 5 rating scale. The statistical methods applied in data analysis with frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results from this research were as following;

Teenagers' behavior of consuming Asian television serials program in Bangkok had composed of following; the behavior before watching in the area of motivation, the behavior during watching in the area of perception, and the behavior after watching in the area of the changing behavior after watched were in medium level.

In consideration based on the variables

1. Sex, both male and female had the behavior before watching in the area of motivation, the behavior during watching in the area of perception, and the behavior after watching in the area of the changing behavior after watched Asian television serials program were in medium level.

2. Age, all of age groups had the behavior before watching in the area of motivation, the behavior during watching in the area of perception, and the behavior after watching in the area of the changing behavior after watched Asian television serials program were in medium level.

3. Education level, all of education level groups had the behavior before watching in the area of motivation, the behavior during watching in the area of perception, and the behavior after watching in the area of the changing behavior after watched Asian television serials program were in medium level.

4. Income, all of income groups had the behavior before watching in the area of motivation, the behavior during watching in the area of perception, and the behavior after watching in the area of the changing behavior after watched Asian television serials program were in medium level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ของ
อชัญญา มีทรัพย์ทวีกุล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่..... เดือนตุลาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวลี พึ่งโพธิ์ทอง)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เผือกสุวรรณ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เผือกสุวรรณ)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุภาวรัตน์ วรทอง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เผือกสุวรรณ กรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์ที่ให้ความอนุเคราะห์ กรุณาให้ความช่วยเหลือ คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตลอดจนการ แก้ไขในข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยดีมาโดยตลอด ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวิทย์ พึ่งโพธิ์ทอง รองศาสตราจารย์สุภารัตน์ วรทอง กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชิน โพธิ์อ่อน คุณอัญญา สิงห์เสนี ผู้จัดการแผนกจัดผังรายการ บริษัท ทู วิชั่นส์ จำกัด(มหาชน) ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และคณาจารย์ภาควิชาการจัดการนันทนาการทุกท่าน ที่ได้ ประสทิธิประสาทวิชา มอบความรู้อันเป็นทุนชีวิตแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ คุณปาลิตา ทองตะนูนาม ผู้จัดการอาวุโส ฝ่ายสนับสนุนบริการสมาชิก บริษัท ทู วิชั่นส์ จำกัด(มหาชน) ที่ให้ความสนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนผู้ร่วมงานในหน่วยงาน เพื่อนๆMRC รุ่น 5 รวมถึงผู้ที่มีส่วนสำเร็จต่องานวิจัยนี้ทุกท่านที่สละเวลาคอยช่วยเหลือ และผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความร่วมมือในข้อมูลอันเป็นส่วนสำคัญในงานวิจัยนี้

ท้ายสุดนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อวิเชษฐ์ คุณแม่ทัศนีย์ พี่สาวคุณอัญชณา มีทรัพย์ทวีกุล ผู้ดูแล เลี้ยงดูมาจนเติบโต และสนับสนุนให้การศึกษาที่ดีตลอดมา ตลอดจนญาติ และมิตรสหายทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือ ห่วงใย ให้กำลังใจกันเป็นอย่างดีเสมอมา คุณงามความดีและประโยชน์อันเกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาคุณบิดามารดา และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือและสนับสนุน จนกระทั่งประสบความสำเร็จในวันนี้

อชณีญา มีทรัพย์ทวีกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรศึกษา.....	5
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	9
พฤติกรรมของผู้บริโภค.....	11
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภค.....	12
องค์ประกอบของพฤติกรรม.....	14
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร.....	15
องค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารมวลชน.....	15
ปัจจัยการเกิดพฤติกรรมการสื่อสาร.....	19
กระบวนการเปิดรับข่าวสาร.....	21
การรับรู้ในคุณสมบัติของสื่อ.....	24
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับละคร.....	25
นันทนาการกับละครโทรทัศน์.....	25
ละครโทรทัศน์เอเชีย.....	26
ประเภทของละครโทรทัศน์.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวัยรุ่น.....	41
ความหมายของวัยรุ่น.....	41
การแบ่งอายุของวัยรุ่น.....	41
ความสนใจของวัยรุ่น.....	42
ละครโทรทัศน์กับวัยรุ่น.....	44
บทบาทของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น.....	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	46
งานวิจัยในประเทศไทย.....	47
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	53
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	53
ประชากร.....	53
กลุ่มตัวอย่าง.....	53
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย.....	56
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	57
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	93
บทย่อ.....	93
สรุปผลการวิจัย.....	95
อภิปรายผล.....	101
ข้อเสนอแนะ.....	115
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	116
บรรณานุกรม.....	117
ภาคผนวก.....	125
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	145

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตัวอย่างประเภทละครโทรทัศน์เอเชีย.....	40
2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเขตการปกครอง.....	55
3 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการวิจัยซึ่งเป็นวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 400)	61
4 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของพฤติกรรมเกี่ยวกับความชอบในการรับชม ละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตามประเภทของเนื้อหา (n=400).....	65
5 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของพฤติกรรมเกี่ยวกับความชอบในการรับชม ละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตามประเภทของเสียงพากย์ (n=400).....	66
6 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตามช่วงเวลา (n=400).....	67
7 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตามบุคคลที่ร่วมรับชมด้วย(n=400)	68
8 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตามผู้แนะนำ (n=400).....	69
9 ความถี่ ค่าร้อยละและอันดับของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตามการนำไปสนทนา (n=400).....	70
10 ความถี่ และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ประเภทต่างๆและความบ่อยครั้งเพียงใดใน 1 สัปดาห์(n=400).....	71
11 ความถี่ และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียจาก สื่อต่างๆและระยะเวลาในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ใน 1 วัน (n=400).....	72
12 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรม ก่อนการรับชม(ด้านแรงจูงใจ)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร(n=400).....	74

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

13	ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)ของพฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านแรงจูงใจ)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (n=400)	75
14	ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (n=400).....	76
15	ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมก่อนรับชม(ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (n=400).....	77
16	ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมก่อนรับชม(ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ(n=400).....	78
17	ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมก่อนรับชม(ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ (n=400).....	81
18	ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมก่อนรับชม(ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา (n=400)....	85
19	ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมก่อนรับชม(ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้(n=400).....	90

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 จำนวนร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปที่ได้รับชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามประเภทรายการโทรทัศน์ที่มีผู้รับชมมากที่สุด พ.ศ. 2546.....	2
2 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
3 แบบจำลองการสื่อสารมวลชน.....	15
4 แบบจำลองกระบวนการเลือกสรร 3 ขั้น.....	23
5 สรุปแผนผังรายการละครโทรทัศน์เอเชีย ของสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี ช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2551.....	28
6 แผนผังรายการละครโทรทัศน์เอเชีย เดือนกันยายน 2551 ทางช่อง ทู เอเชียน ซีรีส์ (ช่อง 22)	32

บทที่ 1

บทนำ

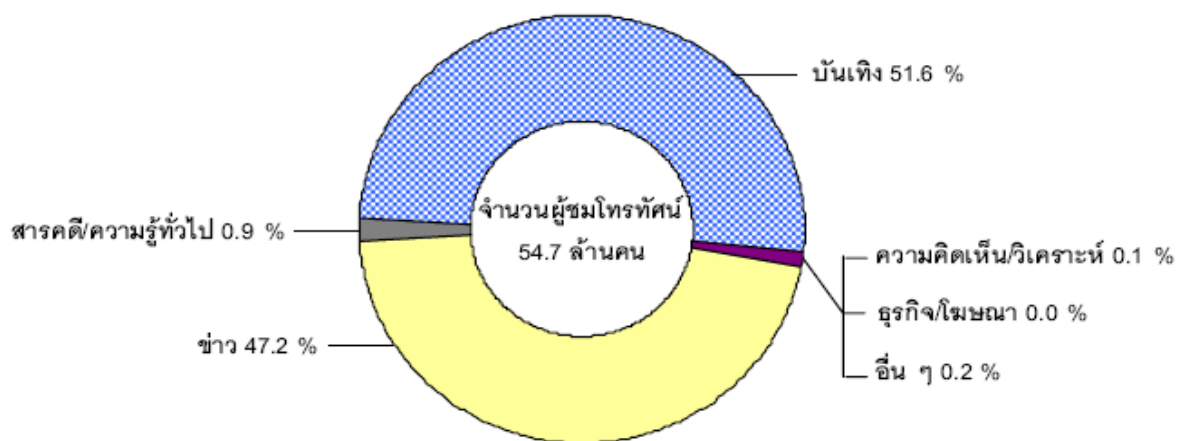
ภูมิหลัง

การรับชมรายการโทรทัศน์จัดเป็นกิจกรรมนันทนาการประเภทหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ โดยที่เนื้อหาในรายการโทรทัศน์ที่มีอยู่อย่างหลากหลายนั้น ช่วยส่งเสริมและจัดไว้ให้มีการพัฒนาอารมณ์ คุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ รุ่งอรุณ เขียวพุ่มพวง (2550: ออนไลน์) ได้กล่าวถึง การรับชมรายการโทรทัศน์นั้นว่า เป็นกิจกรรมนันทนาการเพื่อความบันเทิง ที่ให้คุณค่าพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม ส่งเสริมการแสดงออก สร้างมนุษยสัมพันธ์ สร้างความรู้สึก และสะท้อนภาพความเป็นอยู่ของสังคมหรือการดำเนินชีวิตประจำวัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนใช้ชีวิตประจำวันที่เร่งรีบ แข่งขันกันเพื่อสร้างรายได้และความมั่นคงในชีวิต ซึ่งส่งผลทำให้ประชาชนเกิดภาวะตึงเครียด และต้องหันไปหากิจกรรมนันทนาการเพื่อให้ตนเองรู้สึกผ่อนคลาย ลดความเครียดจากการทำงาน

ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า แทบทุกครัวเรือนจะมีเครื่องโทรทัศน์ จากการสำรวจการมีเครื่องรับโทรทัศน์ในครอบครองของครัวเรือนในปี พ.ศ.2546 พบว่า ครัวเรือนที่มีเครื่องรับโทรทัศน์ มีจำนวน 15.2 ล้านครัวเรือน จากจำนวนครัวเรือนที่มีสมาชิกชมรายการโทรทัศน์ทั้งหมด 15.7 ล้านครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 96.9 โดยเครื่องรับโทรทัศน์ทั่วประเทศมีประมาณ 18.5 ล้านเครื่อง แสดงว่าครัวเรือนหนึ่งมีเครื่องรับโทรทัศน์มากกว่าหนึ่งเครื่อง คือ ครัวเรือนจะมีเครื่องรับโทรทัศน์ประมาณ 1,215 เครื่องต่อจำนวนหนึ่งพันครัวเรือน (กลุ่มสถิติประชากรและสังคม สำนักเศรษฐกิจและสังคม. 2547: 7) จึงกล่าวได้ว่า การรับชมรายการโทรทัศน์นั้น ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตประจำวันที่จะช่วยทำให้เกิดความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลินใจ ผ่อนคลาย และกลายเป็นกิจกรรมนันทนาการที่นิยมกันของคนทุกเพศทุกวัย

จากการที่สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ครบถ้วนทั้งทางภาพ เสียง และการเคลื่อนไหวที่เสมือนจริง จึงสามารถสร้างความสนใจได้สูง อีกทั้งยังสามารถแพร่กระจายข่าวสารได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว โทรทัศน์จึงกลายเป็นสื่อมวลชนที่ทำหน้าที่ในการสื่อสารนำสาระต่างๆ เช่น เหตุการณ์ ข่าวสาร ความรู้ ความบันเทิง ฯลฯ ไปให้ผู้คนจำนวนมากรับรู้ได้ในเวลาเดียวกัน จึงกลายเป็นสื่อที่มีอิทธิพลอย่างมากในสังคมไทย

สำหรับรายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่ที่พบเห็นในปัจจุบันจะเน้นให้ความบันเทิงเป็นหลัก จะเห็นได้จากรายการแนวบันเทิง กลายเป็นรายการหลักในผังรายการเกือบทุกช่องสถานี จากการสำรวจรายการโทรทัศน์ที่มีผู้รับชมมากที่สุด จากกลุ่มประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป พบว่า รายการบันเทิงเป็นรายการที่มีผู้รับชมมากที่สุดถึง ร้อยละ 51.6 รายการข่าว ร้อยละ 47.2 รายการสารคดีและความรู้ทั่วไป ร้อยละ 0.9 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2547: ออนไลน์)



ภาพประกอบ 1 จำนวนร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปที่รับชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามประเภทรายการโทรทัศน์ที่มีผู้รับชมมากที่สุด พ.ศ. 2546

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2547). ข้อมูลเด่นในรูปแผนภูมิ : สื่อมวลชน. (ออนไลน์).

รายการบันเทิงนั้น มีทั้งรายการบันเทิงประเภทละครหรือภาพยนตร์ รายการบันเทิงประเภทเพลงหรือคอนเสิร์ต และรายการบันเทิงรูปแบบอื่นๆ เช่น วาไรตี้ ทอล์คโชว์ เกมโชว์ ฯลฯ แต่ที่ผ่านมารายการบันเทิงที่ได้รับความนิยม และถูกจับมาอยู่ในช่วงเวลาที่ผู้รับชมมากที่สุด (Prime time) เสมอมา คือ รายการบันเทิงประเภทละคร

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าตามผังช่องรายการของสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ นั้น นอกจากละครโทรทัศน์ไทยแล้ว ยังมีละครโทรทัศน์จากต่างประเทศเข้ามาฉายออกอากาศให้เห็นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะละครโทรทัศน์เอเชีย เช่น ละครจีน ละครไต้หวัน ละครญี่ปุ่น ละครเกาหลี ฯลฯ เข้ามามีอิทธิพลต่อคนดูเช่นกัน (ดุชะฎี พัทธกะชัชวาล. 2547 : 2) ละครโทรทัศน์เอเชียนั้นเป็นละครที่ได้รับความนิยมยาวนานมาอย่างต่อเนื่อง เพราะทำให้ผู้รับชมได้ความแปลกใหม่ ได้ทราบถึงสังคมและ

วัฒนธรรมที่หลากหลายทั้งที่เหมือนและแตกต่างกับสังคมไทย อันที่จริงละครโทรทัศน์เอเชียได้เข้ามาในประเทศไทยนานหลายสิบปี บางเรื่องไม่เป็นที่นิยม บางเรื่องก็เป็นที่นิยมของผู้รับชมชาวไทยอย่างมาก อาทิ ละครจีนเรื่อง เปาบุ้นจิ้น มังกรหยก ยังเป็นที่นิยมนำกลับมาถ่ายทำใหม่หลายครั้งจนทำให้เป็นที่รู้จักจนถึงปัจจุบัน ละครญี่ปุ่นเรื่อง โอซัน ละครที่สร้างความน่าสนใจให้ผู้ชมน้ำตาไหล ละครได้หวันเรื่อง รักใสใส หัวใจสี่ดวง (Meteor Garden) ที่สร้างกระแสคลั่งไคล้ศิลปินเอฟ โฟร์ (F4 Fever) ให้กับสังคมไทย ละครเกาหลีเรื่อง แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง (Dae Jang Geum : Jewel in the Palace) ที่สามารถดึงดูดผู้ชมได้ทุกกลุ่มไม่เพียงแต่กลุ่มวัยรุ่นและคนทำงานเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึง เด็ก แม่บ้าน คนสูงอายุ และยังมีละครโทรทัศน์เอเชียเรื่องอื่นอีกมากมาย ที่เข้ามาสร้างกระแสเรียกความนิยมในประเทศไทยได้อย่างสูงสุด จนอาจกล่าวได้ว่า นาทีนี้ สถานีช่องใดไม่นำละครโทรทัศน์เอเชียเข้ามาออกอากาศก็จะตกกระแสและไม่ได้รับความนิยม (จิราจารย์ ชัยมุสิก และสุกรี แมนชัยนิมิตร. 2549 : ออนไลน์) ไม่เพียงแต่สถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี(Free T.V.)เท่านั้น แต่ยังส่งผลให้สถานีโทรทัศน์บอกรับสมาชิกหรือเคเบิลทีวี (Cable T.V.) ยังต้องหันมาให้ความสนใจละครต่างประเทศนี้มากขึ้นด้วย เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้า

ปัจจุบันละครโทรทัศน์เอเชียเหล่านี้ ไม่เพียงแต่นำมาออกอากาศในโทรทัศน์ฟรีทีวี และเคเบิลทีวีเท่านั้น แต่ยังสามารถจัดผลิตบันทึกลงแผ่นวีซีดี (VCD) และดีวีดี (DVD) มีผู้จำหน่ายรายใหญ่และรายย่อยเพิ่มขึ้นมาเป็นจำนวนมาก ผลิตทั้งละครโทรทัศน์เอเชียที่เคยนำมาออกอากาศในสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวีหรือเคเบิลทีวีแล้ว และที่ยังไม่นำเข้ามาออกอากาศ จึงทำให้ละครโทรทัศน์เอเชียในรูปแบบวีซีดี (VCD) และดีวีดี (DVD) กลายเป็นที่นิยมกันมากในปัจจุบัน

นอกจากนี้การสื่อสารที่ไร้พรมแดน ทำให้ละครโทรทัศน์เอเชียนั้นยังสามารถรับชมได้ โดยการถ่ายทอดสำเนาข้อมูล (Download) เช่น ภาพและเสียงของละครโทรทัศน์เอเชีย ผ่านทางเครือข่ายที่เชื่อมต่อกันทั่วโลกอย่าง อินเทอร์เน็ต (Internet) ผู้ชมที่มีความรู้ทางภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น รวมถึงผู้ชมบางกลุ่มเพียงแต่ได้ทราบว่ามีการ์ตูนเรื่องใหม่กำลังออกอากาศอยู่ในต่างประเทศ บางครั้งก็ไม่อยากรอ เพราะกว่าจะนำมาออกอากาศในประเทศไทย ต้องมีกระบวนการต่างๆมากมาย อาทิ การเซ็นสัญญา ขั้ลิขสิทธิ์ การติดต่อแบ่งตอน พากย์เสียง หาสปอนเซอร์ จึงทำให้ผู้ชมต้องรออีกระยะหนึ่ง ส่งผลให้ผู้ชมกลุ่มนี้หันไปชมละครโทรทัศน์เอเชียผ่านทางเครือข่ายที่เชื่อมต่อกันทั่วโลก ผ่านช่องทางที่เรียกว่าอินเทอร์เน็ต(Internet) ไปพร้อมกับเวลาที่ออกอากาศอยู่ในประเทศนั้นๆ จึงเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งของผู้ที่ชื่นชอบละครโทรทัศน์เอเชีย

ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าละครโทรทัศน์เอเชียในปัจจุบันนี้ได้มีอิทธิพลกับสังคมไทยเป็นอย่างมาก โดยส่วนใหญ่ละครโทรทัศน์เอเชียที่นำมาออกอากาศช่องฟรีทีวี(Free T.V.)ในประเทศไทย ล้วนเป็นละครเรื่องยาวหลายตอน ทำให้ผู้ชมนั้นต้องติดตามเรื่องราวเป็นระยะเวลานาน จนสามารถสร้าง

กระแสความนิยม ชวนให้ผู้ชมติดตาม ส่งผลให้ผู้ชมหมดเวลาไปกับการรับชม เพราะไม่อยากพลาด ชมละครโทรทัศน์เอเชียที่กำลังออกอากาศผ่านทางฟรีทีวี(Free T.V.) สำหรับผู้ชมบางกลุ่มที่พลาดชม บางตอนของละครโทรทัศน์เอเชียที่นำมาออกอากาศก็ต้องการหาซื้อเพื่อมาชมอีกครั้ง หรือบางกลุ่ม ต้องการติดตามละครโทรทัศน์เอเชียที่เดียวจนจบ เพราะไม่ชอบดูโฆษณา ก็จะเลือกซื้อแผ่นวีซีดี (VCD) และดีวีดี (DVD) มารับชมที่บ้าน ซึ่งนอกจากส่งผลให้ผู้ชมหมดเวลาไปกับการรับชม หรือ หลีกเลียงไม่ไปทำกิจกรรมอย่างอื่นแล้ว บางคนยังอดหลับอดนอนเพื่อดูละครแผ่นต่อแผ่นจนจบ ที่เดียว อีกทั้งยังต้องเสียค่าใช้จ่าย ซึ่งหากเป็นแผ่นวีซีดี (VCD) และดีวีดี (DVD) ที่มีลิขสิทธิ์ ราคาต่อ 1 เรื่อง หรือ 1 ชุด (บางเรื่องมีหลายชุด) ก็จะสูงประมาณ 800 -2,000 บาท จึงทำให้มีผู้จัดจำหน่าย รายย่อยบางราย นำละครโทรทัศน์เอเชียมาคัดลอก(Copy) ขายเป็นแผ่นวีซีดี (VCD to DVD หรือ V2D) ในราคาถูก ซึ่งกลายเป็นการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา และจากการที่กลุ่มเป้าหมายของ ละครโทรทัศน์เอเชียนั้นเป็นวัยรุ่นและคนทำงานเป็นหลัก อาจส่งผลต่อการเรียนหรือการทำงานได้ โดยเฉพาะวัยรุ่นนั้น เป็นวัยที่ต้องศึกษาเล่าเรียน หากมีการแบ่งเวลาไม่ถูกต้อง อาจมีพฤติกรรมติด ละครมากเกินไป อดหลับอดนอน เพื่อฝัน ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนได้ และอาจเกิดการใช้จ่ายที่ ฟุ่มเฟือยในการซื้อวีซีดี (VCD) หรือดีวีดี (DVD) เกินความจำเป็น รวมไปถึงกระแสนิยมที่อาจ ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ อาทิ การแต่งกาย แฟชั่น ความรุนแรง ภาษาถ้อยคำที่ใช้พูดจา เป็นต้น แต่ในทางกลับกันละครโทรทัศน์เอเซียก็สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้ชมได้ เช่น ทำให้ได้รับความรู้และได้รับข่าวสารให้ทันโลก เรียนรู้วัฒนธรรมต่างแดน เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้รับความ สนุกสนานเพลิดเพลิน หรือนำเนื้อหาสาระบางส่วนในละครโทรทัศน์เอเซียไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งถ้าหากวัยรุ่นมีการแบ่งเวลาที่ถูก ก็จะมีประโยชน์และจะเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีอีกทาง หนึ่ง แต่หากแบ่งเวลาไม่เป็นก็อาจเกิดผลเสีย และอาจส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี

จากเหตุผลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจจะศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของ วัยรุ่นในปัจจุบัน ว่าพฤติกรรมก่อนรับชมมีแรงจูงใจ พฤติกรรมระหว่างรับชมมีการรับรู้ และพฤติกรรม ภายหลังรับชมมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือไม่อย่างไร เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบถึงผล ของการนำละครโทรทัศน์เอเซียเข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทย รวมถึงนำไปใช้ในการจัดการวางแผน ในการนำเข้าละครโทรทัศน์เอเซีย เพื่อให้การรับชมละครโทรทัศน์เอเซียเป็นกิจกรรมนันทนาการที่ สร้างความบันเทิง เพลิดเพลิน ตรงตามความต้องการของกลุ่มผู้ชม มีความเหมาะสมกับสังคมไทย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบพฤติกรรมที่เกิดจากการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ซึ่งข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการเลือกสรรและมีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้ชม นับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการอย่างหนึ่งที่สร้างความบันเทิง เพลิดเพลิน ตรงตามความต้องการของกลุ่มผู้ชม และเป็นประโยชน์ในสังคมไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วัยรุ่นทั้งชายและหญิง ที่รับชมละครโทรทัศน์เอเชีย อายุระหว่าง 13 – 21 ปี พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีประชากรรวมทั้งสิ้น 703,456 คน (กรมการปกครอง. 2549 : ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Taro Yamane. 1973: 125) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% และยอมให้มีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ได้จำนวน 400 คน โดยทำการหากลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Muti-Stage Random Sampling)

ตัวแปรศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1.1 เพศ

1.2 อายุ

1.3 ระดับการศึกษา

1.4 รายได้

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ประกอบด้วย

2.1 พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ)

2.2 พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้)

2.3 พฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ หมายถึง การกระทำ อารมณ์ ความรู้สึกใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ประกอบไปด้วย

1.1 ลักษณะพฤติกรรมการรับชม ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมเกี่ยวกับความชอบจำแนกตามเนื้อหา เสียงพากย์ พฤติกรรมก่อนรับชมเกี่ยวกับการใช้เวลารับชม ผู้ร่วมรับชม ผู้แนะนำ การนำไปสนทนา ประเภทละครและความบ่อยครั้งในการรับชม สื่อและระยะเวลาในการรับชม

1.2 พฤติกรรมก่อนรับชม เป็นพฤติกรรมด้านแรงจูงใจ ที่จะทำให้ผู้รับชมรู้สึกสนใจ จนอาจเกิดพฤติกรรมแสวงหาข่าวสารต่างๆ หรือตัดสินใจที่จะเลือกชมละครโทรทัศน์เอเชีย

1.3 พฤติกรรมระหว่างรับชม เป็นพฤติกรรมด้านการรับรู้ ที่ผู้รับชมจะมีความเข้าใจและตีความเนื้อหาของละครโทรทัศน์เอเชีย รวมถึงอารมณ์ ความรู้สึก การกระทำที่เกิดขึ้นขณะรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย

1.4 พฤติกรรมภายหลังรับชม เป็นพฤติกรรมด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ที่ผู้รับชมอาจมีการจดจำและนำไปใช้ รวมถึงอารมณ์ ความรู้สึก การกระทำที่อาจเกิดขึ้นภายหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย

2. ละครโทรทัศน์เอเชีย หมายถึง การนำเสนอเรื่องราวในรูปแบบละครเรื่องยาวหลายตอน ซึ่งมีเรื่องราวดำเนินติดต่อกันไป โดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันตลอด ที่มีการผลิตสร้างขึ้นจากประเทศแถบเอเชีย คือ ไต้หวัน จีน เกาหลี และญี่ปุ่น ที่มีการนำมาออกอากาศผ่านสื่อหรือช่องทางต่างๆ ดังนี้

2.1 สถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี (Free T.V) หมายถึง ช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียที่มีการซื้อลิขสิทธิ์ โดยสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี ได้แก่ สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 (ช่อง 3) สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 (ช่อง 5) สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 (ช่อง 7) สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ ทีวี (Modern Nine TV หรือ ช่อง 9) สถานีโทรทัศน์เนชั่น บรอดคาสติ้ง เซอร์วิส ออฟ ไทยแลนด์ (National Broadcasting Service of Thailand หรือ ช่อง NBT หรือสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ เดิม) และ สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส (ช่อง TPBS หรือช่อง ITV เดิม) ซึ่งนำมาออกอากาศให้ผู้ชมได้รับชมไม่เสียค่าใช้จ่าย ตามผังโปรแกรมที่กำหนดของแต่ละสถานี

2.2 เคเบิลทีวี (Cable T.V.) หมายถึง ช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียที่มีการซื้อลิขสิทธิ์โดยสถานีโทรทัศน์บอกรับสมาชิก โดยส่งสัญญาณจากดาวเทียม และแปลงสัญญาณออกอากาศนำเสนอผ่านจอโทรทัศน์ ตามผังโปรแกรมที่สถานีกำหนด โดยต้องเสียค่าใช้จ่ายตามแพ็คเกจ หรือเสียค่าใช้จ่ายอุปกรณ์ติดตั้ง

2.3 แผ่นวีซีดี (Video Compact Disc หรือ VCD) หมายถึง การรับชมละครโทรทัศน์เอเชียที่มีการบันทึกลงแผ่นวีซีดี (VCD) โดยต้องใส่ในเครื่องเล่นอิเล็กทรอนิกส์ หรือเครื่องเล่นวีซีดี เพื่อทำการแปลงสัญญาณให้นำเสนอผ่านจอโทรทัศน์โดยมีระยะเวลาประมาณ 30-60 นาที ต่อ 1 แผ่น

2.4 แผ่นดีวีดี (Digital Versatile Disc หรือ DVD) หมายถึง การรับชมละครโทรทัศน์เอเชียที่มีการบันทึกลงแผ่นดีวีดี โดยต้องใส่ในเครื่องเล่นอิเล็กทรอนิกส์ หรือเครื่องเล่นดีวีดี เพื่อทำการแปลงสัญญาณให้นำเสนอผ่านจอโทรทัศน์โดยมีระยะเวลาประมาณ 1 - 7 ชั่วโมง ต่อ 1 แผ่น

2.5 แผ่นวีทูดี (Video Compact Disc to Digital Versatile Disc หรือ VCD to DVD หรือ V2D) (กฎเกณฐ. 2551: ออนไลน์) หมายถึง ละครโทรทัศน์เอเชียที่มีแปลงสัญญาณภาพและคัดลอกจากแผ่น VCD ต้นฉบับหลายแผ่นไปรวมไว้ในแผ่น DVD เพื่อลดปริมาณแผ่นและสะดวกต่อการจัดเก็บ โดยการรับชมต้องใส่แผ่นวีทูดีในเครื่องเล่นอิเล็กทรอนิกส์ หรือเครื่องเล่นดีวีดี (DVD) เพื่อทำการแปลงสัญญาณให้นำเสนอผ่านจอโทรทัศน์โดยมีระยะเวลาประมาณ 1-7 ชั่วโมง ต่อ 1 แผ่น

2.6 อินเทอร์เน็ต หมายถึง การรับชมละครโทรทัศน์เอเชียที่กำลังฉายในสถานีโทรทัศน์ประเทศไต้หวัน จีน เกาหลี และญี่ปุ่น อยู่ในขณะนั้น โดยผู้ชมต้องทำการเชื่อมโยงเครือข่ายที่เชื่อมต่อกันทั่วโลกผ่านผู้ให้บริการ หรือเว็บไซต์ (Web Site) และอาจทำการถ่ายทอดสำเนาข้อมูล (Download) ละครโทรทัศน์เอเชีย และทำการเปิดชมผ่านคอมพิวเตอร์

3. วัยรุ่น หมายถึง ประชาชนทั้งชายและหญิง ที่มีอายุระหว่าง 13-21 ปี (สุชา จันทรธม. 2529: 3) ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่รับชมละครโทรทัศน์เอเชียจากสื่อและช่องทางต่างๆ

4. อายุ หมายถึง อายุจริงของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครตามปฏิทิน แบ่งออกเป็น

4.1 13 – 15 ปี

4.2 16 – 18 ปี

4.3 19 – 21 ปี

5. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดปัจจุบันของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่รับชมละครโทรทัศน์เอเชีย แบ่งออกเป็น

5.1 มัธยมศึกษา

5.2 ปวช./ปวส./อนุปริญญา

5.3ปริญญาตรี

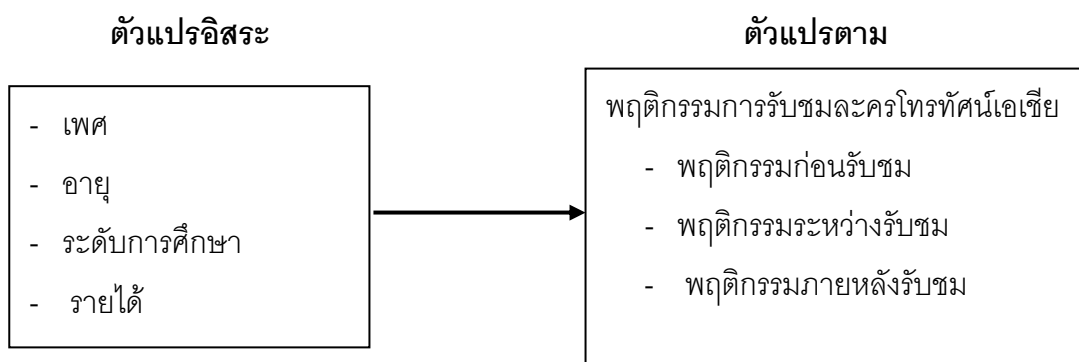
6. รายได้ หมายถึง เงินที่วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ได้รับจากพ่อ แม่ ผู้ปกครอง หรือ จากค่าตอบแทนการทำงาน เป็นรายเดือน รายสัปดาห์ หรือรายวัน เพื่อนำไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งออกเป็น

6.1 ต่ำกว่า – 3,000 บาท / เดือน (หรือ ประมาณ 50 - 100 บาท/วัน)

6.2 3,001 – 4,500 บาท / เดือน (หรือ ประมาณ 101 - 150 บาท/วัน)

6.3 สูงกว่า 4,500 บาท / เดือน (หรือ ประมาณ มากกว่า 150 บาท/วัน)

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาพฤติกรรมกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อให้ การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ดำเนินไปตามลำดับขั้นตอน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องสอดคล้องกับงานวิจัยมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ จึง กำหนดประเด็นการค้นคว้าศึกษาตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับละครโทรทัศน์
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวัยรุ่น
- 5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม

พฤติกรรมมีลักษณะเป็นกิริยาอาการหรือการกระทำที่เกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งเร้ามากระตุ้นให้ตอบสนองต่อสิ่งเร้า อาจจะแสดงออกมาภายนอกปรากฏให้เห็น เช่น การเดิน การวิ่ง การพูด การดู การซื้อของ หรืออาจเก็บไว้อยู่ภายในไม่แสดงออกมา เช่น ความรู้สึกนึกคิด ความสงสัย ความสนใจ ล้วนแล้วเป็นลักษณะของพฤติกรรม ซึ่งพฤติกรรมของแต่ละบุคคลนั้นอาจแตกต่างกันออกไป หรือมีความคล้ายคลึงกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆอย่าง ที่อยู่รอบกาย รวมถึงสิ่งแวดล้อม สถานการณ์ และประสบการณ์ที่จะหล่อหลอมให้แต่ละบุคคลเกิดพฤติกรรม

มีผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความหมายของคำว่า พฤติกรรม ไว้เป็นที่น่าสนใจ และสำคัญ พอจะ ประมวลได้ดังนี้

พฤติกรรม ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2530: 373) หมายถึง การกระทำหรืออาการแสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า

ชาญชัย เรื่องขจร (2540: 68) กล่าวถึงความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง ปฏิบัติการตอบสนองสิ่งเร้าทั้งที่แสดงออกให้สังเกตเห็นได้และที่ไม่ได้แสดงออกมาให้ใครสังเกตเห็นได้ พฤติกรรมที่แสดงออกให้สังเกตเห็นได้ เรียกว่า พฤติกรรมภายนอก และพฤติกรรมที่ไม่ได้แสดงออกให้สังเกตเห็นได้ เรียกว่า พฤติกรรมภายใน

ประชุม รอดประเสริฐ (2527: 15) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์ได้กระทำ ไม่ว่าสิ่งที่จะทำนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การเดิน การทำงาน ของกล้ามเนื้อ ความรู้สึก การคิด การพูด ความสนใจ ความชอบ เป็นต้น

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2539: 97 – 100) ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง ปฏิบัติการตอบสนองสิ่งเร้าทั้งที่แสดงออกมาทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคล โดยพฤติกรรมภายในนั้นเป็นนามธรรม ได้แก่ แนวคิด ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ส่วนพฤติกรรมภายนอกนั้นเป็นการแสดง ออกให้เห็นสามารถสังเกตได้อย่างชัดเจน ได้แก่ การพูด การแสดง กิริยาอาการ การกระทำต่าง ๆ

บลูม (Bloom. 1975: 167 -197) ได้สรุปถึงพฤติกรรมว่า เป็นกิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ อาจจะเป็นสิ่งที่สังเกตเห็นได้ หรือไม่ได้ และพฤติกรรมดังกล่าวนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ พฤติกรรมด้านความรู้ พฤติกรรมด้านเจตคติ พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ

ทแวดเดิล (Twaddle. 1981: 11) ให้ความหมายของคำว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิบัติการหรือกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิต พฤติกรรมของคน หมายถึง ปฏิบัติการต่าง ๆ ที่บุคคลแสดงออกทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคล มีทั้งที่สังเกตได้ และสังเกตไม่ได้ และแตกต่างกันออกไปตามสภาพสังคม วัฒนธรรม โดยมักได้รับอิทธิพลจากความคาดหวังของบุคคลรอบตัว รวมทั้งสถานการณ์ขณะนั้น และประสบการณ์ในอดีต

จากความหมายของ พฤติกรรม ข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติกรรมนั้น หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำทุกชนิดของมนุษย์และสิ่งมีชีวิต ที่แสดงออกมาเป็นปฏิบัติการที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า ทั้งที่แสดงออกมาภายนอกให้สังเกตเห็นได้ และปฏิบัติการภายในร่างกายที่สังเกตเห็นไม่ได้ ซึ่งปฏิบัติการเหล่านั้นจะแตกต่างกันไปตามสภาพสังคม วัฒนธรรม สถานการณ์รอบตัว และประสบการณ์ในอดีต

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า การรับชมละครโทรทัศน์เอเชียก็จัดเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ที่แสดงออกได้ทั้งทางอารมณ์ ความรู้สึก หรือการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย อาจเป็นพฤติกรรมก่อนรับชมในการเลือกตัดสินใจว่าจะรับชมละครโทรทัศน์เอเชียรายการใด เช่น ละครใต้หวน ละครจีน ละครเกาหลี ละครญี่ปุ่น พฤติกรรมทางอารมณ์ เช่น หัวเราะ ร้องไห้ ที่เกิดขึ้นระหว่างรับชม หรือ พฤติกรรมเลียนแบบที่เกิดขึ้นภายหลังรับชม เพราะพฤติกรรมที่กล่าวไปข้างต้นเป็นปฏิบัติการที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า สิ่งเร้า นั้นก็คือ ละครโทรทัศน์เอเชีย

พฤติกรรมของผู้บริโภค

เมื่อกล่าวถึงพฤติกรรมของผู้บริโภค มีผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความหมายที่สำคัญไว้ ดังนี้

บริฎ ลักษิตานนท์ (2544 : 54) ได้ให้ความหมายของ พฤติกรรมผู้บริโภค ว่าเป็น การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาและการใช้ผลิตภัณฑ์ ซึ่งรวมถึงกระบวนการตัดสินใจที่เกิดขึ้นก่อน และมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำ ซึ่งกระบวนการตัดสินใจที่เกิดขึ้นก่อนนั้น หมายถึงลักษณะทางพฤติกรรมของผู้บริโภคในขณะใดขณะหนึ่งที่ผู้บริโภคซื้อสินค้านั้นจะมีกระบวนการทางจิตวิทยา และสังคมวิทยาที่มีส่วนสร้างสม และขัดเกลาทัศนคติและค่านิยม

ธนสิทธิ์ เตชะรุ่งวณิชย์ (2549: 24) พฤติกรรมการบริโภค หมายถึง การซื้อสินค้า หรือบริการต่างๆ ซึ่งเกิดจากอิทธิพลภายในตัวบุคคล ได้แก่ ความต้องการสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวัน และความต้องการที่เกิดจากแรงจูงใจ บุคลิกภาพส่วนตัว การรับรู้ การเรียนรู้ และทัศนคติ รวมทั้งอิทธิพลภายนอก ได้แก่ วัฒนธรรม ประเพณี ระบบเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และเทคโนโลยี

อดุลย์ จาตุรงคกุล (2543 : 5) ได้ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมผู้บริโภคไว้ว่า เป็นปฏิกิริยาของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับการใช้สินค้า และบริการทางเศรษฐกิจ รวมทั้งกระบวนการต่างๆ ของการตัดสินใจ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนและเป็นตัวกำหนดปฏิกิริยาต่างๆ เหล่านั้น คำจำกัดความที่กล่าวมานี้ เราอาจแบ่งออกเป็นส่วนสำคัญได้ 3 ส่วน คือ

1. ปฏิกิริยาของบุคคล ซึ่งรวมถึงกิจกรรมต่างๆ เช่น การเดินทางไปและกลับจากร้านค้า การจ่ายของในร้านค้า การซื้อ การขนส่งสินค้า การใช้ประโยชน์ การประเมินค่า และการบริการที่มีจำหน่ายอยู่ในตลาด

2. บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับการได้รับและการใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจซึ่งหมายถึง ผู้บริโภคคนสุดท้าย เจาผู้ซื้อที่ตัวบุคคลผู้ซื้อสินค้าและบริการเพื่อนำไปใช้บริโภคเองและ/หรือเพื่อการบริโภคของหน่วยบริโภคต่างๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

3. รวมทั้งกระบวนการต่างๆ ของการตัดสินใจซึ่งเกิดก่อน และเป็นตัวกำหนดปฏิกิริยาต่างๆ เหล่านี้ ซึ่งรวมถึงการตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมการซื้อของผู้บริโภคที่กระทบโดยตรงต่อปฏิกิริยาทางการตลาด

พิบูล ทีปะปาล (2534: 154-156) ได้เขียนไว้เกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ ว่าก่อนที่มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา มักจะมีเหตุที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมนั้นเสียก่อนซึ่งอาจเรียกว่า “กระบวนการของพฤติกรรม” (Process Of Behavior) ซึ่งพฤติกรรมของมนุษย์มีลักษณะคล้ายกันอยู่ 3 ประการ คือ

1. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้ต้องมีสาเหตุที่ทำให้เกิด (Behavior Of Caused) หมายความว่า การที่คนเราจะแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งออกนั้น จะต้องมีส่วนทำให้เกิดและสาเหตุนั้นก็มีความต้องการที่เกิดขึ้นในตัวเรานั้นเอง

2. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้ต้องมีสิ่งจูงใจ หรือแรงกระตุ้น (Behavior Is Motivated) หมายความว่า เมื่อคนเรามีความต้องการแล้ว ก็ปรารถนาที่จะบรรลุให้ถึงความต้องการนั้นจนกลายเป็นแรงกระตุ้น หรือแรงจูงใจให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น

3. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นย่อมมุ่งไปสู่เป้าหมาย (Behavior Goal Direct) หมายความว่า การที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมอะไรออกมา มิได้กระทำอย่างเลื่อนลอยโดยไร้จุดหมาย แต่ตรงข้ามกลับมุ่งไปสู่จุดหมายที่แน่นอน เพื่อให้บรรลุถึงความต้องการของตนเอง

จากความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง ปฏิกริยา หรือ แนวโน้มของการกระทำ ที่ได้รับอิทธิพลจากแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก สิ่งแวดล้อม รวมทั้งปัจจัยกระตุ้น ซึ่งก่อให้เกิดการตัดสินใจในการดำเนินการที่มีลักษณะเป็นกระบวนการเลือกผลิตภัณฑ์และบริการ ที่คาดหวังว่าจะตอบสนองความต้องการ ตั้งแต่การเริ่มแสวงหาข้อมูล การตัดสินใจซื้อ การใช้ และประเมินผลหลังจากการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการ ซึ่งเช่นเดียว กับการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียก็จัดเป็นพฤติกรรมผู้บริโภคผลิตภัณฑ์และบริการสินค้าอีกแบบหนึ่ง

ดังนั้น ผู้บริโภคในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้รับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ที่มีพฤติกรรม อารมณ์ความรู้สึก ตั้งแต่การให้ความสนใจและตัดสินใจในการเลือกรับชม ตลอดจนพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง กระบวนการของการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย อันเป็นพฤติกรรมของผู้บริโภคนั่นเอง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

เสรี วงษ์มณฑา (2542: 32-46) ได้จำแนกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริโภค ออกเป็นปัจจัยที่อยู่ภายในบุคคล และปัจจัยภายนอกบุคคล โดยสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่อยู่ภายในบุคคล

1.1 ความต้องการ (Needs) หมายถึง สิ่งจำเป็นใดๆ สำหรับร่างกายทางกายภาพหรือจิตใจ ถ้าในแง่ของความรู้สึกแล้ว ความต้องการ คือ การขาดในบางสิ่งบางอย่างที่มีผลประโยชน์ที่จำเป็นต้องมี หรือที่ปรารถนา ที่อยากได้ด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม หรือกล่าวอีกนัยได้ว่า ความต้องการเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต้องได้รับการบำบัด

1.2 แรงจูงใจ (Motives) หมายถึง สิ่งกระตุ้น หรือความรู้สึกที่เป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลมีการกระทำ หรือมีพฤติกรรมในรูปแบบที่แน่นอน แรงจูงใจทำให้เราได้รู้ถึงความต้องการของ

เราเอง และเป็นการให้เหตุผลสำหรับการกระทำที่แสดงออกอันเนื่องมาจากความต้องการดังกล่าว เหล่านั้น

1.3 บุคลิกภาพ (Personality) คือลักษณะพิเศษของมนุษย์หรือลักษณะอุปนิสัยที่ได้สร้างขึ้นในตัวบุคคลที่ทำให้บุคคลแต่ละคนแตกต่างกันไปจากคนอื่น ๆ แรงจูงใจเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลมีการกระทำตามที่เขามีความต้องการ แต่บุคลิกภาพเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลมีการกระทำในลักษณะเฉพาะตัวของบุคคล

1.4 การรู้ (Awareness) การมีความรู้ในบางสิ่งบางอย่างได้โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งการรู้นั้นจะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงมากที่สุดของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก การรู้ของผู้บริโภคจะสามารถแยกย่อยเป็น 3 ประการ คือ การรับรู้ ทศนคติ และการเรียนรู้ ซึ่ง 3 ปัจจัยนี้เป็นปัจจัยภายในของบุคคลที่จะเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมภายนอกของผู้บริโภค

1.5 การรับรู้ (Perception) การตีความหมายของบุคคลที่มีต่อสิ่งของหรือความคิดที่สังเกตเห็นได้ หรืออะไรก็ตามที่ถูกนำมาสู่ความสนใจของผู้บริโภค โดยผ่านทางประสาทสัมผัสทั้ง 5

1.6 การเรียนรู้ (Learning) การเปลี่ยนแปลงใดๆ ในความนึกคิดของผู้บริโภค การตอบสนองหรือพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากการได้ปฏิบัติ ประสบการณ์ หรือการเกิดขึ้นของสัญญาณ หรืออีกนัยหนึ่ง ความรู้ที่ได้จากการรับรู้ถึงสิ่งที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนนั่นเอง

1.7 ทศนคติ (Attitudes) กลุ่มกว้างๆ ของความรู้สึกที่มีอยู่ภายในตัวของมนุษย์ หรือความเห็นที่เป็นรูปธรรมของพฤติกรรมของบุคคล

2. ปัจจัยที่อยู่ภายนอกบุคคล

2.1 อิทธิพลของครอบครัว (Family Influences) เป็นอิทธิพลที่เกิดขึ้นมาจากสมาชิกภายในครัวเรือน

2.2 อิทธิพลของสังคม (Social Influences) เป็นผลลัพธ์ที่ได้มาจากการติดต่อกันของบุคคลทุกคนกับคนอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากครอบครัวและธุรกิจ อิทธิพลทางสังคมเกิดขึ้นได้ ดังตัวอย่างเช่น จากสถานที่ทำงาน จากวัด จากโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา เป็นต้น

2.3 อิทธิพลของธุรกิจ (Business Influences) การติดต่อโดยตรงของบุคคลที่มีธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ของร้านค้า โดยผ่านการขายของบุคคล และการโฆษณาก็ตาม

2.4 อิทธิพลของวัฒนธรรม (Cultural Influences) เป็นเรื่องราวของความเชื่อที่มีอยู่ในตัวของบุคคล และการลงโทษในสังคมที่ได้มีการพัฒนาขึ้นอยู่ตลอดเวลาด้วยระบบของสังคมนั้น

2.5 อิทธิพลทางเศรษฐกิจหรืออิทธิพลของรายได้ (Economic Or Income Influences) เป็นข้อจำกัดหรือตัวกำหนดที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภคในรูปของตัวเงินและปัจจัยอื่นที่

เกี่ยวข้องด้วย ระบบเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการกินดีอยู่ดีเป็นอย่างมาก ถ้าบุคคลไม่มีงานทำ ไม่มีรายได้ย่อมไม่สามารถหาปัจจัยมาตอบสนองความต้องการต่าง ๆ

องค์ประกอบของพฤติกรรม

องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม(Behavioral Component) คือ ความโน้มเอียงที่จะเกิดพฤติกรรม หรือความตั้งใจที่จะเกิดพฤติกรรม หรือผลของความรู้สึกที่มีต่อวัตถุ ทำให้เกิดการวางแผนว่าจะทำอะไรต่อวัตถุนั้นๆ ในแง่ของนักการตลาด องค์ประกอบนี้ก็คือ ความตั้งใจหรือความโน้มเอียงที่จะซื้อผลิตภัณฑ์

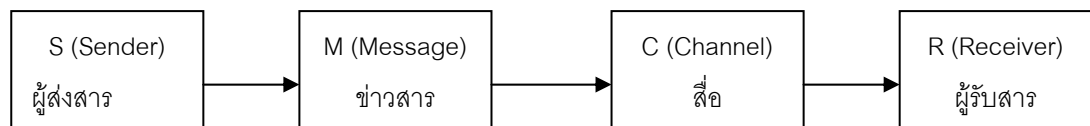
ความสัมพันธ์ระหว่าง 3 องค์ประกอบ คือ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม จะเกิดขึ้นในลักษณะที่ว่าบุคคลวางแผนที่จะซื้อผลิตภัณฑ์ตราสินค้านั้น เป็นเพราะบุคคลนั้นมีความรู้สึกที่ดีต่อตราสินค้า นั้น ซึ่งความรู้สึกที่ดีเกิดขึ้นเพราะข้อมูลที่บุคคลนั้นมีต่อตราสินค้า นั้น แต่ละองค์ประกอบจะมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน ถ้าองค์ประกอบหนึ่งเปลี่ยนจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนในองค์ประกอบอื่นๆ ด้วย ดังนั้น นักการตลาดที่ต้องการจะมีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมผู้บริโภค มีการใช้สิ่งเร้าอื่นๆ เข้าไปในตัวผู้บริโภคเพื่อเป็นการสร้างอิทธิพลให้มีความเชื่อ และความรู้สึกเกี่ยวกับสินค้าเพื่อก่อให้เกิดแนวโน้มที่จะซื้อ มา แต่อย่างไรก็ตาม อาจมีบางเวลาบางสถานการณ์ที่ความสัมพันธ์ของทั้ง 3 องค์ประกอบ มิได้เกิดขึ้นในลักษณะดังขั้นตอนที่ว่านี้เสมอไป หรือบางครั้งไม่มีความสอดคล้องกันเกิดขึ้น เนื่องจากมีตัวแปรบางตัวเข้ามาเกี่ยวข้องที่ทำให้ความคงที่ หรือความสอดคล้องเปลี่ยนไป ทำให้ไม่เกิดขึ้นตอนที่เป็นลักษณะจากความคิด ความรู้สึกมาจบที่พฤติกรรม เช่น ผู้บริโภคขาดความต้องการในตัวสินค้า ผู้บริโภคไม่สามารถซื้อสินค้าได้ เพราะไม่มีเวลา ไม่มีเงินมากพอ เป็นต้น ทำให้เมื่อเกิดความชอบแล้ว แต่ไม่ได้ซื้อสินค้าตราสินค้า นั้นๆ มาใช้ เช่นเดียวกันกับพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ที่ผู้รับชมต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย ซึ่งอาจได้รับข้อมูลต่างๆ มาจากสื่อ หรือบุคคลรอบข้าง มีการวางแผนใช้ความคิด ความรู้สึกที่มีต่อข้อมูลที่ได้รับ ก่อนเกิดแนวโน้มพฤติกรรมเลือกรับชมละครโทรทัศน์เอเชียว่าจะรับชมเรื่องใด ประเภทไหน จากสื่อใด จะดูอย่างไร กับใคร เป็นต้น ซึ่งก็ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่อาจทำให้เกิดพฤติกรรม หรือไม่เกิดพฤติกรรมได้

จากแนวความคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมและพฤติกรรมผู้บริโภคมาใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

องค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารมวลชน

การเปิดรับข่าวสารเป็นกระบวนการติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่ง ซึ่งพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ นั้น จะมีความแตกต่างเป็นแบบเฉพาะของแต่ละคน ซึ่งจะมีปัจจัยพื้นฐานหลายประการ ที่จะเป็นแรงผลักดันทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้เปิดรับข่าวสารหรือสื่อต่าง ๆ ซึ่งในกระบวนการติดต่อสื่อสารนั้น เดวิด เบอริโล (ปรมะ สตะเวทิน, 2538:14; อ้างอิงจาก Berlo, David K., 1960) ได้ใช้อักษรย่อ S M C R แทนองค์ประกอบของขั้นตอนในการสื่อความหมายเพื่อแสดงรูปแบบของกระบวนการสื่อสาร ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญคือ ผู้ส่ง (Sender) ข่าวสาร (Message) สื่อ (Channel) และผู้รับสาร (Receiver) (Berlo David K., 1960) สำหรับกระบวนการสื่อสารมวลชนนั้นก็จะมียุทธศาสตร์พื้นฐานเหมือนกันกับกระบวนการสื่อสารทั่วไป



ภาพประกอบ 3 แบบจำลองการสื่อสารมวลชน

ที่มา : ปรมะ สตะเวทิน. (2538). *กระบวนการสื่อสาร*. หน้า 14.

ปรมะ สตะเวทิน (2538: 14-15) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารมวลชนที่สำคัญไว้ ดังนี้

1. ผู้ส่งสาร คือองค์การสื่อสารมวลชน (Mass Media Organization) หรือองค์การสื่อสารมวลชน (Mass Communication Organization) ซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยนักสื่อสารมวลชน ได้แก่ สำนักงาน หนังสือพิมพ์ สำนักงานนิตยสาร สถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์และบริษัทสร้างภาพยนตร์
2. สาร คือ ผลผลิตขององค์การสื่อสารมวลชนซึ่งผลิตโดยนักสื่อสารมวลชน ได้แก่ ข่าว บทความ บทบรรณาธิการ สารคดีความรู้ ดนตรี กีฬา บันเทิง โฆษณา ละคร
3. สื่อ คือ สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์
4. ผู้รับสาร คือ มวลชนผู้รับสาร ได้แก่ ผู้ดู ผู้ฟัง ผู้ชม ผู้อ่าน ของสื่อมวลชนทั้งหลาย

ตัวอย่างเช่น ในการออกรายการโทรทัศน์รายการหนึ่ง มีจุดเริ่มต้นมาจากความคิด (Idea) ของผู้กำกับ เปรียบเสมือนเป็นผู้ส่ง (Sender) แล้วเขียนเป็นบทปรากฏออกมาเป็นตัวหนังสือ (Script) และทำการแสดงในห้องส่ง (Studio) เปรียบเสมือนเป็นข่าวสาร (Message) ต่อมาส่งออกไปเป็นคลื่นไฟฟ้าเข้าไปรับเป็นเครื่องรับ สี แสง และเสียง ที่ออกมาจากเครื่องรับเปรียบเสมือนเป็นสื่อ (Channel) เมื่อผู้รับสารเปิดรับสาร สารเหล่านั้นก็จะกระตุ้นระบบประสาทของผู้รับ แปลความหมายออกมา เปรียบเสมือนเป็นผู้รับสาร (Receiver) ขบวนการนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งซับซ้อนมากพอสมควร

สื่อมวลชนมีหน้าที่รับผิดชอบต่อสังคมในฐานะเป็นผู้กระจายข่าวสาร และความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์ใหม่ๆ ตลอดจนให้ความบันเทิงแก่ประชาชน อาจจะสามารถแยกหน้าที่ของสื่อมวลชนได้ 4 ประการ คือ (บุญเลิศ ศฤกคิลก. 2524: 49)

1. สังเกตการณ์และรายงานสภาพแวดล้อม (Surveillance of the Environment) ซึ่งคอยรายงาน เหตุการณ์ต่างๆ และเสนอข่าวสาร (News) ไปยังประชาชนทั่วไปในสังคม
2. ประสาทส่วนต่างๆ ของสังคมให้สัมพันธ์กันเพื่อปรับตัวกับสภาพแวดล้อม (Correlation of The Parts of Society) โดยอธิบายข้อกำหนดและความเห็น (Interpretation Prescription and Editorial)
3. ถ่ายทอดมรดกทางสังคมและวัฒนธรรมไปยังอนุชนรุ่นต่อไป (Transmission of Social Inheritance) ซึ่งมีหน้าที่ให้การศึกษา แนะนำ (Education or Instruction)
4. มีหน้าที่ให้ความบันเทิง (Entertainment) ซึ่งมีหน้าที่ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนทั่วไป

อลิสซา วิทวัสกุล (2549: 23) ได้กล่าวถึงสื่อมวลชนในมุมมองของงานประชาสัมพันธ์และการถ่ายทอดวัฒนธรรมไว้อย่างน่าสนใจว่า สื่อมวลชนถูกใช้เป็นที่กลางถ่ายทอดข่าวสารเพื่อการประชาสัมพันธ์สู่คนจำนวนมาก ในเวลาเดียวกัน พร้อมๆ กันอย่างรวดเร็วได้ สื่อมวลชนประกอบด้วยหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ และโทรทัศน์ เป็นปัจจัยสำคัญของการประชาสัมพันธ์ เพราะเป็นช่องทางที่ควบคุมการเผยแพร่ไปยังสาธารณชน สื่อมวลชนเป็นสื่อสาธารณะ (Public Communication) ที่สำคัญที่สุด สื่อมวลชนทำหน้าที่ในการพัฒนาสังคมได้หลายประการ ซึ่งรวมทั้งมีบทบาทต่อการพัฒนาสังคม และวัฒนธรรมด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อมวลชนนั้นมีผลต่อสังคม และวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก เพราะประชาชนจะเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ทางวัฒนธรรมจากสื่อมวลชน เช่น รายงานเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคมเกี่ยวกับวัฒนธรรม ช่วยขยายโลกทัศน์ทางวัฒนธรรมให้กว้างขวางขึ้น

นอกจากนี้ยังพบงานวิจัยที่น่าสนใจเกี่ยวกับหน้าที่ของสื่อมวลชนของ อภิญา ศรีรัตนสมบุญ (อลิสซา วิทวัสกุล. 2549: 10; อ้างอิงจาก อภิญา ศรีรัตนสมบุญ. 2534.) ที่ศึกษาบทละครโทรทัศน์ เรื่อง คู่กรรม เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อและค่านิยมในสังคมไทย และการได้พบว่าบทละคร

ดังกล่าวได้สะท้อนความเชื่อเรื่อง “บุญ กรรม หลักอนิจจัง การตอบแทนคุณ ความเชื่อโชคลาง ความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์และวิญญาณ” ว่าเป็นค่านิยมและความเชื่อที่มีอยู่ในสังคม ในอีกลักษณะหนึ่งได้กล่าวถึงการสื่อสารจะทำหน้าที่ธำรงรักษาและสืบทอดค่านิยมต่างๆของระบบสังคมนั้นให้ต่อเนื่องยาวนานต่อไป กระบวนการที่วัฒนธรรมถูกเผยแพร่จากแหล่งกำเนิดไปยังสมาชิกในสังคมนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ 2 ทางคือ

1. โดยทางตรง ได้แก่ การติดต่อแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคล ระหว่างชาติ ซึ่งอาจเป็นการแลกเปลี่ยนโดยสันติวิธี หรือแลกเปลี่ยนโดยการสงคราม หรือการอพยพเข้าไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศใหม่

2. โดยทางอ้อม ได้แก่ การที่วัฒนธรรมถูกเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ เป็นต้น

สำหรับการเปิดรับข่าวสารนั้น ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของการเปิดรับสารจากสื่อมวลชนไว้หลายท่าน อาทิ

โรเจอร์และเซเวนนิ่ง (Roger and Sevening. 1969) ขยายแนวความคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชนให้กว้างขวางออกไปอีก โดยให้คำนิยามว่า สื่อมวลชน นั้นคลุมถึง 5 ประเภท คือ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ นิตยสาร และโทรทัศน์ ดัชนีในการจัดการเปิดรับสื่อมวลชนในความหมายของเขาทั้งสอง จึงต้องประกอบด้วย รายการวิทยุที่รับฟังต่อสัปดาห์ การอ่านหนังสือพิมพ์ต่อสัปดาห์ ภาพยนตร์ที่ดูต่อปี และอื่นๆ

สำหรับในเรื่องเกี่ยวกับขั้นตอนในการเปิดรับข่าวสารดังกล่าวนี้ เมอร์ริลล์ และโลเวนสไตน์ (มารีญา ไชยเศรษฐ์. 2546: 21-22; อ้างอิงจาก John C. Merrill; & Ralph L. Lowenstein. 1971 pp.134 - 135) ได้ให้ความเห็นว่าข่าวสารที่เข้าถึงความสนใจของผู้รับสารได้มาก จะมีแนวโน้มที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้รับข่าวสารโดยทั่วไปปกติแล้วจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข่าวสารตามแบบเฉพาะของแต่ละคนแตกต่างกันไป ซึ่งแรงผลักดันที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้มีการเลือกรับสื่อนั้นเกิดจากปัจจัยพื้นฐานหลายประการ สรุปได้คือ

1. ความเหงา เป็นเหตุผลทางจิตวิทยาโดยตรงที่ว่า ปกติคนเราย่อมไม่ชอบที่จะอยู่ตามลำพังคนเดียว เนื่องจากเกิดความรู้สึกสับสน วิตกกังวลและหวาดกลัว จึงชอบหรือพยายามที่จะรวมกลุ่มเพื่อสังสรรค์กับผู้อื่นเท่าที่โอกาสจะอำนวยให้ ซึ่งในกรณีที่ไม่สามารถจะติดต่อสังสรรค์กับบุคคลอื่นๆ ได้โดยตรง สิ่งที่ดีที่สุดก็คือ การอยู่กับสื่อต่างๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร และแท้จริงแล้วมีคนบางส่วนพอใจที่จะอยู่กับสื่อมวลชนมากกว่าที่จะอยู่กับบุคคลด้วยซ้ำ ทั้งนี้ เพราะสื่อมวลชนสามารถเป็นเพื่อนแก้เหงาที่ไม่สร้างแรงกดดันในการสนทนา หรือในทางสังคมให้แก่ตนเองนั่นเอง

2. ความอยากรู้อยากเห็น กล่าวคือ ความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้น เป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์ ดังนั้น สื่อมวลชนทั่วไปจึงถือเอาความอยากรู้อยากเห็นเป็นหลักสำคัญอย่างหนึ่งในการเสนอข่าวสาร ปกติมนุษย์มักจะมี ความอยากรู้อยากเห็นโดยเริ่มจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเองที่สุดไปจนถึงสิ่งที่อยู่ห่างตัวเองมากที่สุดตามลำดับ ซึ่งไม่ว่าสิ่งที่สนองความอยากรู้อยากเห็นนั้นจะเกิดจากวัตถุสิ่งของ ความคิด หรือการกระทำของเพื่อนบ้าน หรือเพื่อนร่วมโลกก็ตาม ความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆ นอกเหนือจากที่เกิดขึ้นใกล้ชิดกับตนเองมากที่สุด คงจะไม่มีอะไรดีกว่า สื่อมวลชนต่างๆ ทั้งนี้ก็เพราะว่าสิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อตนเอง ทั้งทางตรงและทางอ้อมเท่านั้น แต่เป็นความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่เกิดขึ้นในแง่มุมต่างๆ เช่น สาเหตุของเหตุการณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น รวมทั้งผลกระทบซึ่งอาจจะเกิดขึ้นกับตนเองและ/หรือผู้อื่นอีกด้วย เป็นต้น

3. ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง (Self – Aggrandizement) หมายถึง โดยพื้นฐานแล้วมนุษย์เป็นผู้เห็นแก่ตัว และในฐานะที่เป็นผู้รับข่าวสารจึงต้องการแสวงหาและใช้ข่าวสารบางอย่างที่สามารถจะใช้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง เพื่อช่วยให้ความคิดของตนบรรลุผลหรือเพื่อให้ข่าวสาร ที่ได้มาเสริมสร้างบารมี รวมทั้งได้ข่าวสารที่จะช่วยให้ตนเองได้รับความสะดวกสบาย ตลอดจนได้ข่าวสารที่จะทำให้เกิดความสนุกสนานบันเทิง ข่าวสารเหล่านี้ไม่ว่าจะให้คนในทางปฏิบัติ ทางจริยธรรม หรือแม้แต่ทางความคิด ก็สามารถหาได้จากสื่อมวลชนเสียเป็นส่วนใหญ่ โดยทั่วไปแล้วผู้รับข่าวสารมักจะมีพฤติกรรมในการเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการตามความต้องการของแต่ละบุคคล สภาพแวดล้อม เหตุผลและความจำเป็นของตนเองในการเลือกรับสื่อต่างๆ เนื่องจากการเลือกนั้น บุคคลย่อมจะเลือกสื่อที่ใช้ความพยายามน้อยที่สุด (Least Effort)

4. ความแตกต่างดังกล่าวนี้ บางส่วนมาจากความแตกต่างทางชีวภาพหรือทางร่างกายของแต่ละบุคคล แต่ส่วนใหญ่แล้วจะมาจากความแตกต่างที่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมแตกต่างกัน

5. มนุษย์ที่ต่างสภาพแวดล้อมกันจะได้รับการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน

6. การเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน ทำให้เกิดทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อถือที่รวมเป็นลักษณะทางจิตวิทยาส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไป

ความแตกต่างดังกล่าวได้กลายเป็นสภาวะเงื่อนไข (Condition) ที่กำหนดการรับรู้ข่าวสาร กระบวนการสื่อสาร และการเลือกจดจำข่าวสารแตกต่างกันไป ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับที่ แคทซ์ และคณะ (ยุบล เบญจวงค์กิจ. 2533: 88; อ้างอิงจาก Blumer Katz J.G. Katz; Hass; & Gurevith. 1973) อธิบายว่า สภาวะของสังคมและจิตใจที่ต่างกัน ก่อให้มนุษย์มีความแตกต่างกันไป ความต้องการที่ต่างกันนี้ ทำให้แต่ละคนคาดคะเนว่าสื่อแต่ละประเภทจะสนองความพอใจได้แตกต่างกันออกไปด้วย ดังนั้น ลักษณะการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกันจะแตกต่างกันไป ขั้นสุดท้ายคือ ความพอใจที่ได้รับจากการใช้สื่อจะต่างกันออกไป

บุษราคัม เอี่ยมอำไพ (2540: 17) ได้สรุปถึงการเปิดรับสื่อของผู้รับสารว่า ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับสื่อตามลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. เลือกสื่อที่สามารถจัดหาได้ (Availability) ธรรมชาติของมนุษย์นั้นจะใช้ความพยายาม เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น อะไรที่ได้มายากมากๆ มักจะไม่ได้รับการเลือก แต่ถ้าสามารถได้มาไม่ยากนักมักจะเลือกสิ่งนั้น
2. เลือกสื่อที่สอดคล้อง (Consistency) กับความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของตน
3. เลือกสื่อที่ตนสะดวก (Convenience) ในปัจจุบันผู้รับสารสามารถเลือกรับสื่อได้ทั้งวิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง นิตยสาร และสื่อบุคคล แต่ละคนก็จะมีพฤติกรรมการรับสื่อที่แตกต่างกันไป

4. เลือกสื่อตามความเคยชิน (Accustomedness) ปกติจะมีบุคคลกลุ่มหนึ่ง ในทุกสังคมที่จะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงการรับสื่อที่ตนเคยรับอยู่ซึ่งมักจะพบในบุคคลที่มีอายุมาก

นอกจากนี้ บุษราคัม ยังได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของผู้รับสารต่อข่าวสาร อีก 4 อย่าง คือ

1. ความต้องการข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ตน (Utilization) ผู้รับสารจะเปิดข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองเป็นสำคัญ เช่น ดูละครเพื่อความบันเทิง ฟัง หรืออ่านข่าวกีฬาที่ตนเองเล่น
2. ความต้องการข่าวสารที่สอดคล้อง (Consistency) กับค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของผู้รับสาร ผู้รับสารมักจะเปิดรับข่าวสารที่สอดคล้องกับความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติของตน
3. ความต้องการข่าวสารที่สะดวกการได้มา (Availability) ผู้รับสารนั้นจะมีข้อจำกัดในการเปิดรับข่าวสาร ถึงแม้ข่าวสารจะเป็นข่าวสารที่ให้ประโยชน์และสอดคล้องกับตนเอง
4. ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) เป็นความต้องการที่อยากมีประสบการณ์ใหม่ๆ ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์อย่างหนึ่ง และยิ่งอยู่ในสังคมปัจจุบันที่มีอะไรเปลี่ยนแปลง มีประสบการณ์ใหม่ๆ ตลอดเวลา

ปัจจัยการเกิดพฤติกรรมการสื่อสาร

จากแนวความคิดและทฤษฎีที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่าการเปิดรับข่าวสารในแต่ละบุคคลนั้นไม่เหมือนกัน ดังนั้น ในการเปิดรับข่าวสารที่มี ไม่เหมือนกันแต่ละบุคคล จึงต้องหันมาสนใจถึงปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้ผู้บริโภคข่าวสารจากสื่อต่างๆ นั้นเพราะเหตุใด

ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดสาเหตุของพฤติกรรมการสื่อสารในลักษณะต่างๆ กัน โดยจำแนกเป็นปัจจัยหลัก 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพและจิตวิทยาส่วนบุคคล มาจากแนวคิดที่คนเรามีความแตกต่างเฉพาะตัวบุคคลมากมายในด้านโครงสร้างทางจิตวิทยาบุคคล ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากลักษณะการ

อบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน ฯลฯ การดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่เหมือนกันส่งผลกระทบถึงความคิด ทัศนคติ ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้ การจูงใจและบุคลิกภาพต่างกัน ซึ่งปัจจัยด้านบุคลิกภาพและจิตวิทยาส่วนบุคคลนี้มักมีความสำคัญต่อการกำหนดรูปแบบพฤติกรรม การสื่อสารของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) การเลือกรับรู้ (Selective Perception) และการเลือกจดจำ (Selective Retention) โดยมีบทบาทในฐานะเป็นตัวแทรกกลางระหว่างกระบวนการรับรู้กับพฤติกรรมตอบสนองของตนเอง

2. ปัจจัยด้านสภาพความสัมพันธ์ทางสังคม เนื่องจากคนเรายึดติดกับกลุ่มสังคมที่ตนสังกัดอยู่เป็นกลุ่มอ้างอิง (Reference Group) ในการตัดสินใจที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมใดๆ ก็ตาม มักจะคล้อยตามกลุ่มในด้านความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรม เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มและวัฒนธรรม ซึ่งเกิดจากผลรวมของพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ของกลุ่มคนในสังคมหนึ่งๆ จึงมักเป็นตัวกำหนดกรอบแห่งการดำเนินชีวิตของสมาชิกในสังคมนั้นๆ และมีอิทธิพลต่อการรับรู้ และการตีความของคนในสังคมด้วย

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมนอกระบบสื่อสาร เชื่อว่าลักษณะต่างๆ ได้แก่ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ทำให้เกิดความคล้ายคลึงของการเปิดรับเนื้อหาของการสื่อสาร รวมทั้งการตอบสนองต่อเนื้อหาดังกล่าวไม่แตกต่างกันด้วย

ปัจจัยจิตวิทยาที่มีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมที่เปิดรับที่น่าสนใจอย่างหนึ่งก็คือ แรงจูงใจ ทรวงพล ภูมิพัฒน์ (2538: 99) ได้ให้ความหมาย แรงจูงใจ คือ พลังแรงภายในของบุคคล ที่ทำให้คนเราเกิดพฤติกรรมและควบคุมแนวทางพฤติกรรมให้บรรลุจุดหมาย ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ชนิดใหญ่ๆ คือ

1. แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motives) คือ พลังที่ทำให้คนแสดงพฤติกรรมในการรักษาสภาพชีวิตให้อยู่รอด อยู่ในภาวะสมดุลมีปกติสุข ไม่ตาย เช่น แรงจูงใจในการบำบัด ความหิว ความกระหาย ความต้องการพักผ่อน การขับถ่ายและแรงจูงใจทางเพศ เป็นต้น แรงจูงใจทางกายนี้ถือว่าเป็นแรงจูงใจปฐมภูมิของคนเรา

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งจัดเป็นแรงจูงใจขึ้นเรื่อง (Acquired, Learned, Secondary Motives) เช่น ความอยากมีเพื่อน ความต้องการมีหน้ามีตา อยากรวย อยากสุขสำราญใจ แรงจูงใจทางสังคม เป็นผลมาจากความต้องการทางจิตใจของคนเราด้วยพร้อมๆ กัน เพื่อสนองจิตใจเบิกบานในการดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคม

3. แรงจูงใจส่วนบุคคล (Personal Motives) ได้แก่ แรงจูงใจที่คนเราอยากทำอยากเป็น หรืออยากได้ตามที่ตนเองต้องการเป็นส่วนตัวโดยเฉพาะ เป็นลักษณะพิเศษ ดังนั้น สื่อในกระบวนการสื่อสารจะมีผลหรือมีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับตัวผู้รับสารเป็น

สำคัญ สื่อจะไม่มีอิทธิพลต่อผู้ไม่เลือกใช้สื่ออย่างแน่นอน และผู้รับสารจะเปิดรับสารจากสื่อใดหรือไม่ นั้น เป็นผลมาจากภาวะจิตใจ สังคม วัตถุประสงค์ และความต้องการของแต่ละบุคคล ทำให้เกิด กระบวนการเลือกสรรข่าวสารขึ้น จะเห็นได้ว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนนั้น เป็นไปเพื่อความต้องการของบุคคลหรือแรงจูงใจที่มาจากปัจจัยทางจิตวิทยาของผู้ใช้สื่อที่มีต่อข่าวสารต่างๆ ที่ส่งผ่านมาทางสื่อมวลชน ซึ่งแต่ละบุคคลย่อมมีความต้องการในการใช้ข่าวสารที่ได้มาเพื่อตอบสนองความต้องการด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน

กระบวนการเปิดรับข่าวสาร

สำหรับ พีระ จิระโสภณ (2529: 636-640) ได้เปรียบกระบวนการเปิดรับข่าวสาร (Selective Exposure) ซึ่งเป็นกระบวนการเลือกสรรว่าเปรียบเสมือนเครื่องกรอง (Filters) ข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยการกลั่นกรอง 3 ชั้น ดังนี้

1. การเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ (Selective Exposure or Selective Attention)

ในชีวิตประจำวันของประชาชนแต่ละคน มีโอกาสที่จะรับข่าวสารจากแหล่งหรือผู้ส่งสาร (Sources) ต่างๆ จำนวนมากมาย แต่ประชาชนมีเวลา และความสามารถที่จำกัดในการรับสารจากแหล่งต่างๆ รวมทั้งประชาชนมีความพอใจหรือไม่พอใจต่อแหล่งหรือผู้ส่งสารต่างๆ แตกต่างกันไป ดังนั้น ในการสื่อสารมวลชน ประชาชนจึงเลือกที่จะเปิดรับสารจากผู้ส่งสารที่ตนพอใจเท่านั้น เช่น การดูโทรทัศน์ก็มีสถานีให้เลือกดูมากมาย เมื่อถึงเวลาเสนอข่าว เราจะเลือกดูข่าวจากช่องไหนจะดูละครช่องใด เมื่อฟังวิทยุจะหมุนไปฟังสถานีไหน จะอ่านหนังสือพิมพ์จากฉบับใด ในการใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสาร ความรู้ บันทึกรายการเห็น ตลอดจนโฆษณาสินค้า เราจะเลือกใช้สื่อใด วิทยุ โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์ โดยปกติแล้วเราจะเลือกใช้สื่อมวลชนที่เสนอข่าวสารและความคิดเห็นที่สอดคล้องกับความคิดและทัศนคติของเรา ทั้งนี้เพราะโดยธรรมชาติแล้ว คนเรามีความต้องการอย่างอื่นที่จะปกป้องรักษา และส่งเสริมความคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self-Concept)

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกเปิดรับนี้ได้มีการศึกษาวิจัยกันอย่างกว้างขวาง และพบว่า การเลือกเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ อาทิเช่น ทัศนคติเดิมของผู้รับสารตามทฤษฎีความไม่ลงรอยของความรู้ความเข้าใจ (Theory of Cognitive Dissonance) ที่เสนอโดย เฟสทิงเจอร์ แอล. เอ. (พีระ จิระโสภณ. 2532: 136-139 ; อ้างอิงจาก Festinger L. A.) นั้นกล่าวว่า บุคคลมักแสวงหาข่าวสารเพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความ รู้สึกนึกคิดเดิมของตนเอง ทั้งนี้เพราะการได้รับข่าวสารใหม่ที่ไม่ลงรอยหรือสอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจ หรือทัศนคติเดิมที่มีอยู่เดิมแล้ว จะเกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุล หรือมีความไม่สบายใจที่เรียก ว่า Cognitive Dissonance ดังนั้นการที่จะลดหรือหลีกเลี่ยงภาวะ

ดังกล่าวได้ก็ต้องแสวงหาข่าวสารหรือเลือกสรรเฉพาะข่าวที่ลงรอยกับความคิดของตน นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นว่า เมื่อบุคคลได้ตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่มีความได้เปรียบเสียเปรียบก้ำกึ่งกัน บุคคลย่อมมีแนวโน้มที่จะแสวงหาข่าวสารที่สนับสนุนการตัดสินใจนั้น ๆ (Reinforcement Information) มากกว่าที่จะแสวงหาข่าวสารที่ขัดกับสิ่งที่กระทำลงไป

นอกจากทัศนคติดั้งเดิมที่เป็นตัวกำหนดการเลือกเปิดรับข่าวสารแล้ว ยังมีปัจจัยทางด้านสังคม จิตใจ และลักษณะส่วนบุคคลอีกมากมายหลายประการ ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (ระดับการศึกษา วัย อาชีพ รายได้ ฯลฯ) ความเชื่อ อุดมการณ์ ลัทธินิยม ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ประสบการณ์ ฯลฯ

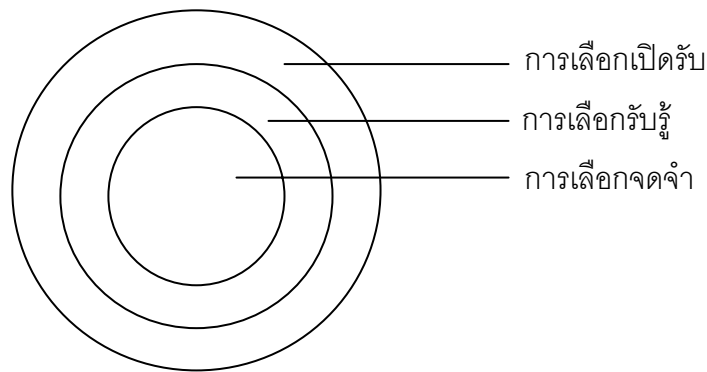
2. การเลือกรับรู้และตีความ (Selective Perception and Interpretation) เป็นกระบวนการกลั่นกรองขั้นต่อมา เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดแล้วก็ใช้ว่าข่าวสารนั้นจะถูกรับรู้เป็นไปตามเจตนาธรรมณ์ของผู้ส่งสารทั้งหมด ผู้รับสารแต่ละคนอาจจะตีความหมายข่าวสารขึ้นเดียวกันที่ส่งผ่านสื่อมวลชนไม่ตรงกัน ความหมายของข่าวสารที่ส่งไปถึงจึงมิได้อยู่ที่ตัวอักษร รูปภาพ หรือคำพูดเท่านั้น แต่อยู่ที่ผู้รับสารที่จะเลือกรับรู้และตีความหมายตามความเข้าใจของตนเอง หรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาวะร่างกาย หรือสภาวะอารมณ์ขณะนั้น เป็นต้น และการที่จะเลือกรับรู้หรือตีความสารนี้ เรามักบิดเบือนข่าวสารเพื่อให้สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตนเอง

3. การเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติของตนเอง และมักจะลืมในส่วนที่ตนเองไม่สนใจหรือไม่เห็นด้วยได้ง่ายกว่า งานวิจัยเก่าแก่ของ Allport, G.W. & Pastman, L. ที่มีการอ้างถึงกันบ่อยคือ การศึกษาถึงการถ่ายทอดข่าวลือจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง ซึ่งพบว่าผู้รับมักจะถ่ายทอดเรื่องราวต่อไปยังคนอื่น ๆ ไม่ครบถ้วนเหมือนที่ได้รับมา ทั้งนี้เพราะแต่ละคนเลือกจดจำเฉพาะส่วนที่ตนเองเห็นว่าน่าสนใจเท่านั้น ส่วนที่เหลือมักจะถูกลืมหรือไม่นำไปถ่ายทอดต่อ ดังนั้นการสื่อสารมวลชน เช่น การโฆษณาหรือการณรงค์ในเรื่องต่าง ๆ อาจจะไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย แม้ว่าผู้รับสารจะได้รับสารนั้นครบถ้วน แต่ผู้รับสารอาจจะไม่สนใจจดจำในสิ่งที่เราต้องการให้รู้ให้จดจำก็เป็นได้

การเลือกจดจำนั้นเปรียบเสมือนเครื่องกรองขั้นสุดท้ายที่มีผลต่อการส่งสารไปยังผู้รับสาร ในบางครั้งข่าวสารอาจจะถูกปฏิเสธตั้งแต่ขั้นแรกโดยการไม่เลือกอ่าน ฟัง หรือชมสื่อ ในกรณีที่ผู้รับสารหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้รับสารก็อาจจะพยายามตีความข่าวสารที่ได้รับตามความเข้าใจหรือความต้องการของตนเอง แต่หากว่าข่าวสารนั้นไม่เปิดโอกาสให้ความหมายแตกต่างไปได้ (เพราะ

ความชัดเจนที่เข้าใจตรงกันอยู่แล้ว) ผู้รับสารก็ยังมีโอกาสปฏิเสธข่าวสารนั้นได้อีกเป็นขั้นสุดท้าย กล่าวคือ เลือกจดจำเฉพาะบางส่วนที่ตนเองสนใจหรือต้องการเท่านั้น

ดังนั้น การเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสารที่เราได้รับ จึงเท่ากับเป็นการช่วยเสริมให้ทัศนคติ หรือความเชื่อเดิมของเรามีความมั่นคงยิ่งขึ้นจะเปลี่ยนแปลงได้ยากขึ้น



ภาพประกอบ 4 แบบจำลองกระบวนการเลือกสรร 3 ขั้น

ที่มา : พีระ จิรโสภณ. (2532). กระบวนการเลือกสรร. หน้า 139.

วินดาห์ล สเวน และ ซิกนิตเซอร์ เบนโน (Windahl Sven; & Signitzer Benno. 1977: 175) ได้สร้างแบบจำลองเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับและการบริโภคสื่อของผู้รับสารไว้ ดังนี้

1. ก่อนเปิดรับ ผู้รับสารจะเป็นผู้เลือกสิ่งที่คุณต้องการบริโภค เพื่อความพึงพอใจของตัวเอง โดยเลือกสิ่งที่คุณต้องการจากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเกี่ยวกับสารที่คุณต้องการเปิดรับ
2. ระหว่างเปิดรับสาร ผู้รับสารจะเลือกเข้าใจและตีความเนื้อหาของสาร รวมทั้งบ่งชี้ถึงองค์ประกอบที่สำคัญของสาร
3. หลังเปิดรับ ผู้รับสารจะเลือกจดจำข้อมูลข่าวสารจากสารที่ได้เปิดรับไปแล้ว และนำเนื้อหาของสารที่ผ่านมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่นเกี่ยวกับสารที่ได้เปิดรับมา

การรับรู้ในคุณประโยชน์ของสื่อ

นักวิชาการกลุ่มที่เห็นข้อจำกัดของทฤษฎีผู้รับสารเป็น Passive Audience ได้เสนอให้มองกว้างออกไปเพื่อทำความเข้าใจกับพฤติกรรมของผู้รับสารว่าการรับสารแต่ละครั้งมีปัจจัยจากอะไรบ้าง ทฤษฎีการใช้ประโยชน์ของผู้รับสาร (Uses and Gratifications) โดยพิจารณาใน 3 ด้าน คือ (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. 2547: 526-527)

1. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อหลีกหนีจากโลกความเป็นจริง และผ่อนคลายความเครียด (Diversion)

2. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรอบข้าง (Personal Relationship)

3. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อสร้างเอกลักษณ์หรือความเป็นตัวตน (Personal Identity)

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจที่น่าสนใจอีกชิ้นหนึ่ง คือ งานของ เวนเนอร์ (Lawrance A. Wenner. 1985: 171-193) ได้รวบรวมผลงานการวิจัยที่มีผู้ทำไว้มากมาย แล้วสร้างออกมาเป็นแผนที่แสดงความพึงพอใจในการบริโภคข่าวสาร ซึ่งเวนเนอร์ได้แบ่งความพึงพอใจในการบริโภคข่าวสาร ออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. Orientation Gratifications หมายถึง การใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ทางด้านข้อมูล และเพื่อเป็นแรงเสริมในความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลกับสังคม รูปแบบของความต้องการที่แสดงออกมา ได้แก่ การติดตามข่าวสาร (Surveillance) หรือการได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อช่วยในการตัดสินใจ (Decision Utility)

2. Social Gratifications เป็นการใช้นำข่าวสารเพื่อเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งรับรู้จากข่าวสารเข้ากับเครือข่ายส่วนบุคคลของปัจเจกบุคคล เช่นการนำข้อมูลไปใช้ในการสนทนากับผู้อื่น ใช้เป็นข้อมูลเพื่อชักจูงใจ

3. Para Social Gratifications หมายถึง กระบวนการการใช้ประโยชน์ข่าวสารเพื่อดำรงเอกลักษณ์บุคคล หรือเพื่อการอ้างอิงผ่านตัวบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับสื่อ หรือปรากฏในเนื้อหาของสื่อ เช่น การยัดเยียดหรือชื่นชมผู้อ่านข่าว เป็นแบบอย่างในทางพฤติกรรม

4. Para - Orientation Gratifications หมายถึง กระบวนการใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ในการลดหรือผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ หรือเพื่อปกป้องตนเอง เช่น การใช้เวลาให้หมดไปเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน เพื่อหลีกหนีจากสิ่งที่ไม่พึงพอใจอย่างอื่น

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับละครโทรทัศน์

นันทนาการกับละครโทรทัศน์

นันทนาการถือเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นปัจจัยเบื้องต้น สำหรับชีวิตของมนุษย์ทุกเชื้อชาติทุกภาษา ซึ่งมีความต้องการที่จะแสดงออก และพัฒนาชีวิตของตนเองไปในรูปแบบต่างๆ กัน เช่น มีเพลงประจำชาติ การเดินรำฟั่นเมือง การเล่นพื้นบ้าน เกมกีฬาพื้นบ้าน นิทานพื้นบ้าน มีภาษาขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมประจำชาติ เป็นต้น ละครโทรทัศน์นั้นจัดเป็นกิจกรรมนันทนาการประเภทละคร ภาพยนตร์ (Drama in Recreation) ที่เป็นการแสดงต่าง ๆ ที่เป็นไปในแบบของการละคร จะบนเวทีหรือไม่ก็ตามผู้เล่นและผู้ดูได้รับความเพลิดเพลินก็จัดว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการ เช่น ละครที่เล่นทุกแห่ง ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ละครกรมศิลปากร โขน หนังตะลุง มโนราห์ ลิเก หุ่นกระบอก การแต่งตัวแฟนซี ฯลฯ (สุดชาย วงศ์นาม. 2551: ออนไลน์) การรับชมละครโทรทัศน์ยังช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจที่ให้คุณค่าพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม ดังที่สำนักงานส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ (2550: ออนไลน์) ได้กล่าวถึง นันทนาการเพื่อความบันเทิงว่า เป็นกิจกรรมที่ให้คุณค่าพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม เช่น การร้องเพลง การเล่นเกม ส่งเสริมการแสดงออก สร้างมนุษยสัมพันธ์ และสะท้อนสภาพความเป็นอยู่ของสังคมหรือการดำเนินชีวิตประจำวัน การสร้างความรู้สึก เช่น การดูโทรทัศน์ ดูภาพยนตร์ ดูละคร เล่นดนตรี เดินรำ เล่นเกมส์ สังสรรค์ พักผ่อนชายทะเล สวนสัตว์ สวนสนุก งานเทศกาล งานประเพณี ถือว่าเป็นกิจกรรมทางวัฒนธรรมของมนุษย์ที่มีประวัติศาสตร์มาเป็นเวลาอันยาวนาน ในทุกวันนี้จะเห็นได้ว่าแทบทุกครัวเรือนจะมีเครื่องรับโทรทัศน์อยู่ที่บ้าน บางครัวเรือนมีมากกว่าหนึ่งเครื่อง ทำให้การรับชมโทรทัศน์ กลายมาเป็นพฤติกรรมหนึ่งที่เกิดขึ้นในการดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นกิจกรรมนันทนาการในเวลาว่างของคนทุกเพศทุกวัย รายการโทรทัศน์นั้นมีอยู่มากมายหลายประเภท เช่น ข่าว เกมโชว์ สารคดี แต่ที่ผ่านมารายการบันเทิงที่ได้รับความนิยมสนใจ และถูกจับมาอยู่ในช่วงเวลาที่ผู้มีรับชมมากที่สุด (Prime time) คือ รายการบันเทิงประเภทละคร

ละครโทรทัศน์เริ่มแรกในสังคมไทยนั้น เริ่มขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2498 เพื่อที่จะมาแทนละครวิทยุ โดยเริ่มแรกที่สถานีโทรทัศน์ทีวีช่อง 4 บางขุนพรหม ที่เสนอรายการสำคัญ 3 ประเภท คือ ข่าวสาร ความรู้และความบันเทิง ในช่วง 3 ปีแรกรายการที่ได้รับความนิยมสูงสุด คือ รายการประเภทให้ความบันเทิง และรายการที่เป็นที่ชื่นชอบจากประชาชนในอันดับต้นนับแต่แรกที่มีการออกอากาศ คือ ละครโทรทัศน์ (เพาวิภา ภมรสติธย์. 2528: 20) จากนั้นมีการผลิตรายการต่างๆ ไปยังสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นๆ และแพร่หลายมาจนถึงปัจจุบัน โดยส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากละครตะวันตก ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า ละครโทรทัศน์ได้เปลี่ยนรูปแบบไปตามสภาพของสังคมแต่ละยุคสมัย แม้ว่ารูปแบบของละครโทรทัศน์จะแปรเปลี่ยนไปตามความนิยมของแต่ละยุคสมัย แต่ความนิยมในการดู

ละครโทรทัศน์ของผู้ชมตลอดเวลา 50 ปีที่ผ่านมา ก็ได้เปลี่ยนไปไม่ว่ายุคสมัยใดละครโทรทัศน์ก็มักจะได้รับค่านิยมเป็นอันดับต้นๆ เสมอมา เพราะการชมละครโทรทัศน์ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน ลดความเครียด สร้างความบันเทิงใจ

เมื่อเริ่มแรกนั้น ละครโทรทัศน์ ถือกำเนิดมาเพื่อกลุ่มเป้าหมายที่เป็นแม่บ้าน แต่ในปัจจุบันอาจไม่เป็นเช่นนั้น จากการสำรวจการชมโทรทัศน์ของประชากรที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปพบว่า กลุ่มเด็กอายุ 6 - 14 ปี มีอัตราการชมโทรทัศน์มากที่สุด จำนวนร้อยละ 97 ของจำนวนเด็กทั้งหมด 9.6 ล้านคน รองลงมา คือ กลุ่มเยาวชนอายุ 15-24 ปี มีจำนวนร้อยละ 96.2 ส่วนกลุ่มวัยทำงานอายุ 25-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 95.7 และกลุ่มผู้สูงอายุ ร้อยละ 81.4 (กลุ่มสถิติประชากรและสังคม สำนักสถิติเศรษฐกิจ และสังคม. 2547: 3)

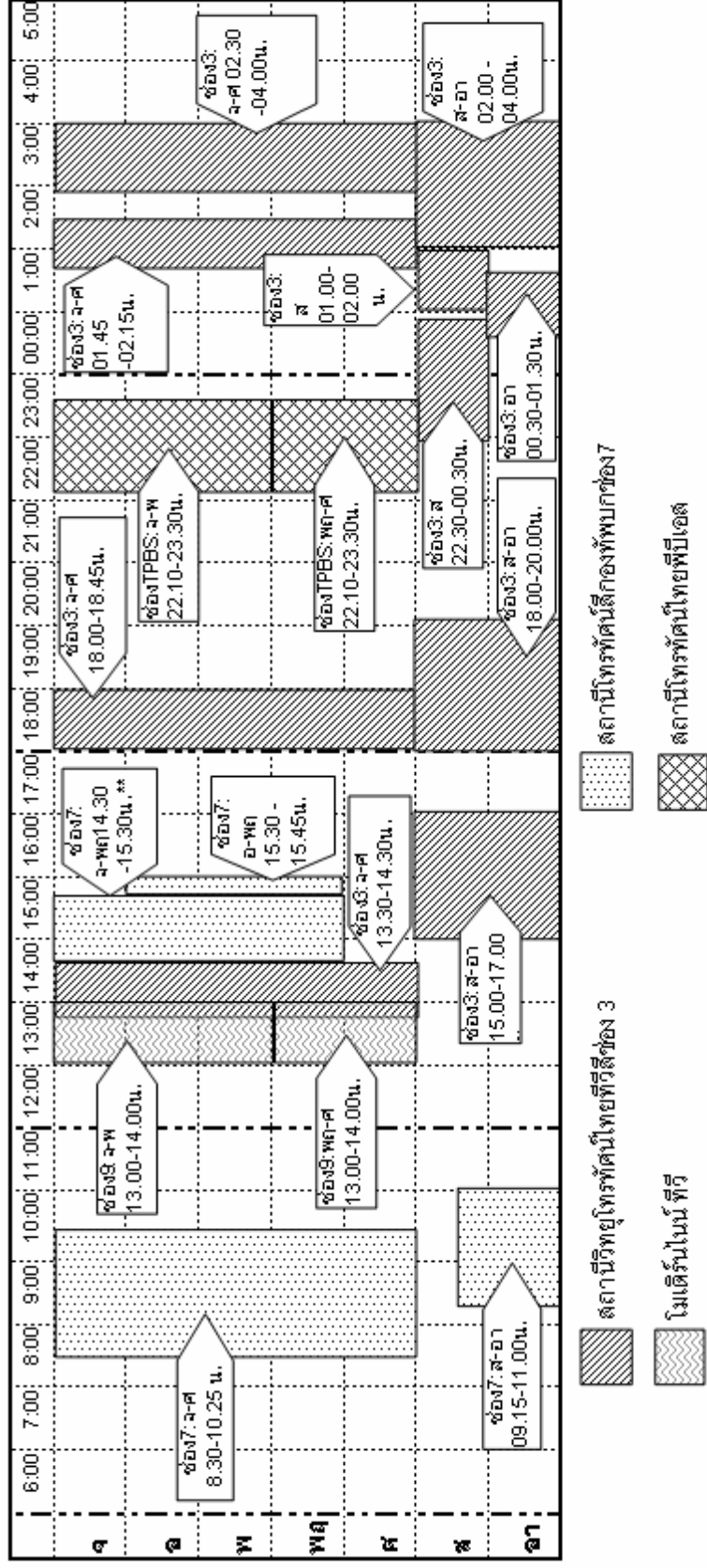
ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าตามผังช่องรายการของสถานีโทรทัศน์ต่างๆ นั้น นอกจากละครไทยแล้ว ยังมีละครต่างประเทศเข้ามาฉายออกอากาศให้เห็นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะละครโทรทัศน์เอเชีย ที่เป็นกำลังเป็นที่นิยม ได้แก่ ละครไต้หวัน ละครจีน ละครเกาหลี ละครญี่ปุ่น เป็นต้น ที่เข้ามามีอิทธิพลต่อผู้รับชม ซึ่งละครโทรทัศน์เอเชียได้รับความนิยมยาวนานมาอย่างต่อเนื่อง เพราะละครโทรทัศน์เอเชียเหล่านี้ ทำให้ผู้ชมได้ความแปลกใหม่ ได้ทราบถึงสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลายทั้งที่เหมือนและแตกต่างกับสังคมไทย

ละครโทรทัศน์เอเชีย

ละครโทรทัศน์เอเชียได้เข้ามาในประเทศไทยมานานกว่า 30 ปี โดยในปี พ.ศ. 2517 สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ได้สร้างปรากฏการณ์ใหม่ของรายการโทรทัศน์ เมื่อได้นำละครโทรทัศน์จากไต้หวัน เรื่อง เปาบุ้นจิ้น มาฉายออกอากาศ สร้างกระแสความนิยมเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ทางสถานีต้องเพิ่มเวลาและวันฉายในปีถัดมา ปี พ.ศ. 2523 ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง กระบี่ไร้เทียมทาน ได้รับความนิยมกลายเป็นตำนานของวงการโทรทัศน์ไทย ได้ดาราอย่าง ฉีเส้าเจี้ยน มาเยือนประเทศไทย และยังมี เรื่อง ศิกซิงจ้าวยุทธจักร เจ้าพ่อเซี่ยงไฮ้ ในปี พ.ศ. 2526 ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง มังกรหยก และเรื่อง ไช้มังกรหมัดสิงโต ก็ได้รับความนิยมไม่น้อยไปกว่ากัน ในปี พ.ศ. 2538 ละครโทรทัศน์ไต้หวัน เรื่อง เปาบุ้นจิ้น ได้กลับมาได้รับความนิยมเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมอย่างกว้างขวางไม่แพ้ในอดีต ทางสถานียังคงนำละครโทรทัศน์จากจีน ไต้หวัน รวมถึงฮ่องกง ญี่ปุ่น นำเข้ามาฉายอย่างต่อเนื่อง ทางสถานีประสบความสำเร็จอย่างงดงามในปี พ.ศ. 2546 กับการนำละครโทรทัศน์ไต้หวัน เรื่อง รักใสใส หัวใจ 4 ดวง มาฉาย สามารถสร้างกระแสนิยมในตัวนักแสดงนำที่เป็น ศิลปิน F4 ได้อย่างมากมาย จากความนิยมอันถล่มทลาย ส่งผลให้ทางสถานีต้องเพิ่มช่วงเวลาใหม่ๆ สำหรับการนำละครโทรทัศน์ที่น่าแสดงโดยศิลปิน F4 เข้ามาฉายอย่างต่อเนื่อง และในปี พ.ศ. 2548

ทางสถานีได้นำเข้าละครโทรทัศน์เกาหลีที่โด่งดังไปทั่วเอเชีย เรื่อง แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง (Dae Jang Geum : Jewel in the Palace) มาฉายและได้รับความนิยมจนต้องขยายเวลา ออกอากาศ จนเกิดกระแส แดจังกึม ฟีเวอร์ ไปทั่วประเทศ นับว่าเป็นละครโทรทัศน์เกาหลีที่ประสบความสำเร็จค่อนข้างสูง สื่อมวลชนได้นำไปเขียนถึงกระแสที่เกิดขึ้นในสื่อทุกประเภท ทั้งหนังสือพิมพ์ นิตยสาร บิลบอร์ด อินเทอร์เน็ต ส่งผลให้ทางสถานีต้องนำเข้าละครโทรทัศน์เกาหลีมาฉายออกอากาศอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากได้รับความนิยมมาโดยตลอด สามารถครองใจเจาะกลุ่มเป้าหมายได้ทุกเพศทุกวัย (สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3. 2548: 38-80) ไม่เพียงแต่สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 เท่านั้น แต่ยังมีสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นๆ มีการนำเข้าละครโทรทัศน์จากประเทศอื่นๆ เข้ามาฉายให้ผู้ชมได้รับชมอย่างแพร่หลาย อาทิ สถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 ได้นำละคร สงครามชีวิต โอซัน เข้ามาฉายเมื่อหลาย 10 ปีก่อน ซึ่งก็ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี สถานีโทรทัศน์ ช่อง ITV (สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส ในปัจจุบัน) ได้นำละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นเรื่อง สี่รักออนไลน์ (With Love) เข้ามาฉาย มุ่งกลุ่มเป้าหมายไปที่วัยรุ่นและวัยทำงาน ซึ่งได้ รับการตอบรับเป็นอย่างดี ส่งผลให้ทางสถานีเน้นละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นเข้ามาฉายอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้ชมที่ชื่นชอบละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น เช่น ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น เรื่อง สุตรรักข้าวห่อไข่(The Queen of Lunch Time Cuisine) ร้อนนักก็พักร้อน (Beach Boys) ซุปเปอร์สตาร์ถามหารัก (My Husband) GTO ครูซ่าปราบขโมยใจ (Great Teacher Onizuka) อีกทั้งทางสถานีได้เริ่มนำเข้าละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง เช็คอินหัวใจ (Hotelier) รักนี้ชั่ววันรันดร์ (Autumn In My Heart) และเรื่อง เพลงรักในสายลมหนาว (Winter love Song) มาออกอากาศได้รับความนิยมไปอย่างท่วมท้น หลังจากที่ได้รับคามนิยมจากละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นไปแล้ว ซึ่งนับว่าเป็นสถานีที่นำเข้าละครโทรทัศน์เกาหลีเป็นสถานีแรกๆ ทำให้ผู้ชมในประเทศเกิดความนิยมในละครโทรทัศน์เกาหลีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลให้สถานีอื่นๆ หันมานำเข้าละครโทรทัศน์เกาหลีกันมากขึ้น อาทิ สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 ที่นำเรื่อง ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลง รัชยา (Phoenix) สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 เรื่อง สะดุดรัก..ที่ปักใจ (Full House) เจ้าหญิง วุ่นวาย กับเจ้าชายเย็นชา (Princess Hours) รักหมดใจ ยัยกะล่อน (My Girl) เป็นต้น

สรุปแผนผังรายการละครโทรทัศน์เอเชีย ของ สถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี ช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2551*



หมายเหตุ : *สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 และ ช่องเอสบีที (เนชั่น บรอดคาสต์สิ่ง เซอร์วิส ออฟ ไทยแลนด์)

ไม่มีละครโทรทัศน์เอเชียแพร่ภาพออกอากาศ เดือน ก.ค.-ก.ย.2551

**เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2551 สถานีโทรทัศน์มีการเปลี่ยนแปลงประเภทละครโทรทัศน์ที่แพร่ภาพออกอากาศ (ก.ค. : จีน, ส.ค. : ฝรั่งเศส, ก.ย. : สิงคโปร์)

ภาพประกอบ 5 สรุปแผนผังรายการละครโทรทัศน์เอเชียของสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี ช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2551

จากภาพประกอบที่ 5 เป็นการสรุปแผนผังรายการละครโทรทัศน์เอเชียของสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี เพื่อให้สามารถมองเห็นภาพได้ง่ายว่าในระยะเวลา 24 ชั่วโมง มีการออกอากาศละครโทรทัศน์เอเชียจากสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวีใดบ้าง สำหรับในเดือนกันยายน 2551 นั้นสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวีมีการออกอากาศละครโทรทัศน์เอเชีย ดังนี้

1. สถานีวิทยุโทรทัศน์ทีวีช่อง 3

วันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 13.30 -14.30 น. ช่วง ตำนานรักดอกเหมย ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง กิมซุน ลุ้นหัวใจให้รักเธอ (Be Stong Geum Soon)

วันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 18.00 -18.45 น. ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง กำเนิดเทพ 3 ดาว
วันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 01.45 - 02.15 น. ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง คลื่นรัก ซัมเมอร์ (Let's Go To The Beach) และ เสน่ห์รักนักปugna (Land of Wine) เริ่มวันที่ 8 กันยายน 2551

วันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 02.30 - 04.00 น. ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง ซ่อนรัก ซ่อนหัวใจ (Starting Hearts หรือ Endless Love) และ วีรบุรุษตระกูลหยาง (Warriors of The Yang Clan) เริ่มวันที่ 4 กันยายน 2551

วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา 15.00 – 17.00 น. ช่วง หนังสือสุดสัปดาห์ ละครโทรทัศน์จีนเรื่อง ฤทธิ์กระบี่ อาญาสวรรค์ (The Sword and The Chess of Death)

วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา 18.00 – 20.00 น. ละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง บันทึกรัก คิมซูซอน สุภาพบุรุษมหาชนันที (King & I)

วันเสาร์ เวลา 22.30 – 00.30 น. ช่วง เอเชียฮอต ซีรีส์ฮอต ละครโทรทัศน์ได้วันเรื่อง เติมฝันวันรัก (Wish To See You Again) และ เมนูรัก เซฟมือใหม่ (Sweet Relationship) เริ่มวันที่ 13 กันยายน 2551

วันเสาร์ เวลา 01.00 – 02.00 น. และ วันอาทิตย์ เวลา 00.30 – 01.30 น. ละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง ลิขิตฟ้ากั้นรัก (Sad Love Story) และ ขอโทษครับ ผมรักคุณ (Sorry, I Love You) เริ่มวันที่ 27 กันยายน 2551

วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา 02.00 – 04.00 น. ละครโทรทัศน์ได้วันเรื่อง เจ้าสนามประลองรัก (The Legend of Speed)

2. สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 7

วันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 8.30 - 10.25 น. ช่วงหนังสือดังรอบเช้า จะมีการนำละครโทรทัศน์เอเชีย เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น และ ภาพยนตร์ไทย และต่างประเทศ มาฉายออกอากาศบางเรื่อง ออกอากาศติดต่อกันหลายสัปดาห์ บางเรื่องเพียงสัปดาห์เดียว บางเรื่องเพียงวันเดียว แล้วแต่ความยาวของละครโทรทัศน์เอเชีย หรือภาพยนตร์ไทย และต่างประเทศแต่ละเรื่อง

วันอังคาร-วันพฤหัสบดี เวลา 15.30 - 15.45 น. ละครโทรทัศน์ เกาหลีเรื่อง ปิซุนมู คัมภีร์
ผงดฟ้า (Bicheonmu)

วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา 09.15 – 11.00 น. ช่วง ยอดภาพยนตร์นานาชาติ ละครโทรทัศน์
เกาหลีเรื่อง เพราะรักนี้มีอาจลิม (Alone In Love)

3. สถานีโทรทัศน์โมเดิร์น ไนน์ ทีวี (ช่อง 9)

วันจันทร์-วันพุธ เวลา 13.00 -14.00 น. ช่วง หนังสือหลังเที่ยง ละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง
แรงรักแรงแค้น (Snow Flower)

วันพฤหัสบดี-วันศุกร์ เวลา 13.00 -14.00 น. ช่วง หนังสือหลังเที่ยง ละครโทรทัศน์เกาหลี
เรื่อง ปิงรักนักต้มตุ๋น (Robber)

4. สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส (ช่อง TPBS)

วันจันทร์-วันพุธ เวลา 22.10 -23.30 น. ละครโทรทัศน์จีนเรื่อง ชุนหวู่ ตำนานพิชัยสงคราม
(Art of War)

วันพฤหัสบดี-วันศุกร์ เวลา 13.00 -14.00 น. ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นเรื่อง แม่ครัว..ผมรักแม่
(Tokyo Tower)

ปัจจุบันไม่เพียงแต่สถานีโทรทัศน์ฟรีทีวีเท่านั้นที่นำเข้าละครโทรทัศน์เอเชียมาฉายออกอากาศ
แต่ยังส่งผลให้สถานีโทรทัศน์บอกรับสมาชิกอย่าง ทูวู วิชั่นส์ หรือ ยูบีซี (เดิม) ต้องหันมาให้ความ
สนใจละครต่างประเทศนี้ให้มากขึ้นเพื่อตอบ สนองความต้องการของกลุ่มลูกค้า โดยในช่วงแรกจะ
เน้นภาพยนตร์ไทยและจีน รวม 80 เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือ 20 เปอร์เซ็นต์ เป็นภาพยนตร์จากประเทศอื่นๆ
อาทิ ญี่ปุ่น เวียดนาม อินเดีย สิงคโปร์ เป็นต้น แต่บรรดาภาพยนตร์เหล่านี้ไม่โดนใจคนดู เลยต้อง
ปรับเปลี่ยนเอาภาพยนตร์ญี่ปุ่นเข้ามาจากนั้นตามด้วยเกาหลี จากเดิมช่อง Asian Movie Channel
ได้เปลี่ยนมาเป็นช่อง True Film Asia ซึ่งได้เน้นนำเสนอโปรดักต์ที่มีความแปลกใหม่มากขึ้น จึงได้หัน
มาเอาภาพยนตร์เกาหลี ซึ่งพัฒนาดีมีคุณภาพมากขึ้น ก็ได้รับการตอบรับดีขึ้นเรื่อยๆ แต่ระยะหลัง
ภาพยนตร์เกาหลีมีดีมานด์ ราคาสูงขึ้น จึงหันมาเน้นละครโทรทัศน์ซีรีส์เกาหลีที่มีเรื่องราวสนุก
น่าสนใจไม่แพ้กันมาเพิ่ม (ผู้สื่อข่าวพิเศษ นิตยสารPositioning. 2549: ออนไลน์)

นิตยสาร Positioning ได้สัมภาษณ์ อาทิตย์ พรหมประสิทธิ์ ผู้จัดการฝ่ายรายการ ส่วน
ภาพยนตร์และเอนเตอร์เทนเมนต์ ค่าย ยูไนเต็ด บรอดคาสติ้ง คอร์ปอเรชั่น หรือ บริษัท ทูวู วิชั่นส์
จำกัด (มหาชน) ในปัจจุบัน ได้กล่าวถึงแผนงานการนำละครโทรทัศน์เอเชีย จากประเทศเกาหลีในปี
2549 ว่า ละครโทรทัศน์ซีรีส์เกาหลีที่เราเอามาฉายทาง ทูวู วิชั่นส์ ช่วงแรกเน้นแนวความโรแมนติก
ก๊ากกั๊กและ ชีวิต โดยเรื่องราวใกล้เคียงกับละครโทรทัศน์ไทยมากทำให้ประสบความสำเร็จง่าย ดังนั้น
จึงเน้นแนวนี้นั่นค่อนข้างเยอะในช่วงแรกราวปี 2545 ซึ่งได้เน้นแนวนี้นี้อาตลอดจนกระทั่งปี 2548 ที่

ผ่านมาถึง 2 แนวก็ประสบความสำเร็จเช่นเดิม ที่โดดเด่นมี 4 เรื่องหลัก What Happened in Bali, My Fair Lady, Something About 1 % และ Sweet Buns สำหรับปี 2549 ได้เตรียมเพิ่มปริมาณละครโทรทัศน์ซีรีส์เกาหลีเป็น 10 เรื่องจากเดิมปีก่อนเพียง 4 เรื่อง โดย 4 เรื่องแรกในปีนี้จะออกอากาศในภายในไตรมาสแรก (ผู้สื่อข่าวพิเศษ นิตยสารPositioning. 2549: ออนไลน์)

ในเดือนกันยายน พ.ศ.2551 ทาง ทู วู้ซันส์ ยังได้ทำการเพิ่มช่องรายการ ทู เอเชีย ซีรีส์ (True Asian series) เป็นหนึ่งในสองช่องรายการใหม่ที่ผลิตและออกอากาศ โดย ทู วู้ซันส์ ผ่านช่อง 22 ซึ่งเป็นครั้งแรกของเมืองไทยกับช่องรายการ 24 ชั่วโมง ออกอากาศซีรีส์ยอดฮิตหรือละครโทรทัศน์ชุดที่รวบรวมดาราดีที่ผ่านการคัดสรรจากประเทศต่างๆในภูมิภาคเอเชียทั้งเก่าและใหม่ ที่อยู่ในความทรงจำ และได้รับความนิยมมาแล้ว ในเกาหลี ญี่ปุ่น ฮองกง จีน และไต้หวัน เป็นต้น โดยออกอากาศเป็นภาษาไทย เพื่อตอบสนองความต้องการและไลฟ์สไตล์ของผู้ชมทุกกลุ่ม (วิกิพีเดีย. 2551: ออนไลน์)

ในปัจจุบันไม่เพียงแค่สถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี และเคเบิลทีวีเท่านั้น ที่นำละครโทรทัศน์เอเชียออกมาเผยแพร่เพื่อสนองความต้องการของลูกค้า แต่เนื่องจากมีความต้องการและความนิยมจากกลุ่มผู้ชมอย่างมากมายจึงส่งผลให้ละครโทรทัศน์เอเชียมียาวจำหน่ายในรูปแบบวีซีดี/ดีวีดีให้เห็นตามท้องตลาดอย่างมากมายอีกด้วย

[illegible]

ภาพประกอบ 6 แผนผังรายการละครโทรทัศน์เอเชีย เดือนกันยายน 2551 ทางช่อง ทรู
เอเชีย ทีวี (ช่อง 22)

ที่มา : ทฤษฎีวัฒนธรรม. (2551). ทฤษฎีวัฒนธรรม แมกกาซีน เดือนกันยายน 2551: Program
Schedule: True Asian Series. หน้า 36

ประเภทของละครโทรทัศน์

เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ของต่างประเทศนั้น ไม่ได้มีหนังสืออ้างอิงโดยตรง ดังนั้นจึงขอเสนอเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางประกอบสำหรับประเภทของละครโทรทัศน์นั้น เกริกเกียรติ พันธุ์พิพัฒน์ และปนัดดา ธนสถิตย์ (2526: 140) ได้แบ่งละครโทรทัศน์ไว้ 3 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบภายในตอนเดียว ใช้เวลาแสดงประมาณ 60 – 120 นาที และมักออกอากาศเป็นรายการสุดท้ายของทางสถานี ซึ่งเทียบได้กับ ละครตอนพิเศษ (Dramatic Specials) ของอเมริกา
 2. ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบภายใน 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ เนื้อหาหลักของละครจะเป็นแนวเดียวกันตลอด และผู้แสดงชุดเดียวกันตลอด ซึ่งเทียบได้กับ T.V. Series
 3. ละครเรื่องยาวหลายตอน ซึ่งมีเรื่องราวดำเนินต่อกันไป โดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันตลอด อาจใช้เวลาแสดงตอนละ 30 นาที หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ 2-3 วันต่อสัปดาห์ หรือ 5 วันต่อสัปดาห์ หรือเป็นประจำทุกวันในเวลาเดียวกัน เทียบกับ T.V. Serials หรือ T.V. Soap Operas (Soap)
- นอกจากนี้ในปัจจุบันยังมีละครโทรทัศน์ในรูปแบบอื่นๆที่สามารถพบเห็นในโทรทัศน์ อีก 3 ประเภท ดังนี้ (ดุษฎี พิทักษ์ชัชวาล. 2547: 30 อ้างอิงจาก ปนัดดา ธนสถิตย์. 2531)
4. ละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์ ที่ผลิตเป็นเรื่องราวซึ่งมีความยาวตั้งแต่ต้นจนจบ มากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไป โดยแบ่งฉายออกอากาศติดต่อกันไปเรื่อยๆ ในวันเวลาเดียวกัน หรือสัปดาห์ต่อไปเรื่อยๆ จนจบเรื่อง ซึ่งเทียบได้กับละครสั้นออกอากาศอย่างต่อเนื่อง (Miniseries)
 5. ละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์อีกแบบหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากทั่วไป คือ จะเป็นเรื่องจบในตอน ผู้แสดงจะไม่ใช่ชุดเดียวกันตลอด เรื่องที่นำมาแต่ละตอนไม่เกี่ยวเนื่องกันเลย แต่แนวเรื่องทุกเรื่องจะเป็นไปทำนองเดียวกัน
 6. ละครโทรทัศน์ประเภทละครตลก ขวบนหัว หรือเสียดสีสังคม มีลักษณะออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์หรือทุกวันในเวลาเดียวกัน ละครประเภทนี้อาจจะจัดแสดงสดในห้องส่ง พร้อมทั้งอัดเทปไปด้วย และมักจะแสดงต่อหน้าผู้ชมในห้องส่งนั้นเรียกว่า Studio Audience เนื่องจาก Sit Come (Situation Comedies) มักแสดงให้ผู้ชมชมในห้องส่งด้วย ละครประเภทนี้จึงไม่ใช้ฉากมากนัก อาจจะมีเพียง 2-3 คน และไม่เกี่วฉาก โดยแสดง 2-3 คน และเป็นชุดเดิมตลอด

จากแนวคิดเกี่ยวกับประเภทละครโทรทัศน์ที่กล่าวไปแล้วนั้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับละครโทรทัศน์เอเชียที่เข้ามาเผยแพร่ออกอากาศในประเทศไทยที่กำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบัน จะเป็นแบบ T.V. Serials หรือ Soap Opera ที่เป็นละครเรื่องยาวหลายตอน ซึ่งมีเรื่องราวต่อเนื่องกันไป และทำการฉายออกอากาศทางฟรีทีวี 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่งขึ้นอยู่กับการวางผังรายการของแต่ละสถานี เพื่อให้เหมาะสมกับเวลาและความต่อเนื่องของละคร หรือแม้แต่ละครโทรทัศน์เอเชียในรูปแบบวีซีดีหรือดีวีดี ก็เป็นแบบแบ่งตอนประมาณ 45-60 นาที หรือมากกว่าตามแต่ความจุของแผ่นที่บันทึก

นอกจากนี้ยังมีการแบ่งประเภทละครโทรทัศน์จำแนกตามเนื้อหา โดยละครโทรทัศน์แรกเริ่มได้รับอิทธิพลมาจากละครเวที และต่อมาเมื่อเกิดมีสื่อภาพยนตร์ขึ้น และมีการสร้างภาพยนตร์แพร่หลาย ละครโทรทัศน์ก็ได้รับเอารูปแบบภาพยนตร์มาใช้ จึงทำให้เกิดละครขึ้นมาหลากหลายประเภท ซึ่งละครสามารถแบ่งออกเป็น 11 ประเภท ดังนี้ (ชยพล สุทธิโยธิน; และ สันติ เกษมสิริทัศน์. 2548 : 63-64)

1. ละครโศกนาฏกรรม (Tragedy) เป็นละครที่มีลักษณะสำคัญคือ เป็นการนำเสนอความทุกข์ทรมานของมนุษย์ที่จบลงด้วยหายนะของตัวเอก ตัวเอกมักเป็นบุคคลที่มีความสามารถ หรือมีพรสวรรค์อันยิ่งใหญ่ แต่ขณะเดียวกันก็มีข้อบกพร่องสำคัญที่เป็นปมนำไปสู่ความหายนะของตนในที่สุด เรื่องราวของเหตุการณ์ในละครประเภทนี้มักจะแสดงให้เห็นถึงความเจ็บปวด ทุกข์ทรมานของมนุษย์ ทำให้เกิดความรู้สึกสงสาร เห็นอกเห็นใจ อันจะนำไปสู่ความเข้าใจชีวิต ความหายนะของตัวเอกที่เกิดขึ้นในเรื่องจะต้องเกิดขึ้นตามกฎแห่งกรรม อันเกิดจากลักษณะนิสัยของตัวละคร และการกระทำที่ผิดพลาดของตัวละครอย่างเป็นเหตุเป็นผล ไม่ใช่ด้วยความบังเอิญ ซึ่งเมื่อผู้ชมชมแล้วจะได้บังเกิดความเข้าใจชีวิต (Enlightenment) เกิดการชำระล้างจิตใจให้บริสุทธิ์ผ่องแผ้ว (Catharsis) สร้างความรู้สึกสูงส่งและงดงามในจิตใจ (Exaltation)

2. ละครตลกขบขัน (Comedy) ละครตลกแบ่งออกเป็น 2 แบบใหญ่ๆ คือ ละครตลกแบบฟาร์ส (Farce) และละครตลกแบบคอเมดี้ (Comedy)

2.1 ละครตลกแบบฟาร์ส (Farce) เป็นละครตลกที่เก่าแก่ที่สุด และเป็นจุดเริ่มต้นของละครตลกอื่นๆ เกิดขึ้นจากธรรมชาติของมนุษย์ที่รู้จักการหัวเราะเยาะเย้ย ข้อบกพร่อง ความผิดพลาดของตนเองและผู้อื่น ทำให้มนุษย์สามารถอดทนต่อสภาพแวดล้อมที่ลำบากยากเย็นได้ สามารถต่อสู้เผชิญชีวิตได้อย่างเข้มแข็งต่อไป ตลกแบบฟาร์สมักใช้ความตลกแบบพลิกความคาดหมายด้วยเหตุการณ์ที่เหลือเชื่อ และเกือบไม่มีทางเป็นไปได้ในโลกแห่งความจริง อย่างไรก็ตามผลของข้อบกพร่องต่างๆจะต้องไม่สร้างความรู้สึกเสียใจเจ็บปวด ทุกข์ทรมานอย่างจริงจัง เหมือนในโลกของความเป็นจริง มิฉะนั้นผู้ชมจะรู้สึกสงสารมาแทนที่ความตลก

2.2 ละครตลกแบบคอเมดี้ (Comedy) เป็นละครตลกที่พัฒนามาจากละครตลกแบบฟาร์ส โดยนำเอาภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ความคิดมาพัฒนาความตลกให้ละเอียดละไม สุขุมลึกซึ้งยิ่งขึ้น ทำให้เกิดละครตลกที่แนบเนียน ไม่โจ่งแจ้ง โปกฮาเอะอะ ตึงตังเหมือนละครตลกแบบฟาร์ส ละครตลกแบบคอเมดี้ ที่นิยมแสดงมาตั้งแต่เดิมมีหลายประเภท นอกจากนี้ยังมีการประยุกต์ภาพแบบโดยนำเอาละครประเภทอื่นๆ มาผสมผสาน จนเกิดเป็นละครตลกหลายประเภทย่อยดังนี้

2.2.1 ละครตลกรักโรแมนติก (Romantic Comedy) เป็นละครที่ใช้จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ แต่มีเหตุผลน่าเชื่อถือ เป็นเรื่องราวความรักของตัวละครเอก พระเอกนางเอกที่มีคุณสมบัติหล่อสวยงามตามอุดมคติ ต้องเผชิญกับอุปสรรคต่างๆ นานาในตอนต้นเรื่อง แต่สามารถฝ่าฟันมาได้ จนพบกับความสุขในตอนท้ายเรื่อง เรื่องราวจะนำเสนอความสุข จากความตลกขบขันเรียกเสียงหัวเราะจากผู้ชม ซึ่งอาศัยตัวละครตลกอาชีพ (Clown) นอกเหนือจากพระเอกนางเอก คอยสร้างเรื่องราวขบขันจากคำพูด กริยาท่าทาง ด้วยความ เป็นความเขย ความซื่อไร้เดียงสา หรือความไม่รู้ เช่น ละครโทรทัศน์ได้หัวเรื่อง แก๊งจูบ..ให้รู้ว่ารัก (It Start With A Kiss) ละครโทรทัศน์ได้หัวเรื่อง Romatic Princess ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นเรื่อง Nodame Cantabile

2.2.2 ละครตลกชั้นสูง หรือตลกผู้ดี (High Comedy/ Comedy of Manners) เป็นละครตลกที่ล้อเลียนเสียดสีชีวิตในสังคมชั้นสูง ล้อเลียนเรื่องราวพฤติกรรมขนบธรรมเนียมของคนชั้นสูงในสังคม ซึ่งเต็มไปด้วยขนบธรรมเนียม แบบพิธี ข้อบังคับต่างๆ มากมายจนบางครั้ง ทำให้รู้สึกอึดอัด จึงทำให้เกิดการสร้างเรื่องล้อเลียนขึ้น และมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ตลกผู้ดี” (Comedy of Manners) คำว่า Manners หมายถึง กิริยามารยาท ขนบธรรมเนียม สมบัติผู้ดี ซึ่งขนบธรรมเนียมและกฎเกณฑ์ต่างๆ ในสังคมชั้นสูงนั้นเป็นสิ่งที่เคร่งครัดที่บังคับให้คนในสังคมนั้นต้องทำตาม สร้างความอึดอัด คนในสังคมชั้นสูงอยากจะทำอะไรก็ทำไม่ได้ หากฝ่าฝืนก็จะถูกลงโทษหรือตีตีสอน เมื่อในโลกความเป็นจริงไม่สามารถทำได้ จึงได้สร้างตัวละครที่เป็นตัวเอกให้เป็นคนชั้นสูงให้แหวกกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นการตอบสนองความพึงพอใจ ความพอใจของผู้ชม ทั้งคนชั้นสูงเอง และคนทั่วไป ที่ได้เห็นการกระทำอื่นฝ่าฝืนกฎเกณฑ์นั้น อันเป็นการผ่อนคลายความอึดอัดตึงเครียดที่สะสมอยู่ในใจ เช่น ละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง เจ้าหญิงวุ่นวาย กับเจ้าชายเย็นชา (Princess Hours หรือ Goong) ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง องค์หญิงกำมะลอ (Princess Pearl)

2.2.3 ละครตลกแบบเสียดสี (Satiric) เป็นละครที่มุ่งเน้นการเสียดสีล้อเลียนที่รุนแรงกว่าตลกชั้นสูง ละครตลกแบบเสียดสี มุ่งล้อเลียนพฤติกรรมของคนทั่วไปในสังคม ที่มีทั้งเรื่องน่าละอาย เรื่องที่เป็นข้อบกพร่อง ซึ่งเมื่อผู้ชมได้เห็นข้อบกพร่องเหล่านั้นก็ทำให้เกิดความละอายใจเกิดนำไปสู่การแก้ไข ละครประเภทนี้ต้องอาศัยความสามารถของผู้ประพันธ์ในการคิดสร้างสรรค์

วิธีการล้อเลียน อย่างแยบคาย เพื่อไม่ให้ผู้ชมหรือผู้ที่ถูกล้อเลียนโกรธ ซึ่งขึ้นอยู่กับการวางโครงเรื่องที่ดี การสร้างตัวละคร การใช้ภาษาคำพูดที่ตลกเสียดสีอย่างเจ็บแสบ

2.2.4 ละครตลกรักระจุ่มระจิม (Sentimental Comedy) เป็นละครตลกที่สร้างขึ้นมาเพื่อให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมเป็นหลัก มีลักษณะใกล้เคียงกับละครชีวิตแบบเมโลดราม่า เรื่องราวตั้งอยู่บนพื้นฐานของตัวเอกที่น่ารักน่าเอ็นดูของตัวละครเอก มีลักษณะให้ความรัก ความเห็นอกเห็นใจตัวเอกมากกว่าตลกแบบคอมเมดี้ (ซึ่งเสียดสีแบบปราศจากความเห็นอกเห็นใจ) ความตลกขบขันมักเกิดขึ้นจากบุคคลแวดล้อมตัวเอก เช่น คนรับใช้ เพื่อนหรือญาติของตัวเอก เป็นการสร้างความสนุกสนานตลกขบขันแบบผิวเผิน ไม่ได้มุ่งล้อเลียนพฤติกรรมหรือข้อบกพร่องของมนุษย์ หรือทำให้เกิดความละอาย หรือสร้างความเดือดร้อนให้ผู้ถูกล้อเลียน แต่เอามาล้อเลียนแบบน่ารักน่าเอ็นดู ยั่วเย้ากระเซ้าแหย่ให้เกิดความสนุกสนานมากกว่าความทุกข์ ละครประเภทนี้เป็นที่นิยมมากทางโทรทัศน์ เพราะดูแล้วให้ความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียดในชีวิตประจำวันได้ดี เช่น ละครโทรทัศน์ได้วันเรื่อง Romantic Princess ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นเรื่อง Hanazakari no Kimitachi (หรือ ละครโทรทัศน์ได้วัน ป้างรัก สลับขั้ว - Hanazakari no Kimitachi)

2.2.5 ละครตลกประเภทสถานการณ์ (Situation Comedy) เป็นละครที่มีความตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่องราวสับสนอลวง ผิดฝาผิดตัว ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญการดำเนินเรื่องมักมีการสร้างตัวละครที่มีบุคลิกลักษณะเฉพาะขึ้นมา ทำให้นำไปสู่การกระทำที่ตลกขบขันชวนหัว เช่น ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง รักหมดใจ ยัยกะล่อน (My Girl)

2.2.6 ละครตลกแนวการต่อสู้ (Action Comedy) เป็นละครตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่องการต่อสู้ แต่เป็นการต่อสู้ชนิดที่ไม่จริงจัง ไม่เน้นการฆ่า การฆาตกรรม แต่เน้นที่ความสนุกสนานตลกขบขันมากกว่า เช่น ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง Invincible Parachute Agent ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง เอ ไก่ หว่า (Project A)

2.2.7 ละครตลกชีวิต (Drama Comedy) เป็นละครตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่องชีวิตผู้คน เรื่องการต่อสู้ชีวิตที่นำมาเสนอด้วยมุมมองตลกขบขัน เช่น ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง บันทึกหัวใจนายซางดู (Sang-doo! Let's Go To School)

2.2.8 ละครตลกครอบครัว (Family Comedy) เป็นละครตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่องชีวิตในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก ที่นำเสนอด้วยมุมมองความตลกขบขัน เช่น ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง ไฮคิก ซูลมุนครอบครัวอลเวง (High Kick)

2.2.9 ละครตลกแนวเรื่องผี (Horror Comedy) เป็นละครตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่องลึกลับสยองขวัญ เรื่องภูตผีปีศาจที่นำเสนอด้วยมุมมองความตลกขบขัน

3. ละครชีวิตรักอิงนิยาย หรือ โรแมนติก (Romance) หรือ โรแมนติก (Romantic) เป็นละครที่นำเสนอเรื่องราวความรู้สึกอันเกิดจากความรัก เป็นนิยายที่ผู้คนปรารถนาใฝ่ฝันที่จะได้พบแต่ไม่ได้พบพานในชีวิตจริง ละครประเภทนี้มีลักษณะนำพาผู้คนหลบหนีไปจากสภาพความเป็นจริงในชีวิต ไปสู่ชีวิตในอุดมคติ สอดคล้องกับแนวทฤษฎีการหนี (Escapism Media) ที่ช่วยผู้คนให้ผ่อนคลายความตึงเครียดในชีวิตประจำวัน โดยการนำพาผู้คนหนีไปจากความทุกข์ในชีวิตจริงที่เผชิญกับความยากจน ความลำบาก ความแค้นแค้นที่เผชิญอยู่ให้มาสัมผัสกับความสุขที่ได้จากการสวมบทบาทชีวิตตัวละครตัวใดตัวหนึ่งตามจินตนาการของตนได้สัมผัสชีวิตตัวละครได้ ร่วมทุกข์ร่วมสุขไปกับตัวละคร เรื่องราวของละครประเภทนี้ มักเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก การจินตนาการ เทพนิยาย การหวนถวิลหาอดีตที่รุ่งเรือง การเดินทางไปยังดินแดนไกลโพ้น และการผจญภัย ในดินแดนซึ่งเต็มไปด้วยสิ่งสวยงามตื่นเต้น ในสังคมที่เปี่ยมไปด้วยความสุข พระเอกมักเป็นวีรบุรุษ นางเอกเป็นวีรสตรี พร้อมด้วยคุณสมบัติภาพสมบัติที่มนุษย์ใฝ่ฝัน มีความกล้าหาญ เปี่ยมไปด้วยคุณธรรม ความรักอันยิ่งใหญ่ ความเสียสละ แม้มีอุปสรรคเพียงใดในที่สุดธรรมย่อมชนะอธรรม

4. ละครเซ็นติเมนทัลดราม่า (Sentimental Drama) เป็นละครที่แฝงอารมณ์อ่อนไหว ตัวละครน่ารักน่าเห็นใจ พระเอกนางเอกคู่พร้อมทุกประการ แม้จะมีอุปสรรคเพียงใดก็จบลงด้วยความสุข พร้อมทั้งมีหลักปรัชญาคติสอนใจบ้างตามสมควร ละครประเภทนี้เกิดจากความต้องการของผู้ชมที่ต้องการชมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเพียงอย่างเดียว ละครประเภทนี้เป็นต้นแบบของละครเมโล ดราม่า ในต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 ด้วย เช่น ละครโทรทัศน์ได้หวั่น เรื่อง Tokyo Juliet

5. ละครชีวิตเรจรมย์ หรือเมโลดราม่า (Melodrama) เป็นละครเร้าอารมณ์ที่ประพันธ์ขึ้นมาเพื่อสร้างความบันเทิงเรจรมย์แก่ชีวิต ด้วยการผูกเรื่องให้ดำเนินไปอย่างสนุกสนาน ไม่ต้องคำนึง ถึงเหตุผลมากนัก เรื่องราวที่นำเสนอมักเป็นเรื่องราวชีวิตรัก ความขัดแย้ง การชิงดีชิงเด่น การโต้ตอบบริภาษกัน ละครประเภทนี้ มีหัวใจสำคัญอยู่ที่โครงเรื่อง (Plot) โครงเรื่องทำให้การดำเนินเรื่องของละครสนุกสนาน ตัวละครมีความสำคัญรองลงมา ตัวละครจึงมักเป็นตัวละครประเภท ตัวละครแบบธรรมเนียมนิยม (Stock Character) เพื่อให้ผู้ชมจดจำเรื่องราวได้ง่ายกล่าวคือ พระเอก (Hero) มีเสน่ห์ กล้าหาญ มีคุณธรรม มีอุดมการณ์ ซื่อสัตย์สุจริต นางเอก (Heroine) มักมีลักษณะดีพร้อม มีความสวย งดงาม น้ำใจดี มีความอดทนต่อโชคชะตาและอุปสรรคชีวิตขว้างต่างๆ อย่างเหลือเชื่อ ตัวผู้ร้าย (Villain) ร่างกายแข็งแรง ทรหด อดทน หน้าตาไม่ดีค่อยดี มีความร้ายกาจแทบทุกด้าน หาความดีไม่ได้เลย เป็นคนที่ตามขัดขวางพระเอกและนางเอกอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ตัวละครแบบเมโล ดราม่ามักเป็น ตัวละครแบบตายตัว(Typed Character / Stereo Type) ซึ่งมีคุณลักษณะคงที่ไม่ว่าเวลาจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ก็จะมีลักษณะแบบนั้นไปตลอด เช่น เช่น ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง แค้นเพื่อรัก (A Love To Kill)

6. ละครการต่อสู้ (Action) เป็นละครที่นำเสนอเรื่องราวความเก่งความกล้าหาญของตัวเอกที่เป็นวีรบุรุษ (Hero) ที่มุ่งปกป้องคุ้มครองสังคมและโลกให้ปลอดภัยจากการกระทำของตัวร้าย (Villain) เน้นจากการต่อสู้ระหว่างตัวเอกและตัวร้าย ตัวเอกจะเป็นผู้ที่มีความเก่ง มีความสามารถสูง มีความเฉลียวฉลาด มีไหวพริบปฏิภาณ แม้ในตอนต้นเรื่อง ตัวเอกอาจจะเพลี่ยงพล้ำต่อตัวร้าย แต่ในที่สุดด้วยความเก่งกล้าสามารถหรือความฉลาดของตัวเอกก็จะเป็นฝ่ายชนะในที่สุด ละครประเภทนี้มุ่งสร้างความรู้สึกตื่นเต้น (Exiting) แก่ผู้ชม เพื่อติดตามชมว่าตัวเอกจะสามารถแก้ไขสถานการณ์หรือเอาชนะตัวร้ายได้อย่างไร เช่น ละครโทรทัศน์ได้วัน เรื่อง KO One เช่น ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง 4 พยัคฆ์พิทักษ์มังกร (World's Finest)

7. ละครตื่นเต้นผจญภัย (Adventure) เป็นละครที่นำเสนอเรื่องราวการผจญภัยไปยังดินแดนต่างๆ ที่ลึกลับมหัศจรรย์ เต็มไปด้วยเรื่องตื่นเต้นระหว่างการเดินทาง การเผชิญกับสิ่งที่เร้นลับ สิ่งแปลกใหม่ สิ่งที่ทำลายความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ เช่น ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง เจาะเวลาหาจิ๋นซี (A Step Into The Past) ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น เรื่อง มหัศจรรย์(รัก)ทะลุมิติ (Long Love Letter)

8. ละครลึกลับสยองขวัญ (Horror) เป็นละครที่มีเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นปมปริศนา ปมแฝงเร้น ชวนตื่นเต้น สยองขวัญ เกี่ยวข้องกับภูตผีปีศาจต่างๆ เวทมนต์ บางครั้งนิยมเรียกว่า “ละครผี” หรือเรื่องผี เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความลึกลับ ตื่นเต้น น่าสะพรึงกลัวของภูตผีปีศาจต่างๆ หรือเรื่องของวิญญาณ ความอาฆาตแค้นของวิญญาณต่างๆ ที่สามารถติดต่อสื่อสารข้ามภพระหว่างวิญญาณมนุษย์ได้ และสามารถแสดงออกให้มนุษย์หวาดกลัวได้ ซึ่งปัจจุบันมีการนำเรื่องผีมาสร้างเป็นละครแนวตลกขบขัน เพื่อสร้างความสนุกสนานมากกว่าความน่ากลัว เช่น ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น เรื่อง ปมปริศนา (The Ring)

9. ละครฆาตกรรม (Crime) เป็นละครที่นำเสนอเรื่องราวของเหตุการณ์การฆาตกรรม การตายของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการวางแผน การฆ่าคนตายเพื่อการแก้แค้น ละครประเภทนี้มุ่งสร้างความตื่นเต้นให้กับผู้ชม โดยให้ผู้ชมติดตามว่าตัวละครที่เป็นเหยื่อจะหนีรอดพ้นจากการฆาตกรรมได้หรือไม่ ตัวเอกจะสามารถมาช่วยเหยื่อได้ทันเวลาหรือไม่ ตัวเอกจะปกป้องผู้ที่อ่อนแอที่กำลังจะตกเป็นเหยื่อได้หรือไม่ ใครจะตกเป็นเหยื่อรายต่อไป เหยื่อจะถูกฆ่าได้อย่างไร คนร้ายจะถูกจับตัวมาลงโทษได้หรือไม่ ในบางครั้งตัวเอกก็ตกเป็นเหยื่อที่ถูกตามล่าอันเนื่องมาจาก เหตุการณ์ฆาตกรรม ตัวเอกต้องพยายามหนีเอาตัวรอดให้ได้จากสถานการณ์ต่างๆ ที่ร้ายแรง

10. ละครสืบสวนสอบสวน (Suspense) เป็นละครที่เน้นการสืบสวนเพื่อค้นหาบุคคลผู้อยู่เบื้องหลังการกระทำต่างๆ โดยมากมักเป็นการกระทำผิดกฎหมายเช่น ค้ายาเสพติด ค้าอาวุธ วิทยาศาสตร์ ฆาตกรรม ซึ่งการสืบสวนนี้มักกระทำโดยตัวเอกที่มีความฉลาดหลักแหลม มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถติดตามเปิดเผยร่องรอยของคนร้ายได้ ผู้ชมจะตื่นเต้นระทึกใจไปกับตัวเอกว่าจะ

สามารถเปิดเผยปมลึกลับที่อยู่เบื้องหลังได้หรือไม่ เช่น ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น เรื่อง ผมฮิโร่จะครบ (Hero) ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง Time Between Dog and Wolf ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง หน่วยเฉพาะกิจพลิกคดีเด็ด (Forensic Heroes)

11. ละครพื้นบ้าน (Folktale) เป็นละครที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน เทพนิยาย เรื่องปรัมปรา เรื่องเล่าในสังคม เช่น ละครโทรทัศน์ไต้หวัน เรื่อง เปาบุ้นจิ้น ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง กำเนิดเทพ 3 ดาว (Legend Of The Demigods)

นอกจากนี้หากแบ่งประเภทของละครตามแนวเรื่องแล้ว ยังสามารถแบ่งประเภทของละครได้อีกประเภทหนึ่งก็คือ ละครพีเรียด (Period) ซึ่งเป็นละครที่มีเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในอดีต เรื่องประวัติศาสตร์ พงศาวดาร (วริสรา เวทยสุภรณ์. 2550: 42) เช่น ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง (Dae Jang Geum : Jewel in the Palace) ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง คนดีที่โลกรอ หมอโฮจุน (The Legendary Doctor - Hur Jun) ละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง บันทึกรักคิมชุนซอน สุภาพบุรุษมหาชนก (King and I) ละครโทรทัศน์จีน เรื่อง วีรบุรุษตระกูลหยาง (Warriors Of The Yang Clan)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการศึกษา เพื่อช่วยทำให้ทราบว่าผู้รับชมนั้นมีการเลือก หรือชื่นชอบละครประเภทไหน เพื่อศึกษาลักษณะพฤติกรรมในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ทั้งนี้เนื่องด้วยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นกลุ่มวัยรุ่น เพื่อให้เข้าใจง่ายเกี่ยวกับประเภทละครโทรทัศน์เอเชีย ผู้วิจัยจึงจัดประเภทละครโทรทัศน์เอเชียที่มีลักษณะใกล้เคียงกันไว้เป็นประเภทเดียวกัน ดังนั้นจะได้ประเภทละครที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1. ละครรัก (Romance) 2. ละครชีวิต โศกนาฏกรรม (Drama/ Tragedy) 3. ละครตลก เบาสมอง (Comedy) 4. ละครต่อสู้ สืบสวน ผจญภัย (Action/Suspense/Adventure) 5. ละครประวัติศาสตร์ ชีวประวัติ บุคคล ตำนานพื้นบ้าน (Period/ Folktale) และ 6. ละครสยองขวัญ ฆาตกรรม (Horror/ Crime)

ตาราง 1 ตัวอย่างประเภทละครโทรทัศน์เอเชีย

ประเภทละคร	ประเทศ	เรื่อง	เคยออกอากาศ
รัก	ไต้หวัน	Romantic Princess	VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	จีน	มนต์รักม่านไข่มุก (Dreams Link)	VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	เกาหลี	ฝากหัวใจไว้ที่ปักกิ่ง (Beijing My Love)	ช่อง 7/ VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	ญี่ปุ่น	สื่อรักออนไลน์ (With Love)	ช่องITV (TPBS) / VCD/ DVD/ V2D
ชีวิต โศกนาฏกรรม	ไต้หวัน	เดิมพันรัก เดิมพันชีวิต (The Outsiders)	ช่อง 3/ VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	จีน	The Drive of Life	VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	เกาหลี	แค้นเพื่อรัก (A Love To Kill)	VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	ญี่ปุ่น	บันทึกน้ำตาหนึ่งลิตร (1 Liter Of Tears)	TPBS/ VCD/ DVD/ V2D/ Internet
ตลก เบาสมอง	ไต้หวัน	แก๊งจูบให้รู้วัก (It Start With A Kiss)	ช่อง 3 / VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	จีน	องค์หญิงกำมะลอ (Princess Pearl)	ช่อง 3 / VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	เกาหลี	รักหมดใจ ยัยกะล่อน (My Girl)	ช่อง 7/ VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	ญี่ปุ่น	Nodame Cantabile	VCD/ DVD/ V2D/ Internet
ต่อสู้ สืบสวน ผจญภัย	ไต้หวัน	KO One	VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	จีน	หน่วยเฉพาะกิจพลิกคดีเด็ด (Forensic Heroes)	True Visions/ VCD/ DVD/ V2D / Internet
	เกาหลี	Time Between Dog and Wolf	VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	ญี่ปุ่น	ผมฮีโร่ นะครับ (Hero)	ช่อง ITV (TPBS) / VCD/ DVD/ V2D/ Internet
ประวัติศาสตร์ ชีวประวัติบุคคล พื้นบ้าน	ไต้หวัน	เปาบุ้นจิ้น	ช่อง 3 VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	จีน	วีรบุรุษตระกูลหยาง (Warriors Of The Yang Clan)	ช่อง 3/ VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	เกาหลี	แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง (Dae Jang Geum : Jewel in the Palace)	ช่อง 3 /VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	ญี่ปุ่น	ชินเซงกุมิ วีรบุรุษเพื่อแผ่นดิน (Shinsengumi)	True Visions/ VCD/ DVD/ V2D Internet
สยองขวัญ ฆาตกรรม	ไต้หวัน	Devil 2005	VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	จีน	A Chinese Ghost Story	VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	เกาหลี	Hometown Of Legends	VCD/ DVD/ V2D/ Internet
	ญี่ปุ่น	ปมปริศนา (The Ring)	ช่องITV (TPBS)/ VCD/ DVD/ V2D/ Internet

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่น (Adolescence) หมายถึง วัยที่เชื่อมระหว่างการเป็นเด็กกับการเป็นผู้ใหญ่อันเป็นระยะที่ต้องปรับพฤติกรรมวัยเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ที่สังคมนั้นยอมรับ เด็กวัยรุ่นจึงไม่ใช่เป็นเพียงการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายเท่านั้น แต่หมายถึงการเจริญเติบโตทางสังคมซึ่งอยู่ในกรอบของวัฒนธรรมของแต่ละที่ (พรพิมล เจียมนาครินทร์. 2539: 20-21; อ้างอิงจาก Dusek.1987: pp.4-5)

วัยรุ่น หรือ Adolescence มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า Adolescere หมายถึง การก้าวสู่วุฒิภาวะ (To Grow Into Maturity) (พรพิมล เจียมนาครินทร์. 2539: 20-21; อ้างอิงจาก Sebald. 1984: pp. 31) การที่เด็กจะบรรลุถึงขั้นการมีวุฒิภาวะนั้นจำเป็นต้องมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาไปด้วยพร้อมๆ กัน

วัยรุ่น หรือ Adolescence นี้แตกต่างกันออกไปกับคำว่า Puberty หรือการย่างเข้าสู่วัยรุ่น ระยะนี้เป็นจุดเริ่มแรกที่จะเข้าไปสู่ความเป็นวัยรุ่นเท่านั้น เราอาจให้ความหมาย วัยรุ่น ได้ว่า วัยรุ่น คือ วัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็กเป็นวัยที่เป็นสะพานไปหาผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นขีดขึ้นที่แน่นอนว่าเริ่มเมื่อใด และสิ้นสุดเมื่อใด แต่เรากำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสำคัญ (สุชา จันทน์เอม. 2529: 2)

การแบ่งอายุของวัยรุ่น

พรพิมล เจียมนาครินทร์. 2539: 22-24) ได้ทำการแบ่งช่วงพัฒนาการของวัยรุ่นได้เป็น 3 ตอน คือ

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) เด็กผู้หญิงจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นก่อนเด็กผู้ชาย โดยเข้าสู่ช่วงอายุวัยรุ่นตอนต้นระหว่าง 13-15 ปี และเด็กชายจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15-17 ปี เป็นช่วงที่ร่างกายของทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายมีการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่สมบูรณ์มากขึ้น

2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 15-18 ปี และเด็กชายจะมีอายุระหว่าง 17-19 ปี มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายลดน้อยลง แต่จะเพิ่มทางด้านเจตคติและความรู้สึกนึกคิด ในลักษณะที่ค่อยเป็นค่อยไป มีลักษณะบุคลิกภาพภายนอกที่ดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้ามมากขึ้น เช่น ใบหน้าที่อวบอิ่ม ดวงตาเป็นประกาย ผมดำนุ่มสลวย มีลักษณะของความเป็นหญิงและความเป็นชายที่เด่นชัดขึ้น

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 18-20 ปี และเด็กชายจะมีอายุระหว่าง 19-21 ปี เป็นระยะที่พัฒนาการด้านต่างๆ เข้าสู่วุฒิภาวะอย่างสมบูรณ์ แบบพัฒนาการด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และสติปัญญาจะเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ เด็กวัยนี้มี

ความพยายามที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคม พยายามหัดคิดและตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ด้วยตนเอง แก้ปัญหาด้วยตนเอง มีความกระตือรือร้นที่จะแสดงให้เห็นว่าตนไม่ใช่เด็กอีกต่อไป มีความต้องการในการสร้างความประทับใจในเรื่องต่างๆ และพิสูจน์ให้เห็นความสามารถว่าตนทำได้ และต้องการสิทธิเท่าเทียมกับผู้ใหญ่

เนื่องจากเราไม่สามารถระบุ การเริ่มการเป็นวัยรุ่นและการสิ้นสุดของการเป็นวัยรุ่นได้อย่างชัดเจน เราจึงแบ่งอายุของเด็กวัยรุ่นไว้ ดังนี้ (สุชา จันทน์เอม. 2529: 3)

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) อายุ 13-15 ปี
2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) อายุ 15-18 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) อายุ 18-21 ปี

ความสนใจของวัยรุ่น

ความสนใจของวัยรุ่นแต่ละคนจะขึ้นอยู่กับ เพศ สถิติปัญญา สภาพแวดล้อม โอกาสในการเรียนรู้ ความสนใจของกลุ่มเพื่อน ความสนใจของครอบครัว ความสามารถที่มีมาแต่กำเนิด และองค์ประกอบอื่นๆ อีกหลายอย่าง เฮอร์ล็อก (สุชา จันทน์เอม. 2529: 51-54 อ้างอิงจาก Hurlock E. B.) ได้แบ่งความสนใจของวัยรุ่นออกได้ดังนี้ คือ

1. ความสนใจทางสังคม (Social Interests) ความสนใจทางสังคมมักจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์และบุคคลในสังคม เช่น งานเลี้ยงต่างๆ และการพบปะสนทนากัน

2. ความสนใจส่วนบุคคล (Personal Interests)

- 2.1 ความสนใจการแต่งกาย เมื่อเติบโตเป็นวัยรุ่นจะมีความพิถีพิถันเป็นพิเศษในการแต่งกาย ทรงผม พยายามให้เข้าแฟชั่น เพื่อเป็นที่ยอมรับของเพื่อนฝูง การแต่งกายที่ดีและเหมาะสมทำให้วัยรุ่นมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น

- 2.2 ความสนใจเรื่องสุขภาพ วัยรุ่นจะสนใจเอาใจใส่ในเรื่องรูปร่าง สัดส่วน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่รวดเร็ว เช่น มีการออกกำลังกาย ระวังระวังในการรับประทานอาหาร วัยรุ่นในปัจจุบันจะเอาใจใส่ในด้านโภชนาการมากกว่าวัยรุ่นสมัยก่อน

- 2.3 ความสนใจเรื่องเพศ วัยรุ่นจะสนใจเพศตรงข้าม จึงพยายามปรับปรุงตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นมีการเรียนรู้ทางด้านเพศมากขึ้นทั้งเพศตัวเองและเพศตรงข้าม และปัจจุบันมีการให้ความรู้กันอย่างแพร่หลายและเปิดเผยเรื่องเพศศึกษา ให้กับวัยรุ่นมากขึ้นเพื่อให้วัยรุ่นปฏิบัติตนให้ถูกต้องและป้องกันปัญหาทางเพศที่จะเกิดขึ้นในวัยรุ่น

2.4 ความสนใจที่จะแสวงหาความเป็นอิสระ วัยรุ่นต้องการความเป็นอิสระในการที่จะทำอะไรทุกอย่าง วัยรุ่นต้องการแสดงให้ผู้อื่นยอมรับว่าพวกเขาสามารถดูแลตัวเองได้ และในสิ่งที่พวกเขา คิด ทำ และพูดเป็นที่ยอมรับและถูกต้อง ในวัยนี้วัยรุ่นจะพยายามเป็นตัวของตัวเองสูง

2.5 ความสนใจในอาชีพ ในช่วงนี้วัยรุ่นทั้งชายหญิงเริ่มจะวางแผนอนาคตของตนเอง เกี่ยวกับการวางแผนเกี่ยวกับอาชีพ และการวางแผนอาชีพนี้ ฐานะทางด้านครอบครัว การศึกษา สังคม และสื่อ มีอิทธิพลในการเลือกอาชีพของวัยรุ่น

2.6 ความสนใจในการเรียน ในด้านนี้จะมีวัยรุ่นแบ่งเป็นสองประเภท คือ วัยรุ่นที่คิดว่าโรงเรียนจำกัดความคิดและพฤติกรรมของพวกเขา ทำให้พวกเขาไม่ชอบการเรียน แต่ยังมีวัยรุ่นอีกกลุ่มที่ชอบสนใจในการเรียน เพราะคิดว่าโรงเรียนจะเป็นที่ที่ขัดเกลาพวกเขาให้เป็นคนดีและมีชีวิตที่ดีได้ในอนาคต การร่วมทำกิจกรรมภายในโรงเรียนเป็นการคลายเครียดจากการเรียนที่หนัก วัยรุ่นบางคนพยายามเรียนให้ดีที่สุดเพื่อจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง

2.7 ความสนใจศาสนา ด้านศาสนาเป็นด้านที่วัยรุ่นสนใจค่อนข้างน้อย วัยรุ่นคิดว่าด้านศาสนา การเข้าวัด ฟังธรรมเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ และน่าเบื่อ แม้ว่าวัยรุ่นจะให้ความสนใจน้อย แต่ศาสนาก็เป็นส่วนหนึ่งของวัยรุ่น คือ คอยยับยั้งจิตใจไม่ให้วัยรุ่นทำผิด ละอายต่อบาป ทำในสิ่งที่ถูกที่ควรเหมาะสม ตามเหตุและผล ไม่ใช่อารมณ์ในการตัดสินใจต่างๆ

3. ความสนใจในการพักผ่อนหย่อนใจ

3.1 ความสนใจในเกมและกีฬา วัยรุ่นใช้การเล่นเกมและกีฬาเพื่อผ่อนคลายและให้ความบันเทิงกับตนเอง วัยรุ่นชอบการเล่นที่เป็นหมู่คณะและจะร่วมเล่นในวัยที่ใกล้เคียงกัน เช่น การเล่นคอมพิวเตอร์ออนไลน์ที่เล่นกันหลายๆ คน การเล่นกีฬา เช่น บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เทนนิส เป็นต้น

3.2 ความสนใจในการอ่านหนังสือ การอ่านหนังสือ เป็นการพักผ่อนอย่างหนึ่ง วัยรุ่นจะมีความสนใจการอ่านในแบบที่ต่างกันไป วัยรุ่นชายชอบแบบทางวิทยาศาสตร์ ต่อสู้ วัยรุ่นหญิงชอบแบบเพ้อฝัน โรแมนติก เป็นต้น

3.3 ความสนใจในการดูภาพยนตร์ การดูภาพยนตร์เป็นสื่อที่เป็นการให้วัยรุ่นได้ปลดปล่อยตัวเอง ความรู้สึกนึกคิดมาก การชมภาพยนตร์เหมือนกับได้หลีกหนีโลกความจริงที่ยุ่งเหยิงเข้ามาอยู่บนโลกของภาพยนตร์

3.4 ความสนใจในการฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ โดยเฉพาะความสนใจทางด้านนี้เป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องอย่างมากในการศึกษาครั้งนี้ วิทยุและโทรทัศน์เป็นที่นิยมของวัยรุ่นมากเพราะไม่จำเป็นต้องเป็นครอบครัวธรรมดาหรือฐานะยากจนก็ตาม จะต้องมีความรู้หรือโทรทัศน์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่าง ทำให้วัยรุ่นสามารถหาความสุขได้ภายในบ้านโดยไม่จำเป็นต้องออกไปดูภาพยนตร์

นอกบ้าน วัยรุ่นส่วนมากจะใช้เวลาประมาณ 1-3 ชั่วโมง ต่อวันหรือมากกว่านั้นในการหาความ
สำราญพักผ่อนอยู่กับบ้าน วัยรุ่นบางคนจะมีความสนใจในรายการเพลงยอดนิยมและเต้นรำไปด้วย
ขณะฟังเพลง นอกจากนี้วัยรุ่นยังชอบผับกลางวัน เพราะในความฝันของเขาจะนำความพอใจมาสู่แต่
ละบุคคล เขาสามารถเป็นบุคคลที่เขาอยากจะเป็นในชีวิตจริง ซึ่งการรับชมโทรทัศน์และการฟัง
รายการวิทยุ นั้นสำคัญและมีอิทธิพลต่อวัยรุ่น

ละครโทรทัศน์กับวัยรุ่น

สมฤทัย กล่อมน้อย (2547: 14) ได้กล่าวถึงแนวคิดที่เกี่ยวกับละครโทรทัศน์กับวัยรุ่นไว้ โดย
ได้กล่าวครอบคลุมถึง ความคิดความอ่านของวัยรุ่นที่มีต่อสื่อโทรทัศน์ และอิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ที่
มีต่อวัยรุ่นไว้ว่า

ความคิดอ่านของวัยรุ่นนั้น ถึงแม้ว่ายังมีความเป็นเด็ก แต่ค่อนข้างจะแตกต่างไปจาก
วัยเด็กมาก คือ เมื่อเด็กๆ ดูโทรทัศน์พวกเขาจะแยกแยะไม่ออกระหว่างโลกสมมติกับโลกแห่งความ
เป็นจริง แต่วัยรุ่นจะรู้ดีว่ารายการโทรทัศน์ก็เป็นเรื่องสมมติขึ้นมาเท่านั้น ละครก็คือนิยายเรื่องหนึ่ง
รายการโฆษณาก็คือรายการขายสินค้า อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่ขัดแย้งอยู่ในความคิดของวัยรุ่นก็คือ
พวกเขายังมีความฝันลมๆ แล้งๆ ว่าโทรทัศน์นั้นบางครั้งก็เสนอโลกแห่งความเป็นจริงให้กับพวกเขา
เด็กวัยรุ่นจึงมองว่า โทรทัศน์เป็นกระแสนิทานทางอิเล็กทรอนิกส์ที่นำพวกเขาไปสู่โลกแห่งการผจญภัย
ด้วยสัมผัสเสียงและภาพที่มีสีสัน ทำให้พวกเขาใฝ่ฝันถึงวันพรุ่งนี้ และช่วยคลายความน่าเบื่อในแต่ละ
วันให้หมดไป

โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเล่นแบบ และการเลียนแบบส่งผลต่อความเชื่อ
ทัศนคติ ค่านิยม และรูปแบบต่างๆ ในการดำเนินชีวิตพ่อแม่จึงต้องช่วยเหลือ ซึ่งหมายความว่าให้
ลูกได้แยกแยะออกระหว่างประสบการณ์ในชีวิตจริงและประสบการณ์ที่ได้จากจอโทรทัศน์ให้
ตระหนักรู้ในความแตกต่างระหว่างตัวละครกับคนจริง และความแตกต่างระหว่างความจริงและโลก
สมมติ วัยรุ่นเป็นช่วงวัยแสวงหาเอกลักษณ์รูปแบบของตนเองจึงสนใจสังเกตบุคคลในข่าว ละครพร้อม
ที่จะเลียนแบบ เพื่อปรับเปลี่ยนตัวเองให้เหมือนบุคคลนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นดารา นักร้อง หรือคนดังต่างๆ
วัยรุ่นมีความต้องการการยอมรับในกลุ่มเพื่อน การรับรู้สื่อจึงต้องให้ทันกลุ่มเพื่อนทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็น
เป็นตัวละครดัง รายการวิทยุ การ์ตูนยอดนิยม ฯลฯ อีกทั้งช่วงนี้ฮอว์โมนเริ่มทำงานอย่างมากจนเด็ก
เองควบคุมได้ยาก การแสวงหาสื่อจึงเป็นไปเพื่อความพอใจในเรื่องเพศ ถ้าขาดการควบคุมที่ดี
พอจะเลือกรับสื่อลักษณะนี้ในทางที่ไม่เหมาะสม

สื่อต่าง ๆ เองก็พยายามจับลูกค้ากลุ่มวัยรุ่น เพราะมีกำลังซื้อ มักขาดวิจารณญาณที่ดีใน
การตัดสินใจ จึงพยายามที่จะผลิตรายการให้วัยรุ่นสนใจมากๆ แม้บางครั้งจะส่งผลในทางลบก็ตาม

เช่น ความรุนแรง การกระตุ้นทางเพศ ค่านิยมด้านวัตถุ ฯลฯ แม้ว่าสื่อจะให้โทษแต่ในขณะเดียวกัน สื่อก็ให้คุณด้วยในสังคม

บทบาทของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น

ปัจจุบันเครือข่ายของสื่อมวลชนได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและขยายขอบเขตไปทั่วประเทศ ทำให้ความรู้ความเจริญก้าวหน้า ข้อมูลข่าวสารต่างๆ แพร่ไปทุกหนทุกแห่ง สื่อมวลชนมีหน้าที่สำคัญ คือ การให้ข่าวสารแก่ประชาชนที่รับฟัง รับชม และผู้อ่าน เพื่อให้ข่าวสารความบันเทิง ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และยังสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรม ความคิด เจตคติ แก่ประชาชน ดังนั้นสาระที่ส่งมาจากสื่อมวลชนจึงควรได้รับการตรวจสอบอย่างระมัดระวังและเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง ในปัจจุบันได้มีผู้ใช้สื่อมวลชนเพื่อหาผลประโยชน์จากกลุ่มวัยรุ่นอย่างเสรี การแข่งขันชิงผลประโชยชน์ทำให้เกิดการละเลยเอาใจใส่ว่าผลเสียจะตกอยู่ที่ใคร วัยรุ่นเป็นวันที่เสาะแสวงหาสิ่งที่น่าสนใจ จากการศึกษาวิจัยหลายๆ หน่วยงาน พบว่า การแพร่ภาพออกอากาศของวิทยุโทรทัศน์ในทุกวันนี้ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นสร้างพฤติกรรมที่ไม่ดี ไม่มีคุณภาพชีวิต มีแต่ความงมงายและเพ้อฝัน สื่อมวลชนทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์จึงมีอิทธิพลมาก จากการสำรวจในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า เด็กอายุ 6-11 ปี ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ประมาณ 25.2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นับเป็นการใช้เวลาไปกับการชมโทรทัศน์โดยเฉลี่ย 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับต่างประเทศ ปัจจุบันนักวิชาการไทยพยายามที่จะใช้สื่อมวลชนเพื่อปลูกฝังจริยธรรมและค่านิยมที่ดีให้กับเด็กในหลายรูปแบบ (พรพิมล เจียมนาครินทร์. 2539: 210)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจในพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียจึงนำมาเป็นกรณีศึกษา เนื่องจากว่าเป็นละครโทรทัศน์จากต่างประเทศที่นำมาแพร่ภาพในประเทศไทยมาเป็นเวลายาวนาน อีกทั้งยังได้รับการต้อนรับจากผู้รับชมบางส่วนเป็นอย่างดีตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยต่างประเทศ

ชแรมม์, ไลง์ และ ปาร์คเกอร์ (DeFleur; Dennis ; & Everette. 2002 : 442-444; citing Schramm; Lyle; & Parker. 1960) ได้ศึกษาการใช้โทรทัศน์ของเด็ก โดยเชื่อว่าเด็กใช้สื่อเพื่อสนองความพึงพอใจของตนเอง ซึ่งพบว่าแบบแผนการดูโทรทัศน์ของเด็กมีความแตกต่างกันไปตามช่วงอายุ เช่น เด็กอายุ 8 ปี จะดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ยมากกว่าวันละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งรสนิยมในรายการโทรทัศน์ก็จะแตกต่างกันไปตามอายุ เพศ และระดับสติปัญญาของเด็ก แต่ครอบครัวของเด็กจะเป็นอิทธิพลสำคัญต่อรสนิยมดังกล่าว ซึ่งเด็กในชนชั้นกลางมีแนวโน้มชอบเนื้อหาเหมือนจริงหรือรายการที่เนื้อหาเป็นประโยชน์ในการทำให้ตัวเองพัฒนาขึ้น เด็กในชนชั้นแรงงานมักชอบชมรายการบันเทิงหรือแนวเพ้อฝัน

ฮุสตัน และคณะ (Huston ; et al. 1992 : 1-9) ได้กล่าวถึงบทบาทของโทรทัศน์ในสังคมอเมริกาว่าโทรทัศน์ได้แสดงบทบาทสำคัญในชีวิตทั้งเด็กและผู้ใหญ่ในสังคมบ่อยครั้งที่เด็กต้องดูรายการที่คนอื่นเลือกให้ ซึ่งโทรทัศน์นั้นมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาด้านต่างๆของมนุษย์ เช่น ทักษะคิด อารมณ์ พฤติกรรมทางสังคม สติปัญญา ฯลฯ เนื่องจากโทรทัศน์นั้นเต็มไปด้วยละครเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ต่างๆ ของมนุษย์ เช่น เกี่ยวกับครอบครัว ความรัก การแก้ปัญหา ฯลฯ ซึ่งผู้ชมจะนำเฉพาะบางส่วนของเนื้อหาและจินตนาการไปใช้ปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ซึ่งแม้ว่าโทรทัศน์จะถูกออกแบบมาเพื่อความบันเทิง แต่ก็ยังเสนอโอกาสในการเรียนรู้ขยายประสบการณ์ต่างๆ ของมนุษย์ และศักยภาพในการสอนเด็กทั้งในแง่ความรู้และทักษะทางสังคม ซึ่งอิทธิพลของโทรทัศน์มีทั้งแง่บวกและลบต่อผู้ชม ไม่ได้ดีหรือเลวร้ายอย่างถาวร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของรายการและตัวผู้ชมเอง ดังมีนักวิชาการหลายท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโทรทัศน์ ซึ่งสรุปเป็นสมมติฐานเบื้องต้นได้ว่า

1. โทรทัศน์เป็นสื่อเพื่อการศึกษา เพราะโทรทัศน์มักให้มากกว่าความบันเทิง ซึ่งแม้ว่าโทรทัศน์นั้นถูกออกแบบมาเพื่อความบันเทิง แต่มักมีเนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ธรรมชาติ และคุณค่าต่างๆ ในสังคม ซึ่งสามารถมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ค่านิยม และการกระทำของผู้ชม และยังเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโลก

2. บ่อยครั้งที่โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อผู้ชม เช่นที่ กรีนเบิร์ก (Huston ; et al. 1992 : 6 ; citing Greenberg. 1988) ได้กล่าวว่า เป็นอิทธิพลที่เกิดขึ้นอย่างนุ่มนวลแบบเนียน และเป็นการสะสมทีละน้อย เหมือนกับน้ำที่หยด จึงทำให้เกิดการสะสมจากความถี่และความซ้ำของเนื้อหาจากสื่อมีผลต่อความเชื่อ ทัศนคติ ซึ่งโลกเพ้อฝันจากสื่อสามารถปลุกฝังมุมมองของโลกความเป็นจริงได้อย่างแนบเนียน

3. ผลลัพธ์ของโทรทัศน์ที่มีต่อแต่ละบุคคลนั้น ขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะและจุดมุ่งหมายของผู้ชมเท่าๆ กับเนื้อหาที่ผู้ชมได้เปิดรับ ซึ่งเป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมและสื่อ เช่น ระดับความเข้าใจ ทศนคติ ประโยชน์จากเนื้อหาที่กระทบความรู้สึกของผู้ชม และยังขึ้นอยู่กับการแทรกแซง เช่น พ่อแม่ ความรู้เท่าทันสื่อที่เด็กถูกสอน

นอกจากนี้ ยังกล่าวว่าครอบครัวเป็นศูนย์รวมของรายการที่ได้รับความนิยมสูงสุดทั้งหลาย และการแสดงออกของแต่ละครอบครัวมีส่วนสะท้อนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของครอบครัวในสังคม และมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของครอบครัวที่มีต่อโทรทัศน์ เด็กและพ่อแม่มีความเหมือนกันในการใช้โทรทัศน์เป็นแหล่งแบบอย่างของปฏิสัมพันธ์ในครอบครัว และพ่อแม่มีความสำคัญอย่างมากในนิสัยการดูโทรทัศน์ของลูก

สิงฮาล์ และโรเจอร์ (สมถทัย กล่อมน้อย. 2547: 19-20 ; อ้างอิงจาก Singhal; & Rogers. 1999: Abstract) ได้วิเคราะห์ว่ารายการละครโทรทัศน์สามารถทำหน้าที่และมีศักยภาพสูงสุดในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ชม และวิเคราะห์คุณลักษณะละครโทรทัศน์ที่สามารถกระตุ้นใจผู้ชมได้และพบลักษณะดังนี้ คือ

1. ละครโทรทัศน์ช่วยให้ผู้ชมปลดปล่อยอารมณ์ (Emotional Release) โดยผ่านการดำเนินเรื่องและการกระทำของตัวละคร ทำให้ผู้ชมได้หัวเราะ ร้องไห้ แปลกใจ ตื่นเต้นกับเหตุการณ์ที่พลิกผันอย่างเหนือความคาดหมาย

2. ละครโทรทัศน์ให้โอกาสผู้ชมได้เติมเต็มจินตนาการ (Fantasy Fulfillment) ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ (ตามหลักจิตวิเคราะห์เรียกว่า Wishful Thinking) ในขณะที่โลกที่เป็นจริงในชีวิตประจำวันนั้นซ้ำซาก ขาดสีสัน การนั่งดูละครโทรทัศน์จึงเป็นเสมือนการเปิดโลกที่มีสีสันสดใสแห่งจินตนาการให้ผู้ชมได้สัมผัสด้วยประสบการณ์

3. ละครโทรทัศน์เปิดโอกาสให้ผู้ชมได้ค้นหาข้อมูลและคำแนะนำตัวละครที่ตนชื่นชอบว่าตัวละครในบทบาทที่ตนชอบนั้นจะมีปฏิกิริยาตอบโต้อย่างไร เพื่อจะได้นำมาพิจารณาปรับใช้กับชีวิตจริงของตนเอง

5.2 งานวิจัยในประเทศ

สมควร เจริญสุข (2539: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสารและความพึงพอใจจากรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เปิดรับชมรายการเกมโชว์ในช่วงเวลา 19.01 น.จนถึงปิดสถานี มีการเปิดรับชมรายการประมาณ 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยใช้เวลาในการรับชมมากกว่า 1 ชั่วโมงต่อครั้ง เหตุผลที่ชมเพื่อความบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจ รายการที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ รายการเกมโชว์ทางไทยทีวีสีช่อง 9

อุทุมพร เลื่องลือเจริญกิจ (2540: บทคัดย่อ) ศึกษาแบบแผนการชมละครโทรทัศน์ของผู้ชาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับครอบครัวและมีเครื่องโทรทัศน์เป็นของตนเอง แต่กลับเลือกชมโทรทัศน์พร้อมกับสมาชิกในครอบครัว และตัดสินใจเลือกชมรายการต่างๆด้วยตนเอง สำหรับพฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์พบว่ากลุ่มตัวอย่างเปิดรับชมละครโทรทัศน์ในแต่ละเรื่องที่อกออก อากาศ และตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ด้วยตนเอง โดยเฉลี่ย 50เปอร์เซ็นต์ โดยใช้เกณฑ์การตัดสินใจด้านดาราคาเป็นอันดับแรก ความตั้งใจชมนั้นพบว่าส่วนใหญ่ไม่มีความตั้งใจก่อนการชม และผู้ชายที่มีอายุและลักษณะการดำเนินชีวิตต่างกันมีความตั้งใจชมละครโทรทัศน์ต่างกัน แต่ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการแสดงความคิดเห็นในขณะชมละคร และนำเรื่องราวที่ได้รับจากการชมละครไปใช้ประโยชน์หลังจากการชมละครโทรทัศน์แล้ว ความพึงพอใจหลักที่ได้รับคือ เพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อต้องการข่าวสาร เพื่อผ่อนคลายอารมณ์ เพื่อใช้เวลาว่าง และเพื่อนำไปปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากนี้ พบว่าจากประสบการณ์การชมละครโทรทัศน์ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รับความเชื่อและค่านิยม 4 กลุ่ม ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับวัตถุ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ค่านิยมด้านศาสนา และค่านิยมของสังคมไทย

นฤปดี วรรณาคม (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษา ผลทางสังคมของภาพยนตร์จีนชุดทางโทรทัศน์เรื่อง เปาบุ้นจิ้น ต่อผู้ชมในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ชมมีการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม โดยที่ค่านิยมส่งเสริมสังคมที่ผู้ชมเรียนรู้มากที่สุด คือ ความกตัญญูต่อบุคคลที่นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ชมมีความเข้าใจในวัฒนธรรมที่น่าเสนอ มีการมองเปาบุ้นจิ้นในฐานะตัวแบบในการดำเนินชีวิต และมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับเปาบุ้นจิ้นระดับปานกลาง และพบว่าระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเรียนรู้ค่านิยม ส่งเสริมสังคมของผู้ชม รวมทั้งค้นพบว่าระดับความเหมาะสมของวัฒนธรรมที่น่าเสนอ การเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม การมองเปาบุ้นจิ้นจะแตกต่างกันตามเพศและเชื้อชาติของผู้ชม

สุทธิติ ชัดติยะ (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษา เรื่อง ตัวแปรที่มีผลต่อการรับชมรายการโทรทัศน์ : ศึกษากรณีการผลิตรายการโทรทัศน์ “อรุณรุ่งที่ช่อง 11” ของสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ชมรายการโทรทัศน์ “อรุณรุ่งที่ช่อง 11” ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 42-50 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี และมีอาชีพรับราชการใกล้เคียงกับเป็นเจ้าของกิจการส่วนตัว ผู้ชมมีความพอใจเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในช่วง “เมืองไทย เมืองทอง” มากที่สุด และมีความเห็นว่า เนื้อหาทั่วไปมีความไม่ชัดเจนและยากเกินไปสำหรับนำเสนอทางโทรทัศน์ นอกจากนี้ เวลาที่ใช้ในการออกอากาศไม่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการรับชม และไม่เห็นด้วยถ้ามีการย้ายเวลาในการออกอากาศพร้อมกับยังมีความประสงค์ให้มีการเพิ่มเวลาในการออกอากาศด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่า

1. อายุของผู้ชมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์
2. คุณภาพทางเทคนิคและรูปแบบการนำเสนอรายการ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์
3. ผู้ชมมีสถานภาพต่างกันในเรื่องเพศ อาชีพ และอายุ มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน ส่วนผู้ชมที่มีสถานภาพต่างกันในเรื่องระดับการศึกษา มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สุภาพันท์ บุนนาค (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของเด็กในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทุกวัน ใช้เวลาในการเปิดรับ ชม ประมาณ 1 ชั่วโมง โดยมีสาเหตุที่เปิดรับชมเพราะต้องการเปิดรับชมเอง มีลักษณะการเปิดรับชม ตั้งใจชมพอสมควร โดยเปลี่ยนช่องอื่นเมื่อละครไม่สนุกหรือน่าเบื่อ บุคคลที่ร่วมรับชมนั้นส่วนใหญ่ ชมกับพ่อ แม่ ผู้ปกครอง โดยส่วนใหญ่มีความถี่ในการสนทนากับพ่อ แม่ หรือผู้ปกครองเรื่องละครโทรทัศน์หลังข่าวบางครั้ง กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์หลังข่าวที่ทำให้สนุกสนานเพลิดเพลิน ในระดับสูงมากที่สุด รองลงมาคือ ทำให้ได้ข้อคิดคติสอนใจ คำสอนต่างๆ

สมฤทัย กล่อมน้อย (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา พฤติกรรมการเปิดรับชม และการเลียนแบบสื่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของช่อง 7 สี กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ด้านความถี่ในการชม/ สัปดาห์ ส่วนใหญ่ชมละครโทรทัศน์ชมเกือบทุกวัน (5-6 วัน/สัปดาห์) ด้านระยะเวลาในการชม โดยเฉลี่ย ใช้ระยะเวลา 40 – 60 นาที ส่วนใหญ่ ชมละครโทรทัศน์ด้วยเหตุผลเพื่อพักผ่อน และคลายเครียด เลือกชมละครโทรทัศน์ด้วยปัจจัยดารานำแสดงของแต่ละเรื่อง ชอบละครโทรทัศน์ประเภทชีวิตรักโรแมนติก

2. ด้านค่านิยม ส่วนใหญ่เลียนแบบการกตัญญูรู้คุณมาปฏิบัติใช้มากที่สุด อยู่ในระดับมาก ด้านพฤติกรรม ส่วนใหญ่เลียนแบบด้านเคารพปิตามารดา, ครู, อาจารย์, ญาติผู้ใหญ่และรุ่นพี่ ศักดิ์ศรีความเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงมาปฏิบัติใช้มากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง

3. สำหรับข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไปในอนาคต สื่อละครโทรทัศน์หลังข่าว ในฐานะสื่อมวลชน ควรตระหนักอยู่เสมอ คือการพัฒนาที่อยู่ในขอบเขตของจรรยาบรรณสื่อมวลชนที่ดี และคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก นึกถึงประโยชน์ที่ผู้ชมได้รับจากสื่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำได้มากขึ้น วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่แสวงหาเอกลักษณ์รูปแบบของตนเอง วัยรุ่นจึงมีความสนใจบุคคลในละคร เนื้อหาเรื่องราว และพร้อมที่จะเลียนแบบและปรับเปลี่ยนตัวเองให้เหมือนกับบุคคล

นั้นๆ พ่อแม่ ผู้ปกครองจึงต้องให้คำแนะนำในการรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ควรสอนให้ลูกหลานที่อยู่ในกลุ่มวัยรุ่นรู้จักแยกแยะระหว่างประสบการณ์ในละคร และประสบการณ์ในชีวิตจริง เพื่อให้ตระหนักรู้ถึงความแตกต่างระหว่างตัวละครกับชีวิตจริง และความแตกต่างระหว่างโลกของความเป็นจริงกับโลกที่สมมุติขึ้น

ดุษฎี พิทักษ์ชัชวาล (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 15 – 25 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000.00 บาท ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน / นักศึกษา หรือพนักงานเอกชน สื่อที่ทำให้ผู้ชมรู้จักละครโทรทัศน์เกาหลี คือ โฆษณาทางโทรทัศน์ จะชมละครในช่วง วันศุกร์ – อาทิตย์ เวลา 21.30 – 22.30 น. ทางสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ความถี่ที่พบส่วนใหญ่จะชม 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ชมครั้งละ 46 – 60 นาที / ครั้งและติดตามชมเป็นแฟนละครเป็นเวลา 1 – 4 เดือน พฤติกรรมการชมละครเกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ พบว่า จะชมกับสมาชิกในครอบครัว โดยชมเรื่องเดียวตลอดจนจบเรื่อง และตั้งใจชมละครพอสมควร ปัจจัยด้านประเภทเนื้อหาของละครเกาหลี พบผู้ชมจะชื่นชอบละครเกาหลีประเภทละครชีวิตรักและเป็นละครเรื่องยาวหลายตอนจบ ปัจจัยด้านองค์ประกอบของละครที่มีผลต่อพฤติกรรมการชม พบว่า มีระดับอิทธิพลโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยองค์ประกอบที่มีผลต่อผู้ชมในการชมละครมากที่สุด คือ บทละคร – เนื้อเรื่อง ตัวละคร พระเอก นางเอก ปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการชม พบว่า มีระดับอิทธิพลโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยการรับรู้ประโยชน์ที่มีผลต่อผู้ชมในการชมละครมากที่สุด คือ เรื่องมุมมองความรัก การดำเนินชีวิต และการใช้ชีวิตและการใช้ชีวิตในครอบครัว เรื่องศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ปัจจัยด้านการสนใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการชม พบว่า มีระดับอิทธิพลโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยการสนใจที่มีผลมากที่สุด คือ เพื่อความเพลิดเพลินบันเทิง ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการชม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยการส่งเสริมการตลาดมีผลต่อผู้ชมในการชมละครมากที่สุด คือ การโปรโมท และรายการแนะนำหนังท้ายรายการละคร และการฉายละครตัวอย่างทางโทรทัศน์ก่อนฉายจริงทางโทรทัศน์

วีณา วัฒนาศิริพานิช (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึง พฤติกรรมการเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการโทรทัศน์ ประเภทเรียลลิตีโชว์ กรณีศึกษารายการ UBC Academy Fantasia 2 ประเทศไทย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชาย มีอายุ 17–21 ปี ศึกษาอยู่ในระดับปริญญา เป็นนักเรียน / นักศึกษา และมีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาทต่อเดือน เปิดชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน มีระยะเวลาที่เปิดรับชมในแต่ละวันประมาณ 4–6 ชั่วโมงในช่วงเวลา 18.00 – 24.00 น. ผลการวิจัยในส่วนของพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 พบว่า การเลือกเปิดรับชมรายการจากโทรทัศน์ 2 ช่อง ระหว่าง

ช่อง UBC และช่อง ITV พบว่า การเปิดรับชมรายการทางช่อง ITV มากกว่าช่อง UBC เล็กน้อย โดยมีพฤติกรรมเปิดรับชมจากช่อง UBC คือมีความถี่ในการเปิดรับชมทุกวัน ระยะเวลาที่เปิดรับชมประมาณ 1 – 3 ชั่วโมงต่อวัน และพฤติกรรมจากการเปิดรับชมทางช่อง ITV คือมีความถี่ในการเปิดรับชม 1 – 2 วัน ต่อสัปดาห์ ระยะเวลาที่เปิดรับชมมากกว่า 16 นาทีต่อวัน โดยเหตุผลของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ คือ ต้องการพักผ่อน ในส่วนของการใช้ประโยชน์พบว่า ได้รับความบันเทิงและความเพลิดเพลินมากที่สุด ส่วนความพึงพอใจจากการรับชมรายการ พบว่า โดยรวมแล้วมีความพึงพอใจมากในด้านเนื้อหารายการ รูปแบบรายการ เวลาที่ออกอากาศ ผู้ร่วมแสดงในบ้าน และการตัดสินใจของผู้ชมที่ร่วมโหวต ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า เพศและรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 ทางช่อง UBC และช่อง ITV ไม่แตกต่างกัน แต่อายุแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการ ทางช่อง UBC และช่อง ITV แตกต่างกัน เพศและรายได้ที่แตกต่างกัน จะได้รับการใช้ประโยชน์จากการชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 แตกต่างกัน แต่อายุ จะได้รับการใช้ประโยชน์จากการชมรายการไม่แตกต่างกัน เพศที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจในการชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 แตกต่างกัน แต่อายุและรายได้ จะมีความพึงพอใจในการชมรายการไม่แตกต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมในการเปิดรับกับการใช้ประโยชน์ พบว่า พฤติกรรมในการเปิดรับชมทางช่อง UBC และช่อง ITV มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในการรับชมรายการแต่เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกัน และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมในการเปิดรับกับความพึงพอใจ พบว่า พฤติกรรมในการเปิดรับชมทางช่อง UBC และช่อง ITV มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ พบว่า พฤติกรรมในการเปิดรับชมทางช่อง UBC และช่อง ITV มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการรับชมรายการ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกัน

อลิสสา วิทวัสกุล (2549: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ประเทศ สาธารณรัฐเกาหลีผ่านละครโทรทัศน์แดจังกึม จอมฉันทาแห่งวังหลวง ผลการวิจัยพบว่า การนำละครโทรทัศน์มาเป็นส่วนหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ประเทศได้รับความนิยมอย่างมาก ละครโทรทัศน์สามารถส่งเสริมหรือสร้างสรรคภาพลักษณ์ของประเทศโดยนำเสนอสินค้าเชิงภาพลักษณ์ (Cultural Products) ได้แก่ ศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม วิถีชีวิต และสถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ ทำให้ผู้ชมละครเกิดความรู้สึกที่ดีและให้ความสนใจกับประเทศสาธารณรัฐเกาหลีมากขึ้น นอกจากละครเรื่องดังกล่าวแล้วผู้ชมก็หันมาให้ความสนใจกับประเทศสาธารณรัฐเกาหลีเรื่องอื่นๆเพิ่มขึ้นด้วย ทั้งนี้จะต้องมีกลยุทธ์การส่งเสริม (Promote) ละครโทรทัศน์โดยจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ละครอย่างมีแผนและเลือกสาระทางศิลปวัฒนธรรมมาเป็นประเด็นการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดกระแสนิยมการบริโภคค่านิยมต่างๆจากละครนี้ คือ ความสามารถของนักแสดงและความเหมาะสม ใน

บทบาทที่ได้รับ เนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน และสาระที่ให้งานคิด และความบันเทิงรวมถึงการมีความ
ใกล้ชิดทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศสาธารณรัฐเกาหลีและประเทศไทย ซึ่งผลจากกระแสนิยมที่
เกิดขึ้นทำให้เกิดทิวทัศน์รูปแบบใหม่คือ ทิวทัศน์ตามรอยละคร

อานนท์ เตชะธนะวัฒน์. (2550: บทคัดย่อ) พฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ
ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า

1. นิสิตส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ มากกว่า 2 เรื่องต่อ
เดือน มีการชมภาพยนตร์กับเพื่อน มีการชมภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ มีการชมสื่อภาพยนตร์จากโรง
ภาพยนตร์ มีการชมภาพยนตร์ในวันเสาร์-อาทิตย์ มีการชมภาพยนตร์ในช่วงเวลา 14:00 น.- 22:00 น.
ชื่นชอบภาพยนตร์ฮอลลีวูด ชื่นชอบระบบเสียงในฟิล์ม บรรยายภาษาไทย และชื่นชอบแนว
ภาพยนตร์ ตลก ขบขัน เด็ก และการ์ตูน

2. พฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการที่เหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง

3. นิสิตเพศชายและหญิง มีพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ โดยชม
ภาพยนตร์ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มสาขาวิชา ระดับชั้นปี
ที่ศึกษา ผลการเรียน และสถานที่ศึกษา แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ
ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Search) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเซียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วัยรุ่นทั้งชายและหญิง ที่มีอายุระหว่าง 13 – 21 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีประชากรรวมทั้งสิ้น 703,456 คน (กรมการปกครอง. 2549: ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วัยรุ่นทั้งชาย และหญิง อายุระหว่าง 13 – 21 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยมีขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (Taro Yamane. 1973: 125) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 95 % และยอมให้มีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ที่จำนวนประชากร 703,456 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 399.99 เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล ผู้วิจัยจึงจะเก็บข้อมูล จำนวน 400 คน

2. เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแบ่งพื้นที่ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร จากจำนวนพื้นที่การปกครอง 50 เขต ตามการแบ่งพื้นที่ตามการบริหารงาน ที่จัดแบ่งเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 50 เขต ออกเป็น 6 กลุ่ม (ศูนย์ข้อมูลกรุงเทพ. 2550: ออนไลน์) ดังนี้

1.1. กลุ่มรัตนโกสินทร์(วังหลวงเดิม) ประกอบด้วย 9 สำนักงานเขต คือ บางซื่อ ดุสิต พญาไท ราชเทวี ปทุมวัน พระนคร ป้อมปราบศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ และบางรัก

1.2. กลุ่มบูรพา ประกอบด้วย 9 สำนักงานเขต คือ ดอนเมือง หลักสี่ สายไหม บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ และวังทองหลาง

1.3. กลุ่มศรีนครินทร์ ประกอบด้วย 8 สำนักงานเขต คือ สะพานสูง มีนบุรี คลองสามวา หนองจอก ลาดกระบัง ประเวศ สวนหลวง และคันนายาว

1.4. กลุ่มเจ้าพระยา ประกอบด้วย 9 สำนักงานเขต คือ ดินแดง ห้วยขวาง วัฒนา คลองเตย บางนา พระโขนง สาทร บางคอแหลม และยานนาวา

1.5. กลุ่มกรุงธนใต้ ประกอบด้วย 8 สำนักงานเขต คือ บางขุนเทียน บางบอน จอมทอง ราษฎร์บูรณะ ทุ่งครุ ธนบุรี คลองสาน และบางแค

1.6. กลุ่มกรุงธนเหนือ ประกอบด้วย 7 สำนักงานเขต คือ บางพลัด ตลิ่งชัน บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ภาษีเจริญ หนองแขม และทวีวัฒนา

ขั้นตอนที่ 2 ทำการเลือกพื้นที่ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากพื้นที่ทั้ง 6 กลุ่ม ตามการแบ่งเขตตามการบริหารงานของ เขตกรุงเทพมหานคร เลือกกลุ่มละ 1 เขต จะได้จำนวน 6 เขต ดังนี้

2.1. กลุ่มรัตนโกสินทร์(วังหลวงเดิม) คือ เขตปทุมวัน

2.2. กลุ่มบูรพา คือ เขตจตุจักร

2.3. กลุ่มศรีนครินทร์ คือ เขตคลองสามวา

2.4. กลุ่มเจ้าพระยา คือ เขตวัฒนา

2.5. กลุ่มกรุงธนใต้ คือ เขตธนบุรี

2.6. กลุ่มกรุงธนเหนือ คือ เขตบางกอกน้อย

ขั้นตอนที่ 3 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนด สัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่จับสลากได้ ทั้ง 6 เขต ให้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวนใกล้เคียงกัน ดังนี้

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเขตการปกครอง

กลุ่มพื้นที่ตามการบริหารงานของ เขตกรุงเทพมหานคร	เขตกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มรัตนโกสินทร์(วังหลวงเดิม)	เขตปทุมวัน	67
กลุ่มบุรพา	เขตจตุจักร	66
กลุ่มศรีนครินทร์	เขตคลองสามวา	67
กลุ่มเจ้าพระยา	เขตวัฒนา	67
กลุ่มกรุงธนใต้	เขตธนบุรี	67
กลุ่มกรุงธนเหนือ	เขตบางกอกน้อย	66
รวม		400

ขั้นตอนที่ 4 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้ข้อมูลพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ผู้วิจัยจึงทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยเจาะจงศึกษาเฉพาะวัยรุ่นทั้งชายและหญิง อายุระหว่าง 13 -21 ปี ที่เคยรับชมละครโทรทัศน์เอเชียมาแล้ว ที่อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานครตามพื้นที่ทั้ง 6 เขต เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างมาทำแบบสอบถามจำนวน 400 คนตามที่กำหนดไว้

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) โดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ รายได้

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

- 2.1 สอบถามเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย
- 2.2 สอบถามเกี่ยวกับความบ่อยครั้งในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย
- 2.3 สอบถามเกี่ยวกับระยะเวลาในการชม

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนการรับชม(ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชีย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ในแบบสอบถาม ตอนที่ 3 พฤติกรรมก่อนการรับชม(ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชีย โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับพฤติกรรม	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

และนำระดับพฤติกรรมพฤติกรรมก่อนการรับชม(ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชีย ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จากคะแนนมาแปลความหมายเป็นค่าเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 10)

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
3.67 – 5.00	มีพฤติกรรมในระดับมาก
2.34 – 3.66	มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
1.00 – 2.33	มีพฤติกรรมในระดับน้อย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับละครโทรทัศน์เอเชีย และวัยรุ่น เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเป็นรายชื่อให้ครอบคลุมถึงพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย คือ ลักษณะพฤติกรรมการรับชมละคร ความบ่อยครั้งในการชม ระยะเวลาในการชม พฤติกรรมก่อนการรับชม(ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชีย เพื่อให้ได้ข้อมูลในการดำเนินการวิจัยที่ถูกต้องแม่นยำ
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม และรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการสอบถามข้อมูลพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้ว เสนอ ประธาน คณะกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโท เพื่อพิจารณา ภาษา สำนวน ความครอบคลุมเนื้อหา และนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ไปปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบเนื้อหา หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ
6. ดำเนินการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถาม
7. ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ช่วยพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องตามวัตถุประสงค์และเนื้อหา พร้อมทั้งลงความเห็นโดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ถ้าแน่ใจ ข้อความมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ถูกต้องตามเนื้อหาให้ 1 คะแนน +1

ถ้าไม่แน่ใจ ข้อความมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ถูกต้องตามเนื้อหา ให้คะแนน 0

ถ้าแน่ใจ ข้อความไม่มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ถูกต้องตามเนื้อหาให้คะแนน -1

2. นำผลคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญให้มาพิจารณาแต่ละข้อ แล้วนำค่าคะแนนนั้นไปหาดัชนีความสอดคล้อง (IC) ระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด โดยผู้วิจัยจะเลือกข้อคำถามที่มีความสอดคล้อง (IC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามที่นำไปใช้ได้ จำนวน 51 ข้อ จากที่สร้างไว้ 60 ข้อ

3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วัยรุ่นทั้งชายและหญิง อายุระหว่าง 13 – 21 ปี ที่อยู่อาศัยในเขตบางกะปิ จำนวน 30 คน เพื่อนำผลไปวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Alpha- Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546 : 144) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9073

4. นำไปให้คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง แล้วนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำไปติดต่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามสถานที่ต่างๆ

2. ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวไปขออนุญาตยังสถานที่เก็บข้อมูล เพื่อขอความร่วมมือในการนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ตามเขตพื้นที่ที่ได้จับสลากไว้ จำนวน 4 เขต จาก 6 เขต คือ เขตปทุมวัน เขตจตุจักร เขตธนบุรี และเขตบางกอกน้อย โดยเก็บข้อมูลบริเวณย่านศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้า และตลาด ที่มีกลุ่มวัยรุ่นอยู่เป็นจำนวนมาก โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามและส่งคืนทันทีเมื่อตอบแบบสอบถามเสร็จ

3.2 ดำเนินการเก็บข้อมูลอีก 2 เขต บริเวณหน้าสถานศึกษา คือ เขตคลองสามวา และเขตวัฒนา โดยดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย เขตคลองสามวา และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา โดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับนักเรียน ทั้งชายและหญิง ที่มีอายุระหว่าง 13 -21 ปี ที่เคยรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย

3.3 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลไปทั้งหมด 430 ฉบับ ได้กลับคืนมาครบทั้ง 430 ฉบับ

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำการตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมมา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ เพื่อนำมาเตรียมบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูล โดยการคัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกไป เหลือแบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วนที่นำไปวิเคราะห์ข้อมูล 400 ฉบับ

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมา วิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ตามตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ที่เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ความบ่อยครั้งในการรับชมละครโทรทัศน์ เอเชีย และ ระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์เอเชีย มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) และจัดอันดับ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 พฤติกรรมก่อนการรับชม(ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย มาวิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้าน รายข้อ และตามตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเซียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ได้ใช้สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
%	แทน	ร้อยละ
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
f	แทน	จำนวนความถี่ (Frequency)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่รับชมละครโทรทัศน์เอเซีย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเซียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการรับชม ความบ่อยครั้งในการรับชม ระยะเวลาในการรับชม

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเซียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (n=400)

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป	n (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	106	26.50
หญิง	294	73.50
รวม	400	100.00
2. อายุ		
13 – 15 ปี	29	7.25
16 – 18 ปี	182	45.50
19 – 21 ปี	189	47.25
รวม	400	100.00
3. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษา	149	37.25
ปวช. / ปวส. / อนุปริญญา	32	8.00
ปริญญาตรี	219	54.75
รวม	400	100.00
4. รายได้ (หรือเงินที่ได้จากผู้ปกครอง)		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท / เดือน	218	54.50
3,001 – 4,500 บาท / เดือน	100	25.00
สูงกว่า 4,500 บาท / เดือน	82	20.50
รวม	400	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป	n (คน)	ร้อยละ
5. ท่านชมละครโทรทัศน์เอเชียมาเป็นเวลานานเท่าใด		
1 – 4 เดือน	74	18.50
5 – 8 เดือน	40	10.00
9 เดือน – 1 ปี	15	3.75
มากกว่า 1 ปี	271	67.75
รวม	400	100.00
6. เมื่อท่านรับชมละครโทรทัศน์เอเชียแล้ว ท่านยังได้ติดตามรับชมละครไทยหรือไม่		
ชมเหมือนเดิม	281	70.25
ชมบ้าง น้อยกว่าแต่ก่อน	102	25.50
ไม่ชมเลย	17	4.25
รวม	400	100.00
7. ท่านมีค่าใช้จ่ายในการชมละครโทรทัศน์เอเชียจำนวนกี่บาทต่อเดือน (ค่าซื้อแผ่น VCD, DVD หรือ ค่า Internet)		
ไม่มีเลย เพราะชม Free TV หรือยืมแผ่น VCD, DVD จากเพื่อน	213	53.25
น้อยกว่า 1,000 บาท	138	34.50
1,100 – 3,000 บาท	43	10.75
มากกว่า 3,000 บาท	6	1.50
รวม	400	100.00
8. ท่านจะติดตามชมละครโทรทัศน์เอเชียต่อไปหรือไม่		
ชม	270	67.50
(เพราะชอบ สนุกดี คลายเครียด)	(95)	(35.18)
(เพราะชอบดารา ชอบบรรยากาศ)	(81)	(30.00)
(เพราะเนื้อเรื่องมีสาระ น่าสนใจ น่าติดตาม)	(27)	(10.00)
(เพราะได้เรียนรู้วัฒนธรรม)	(14)	(5.19)
(ไม่ตอบ)	(53)	(19.63)

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป	n (คน)	ร้อยละ
ไม่แน่ใจ	111	27.75
(เพราะไม่มีเวลาดู)	(20)	(18.02)
(เพราะแล้วแต่เรื่อง ว่าน่าสนใจหรือเปล่า)	(16)	(14.41)
(เพราะช่วงเวลาไม่น่าสนใจ)	(3)	(2.70)
(ไม่ตอบ)	(72)	(64.87)
ไม่ชม	19	4.75
(เพราะไม่มีเวลาดู)	(5)	(26.32)
(เพราะไม่น่าสนใจ)	(4)	(21.05)
(ไม่ตอบ)	(10)	(52.63)
รวม	400	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่า วัยรุ่นรับชมละครโทรทัศน์เอเชียในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นเพศหญิง จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 73.50 และเพศชาย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50

อายุ 19-21 ปี มีจำนวนมากที่สุด 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 รองลงมาคือ อายุ 16-18 ปี จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 และอายุ 13-15 ปี น้อยที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25

ระดับปริญญาตรี มีจำนวนมากที่สุด 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.75 รองลงมาคือ มัธยมศึกษา จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 และปวช./ ปวส./ อนุปริญญา น้อยที่สุดจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00

รายได้ (หรือเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท / เดือน มีจำนวน มากที่สุด 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54.50 รองลงมาคือ 3,001 – 4,500 บาท / เดือน จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และสูงกว่า 4,500 บาท / เดือน น้อยที่สุด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50

ชมละครโทรทัศน์เอเชียมาเป็นระยะเวลามากกว่า 1 ปี มีจำนวนมากที่สุด 271 คน คิดเป็น ร้อยละ 67.75 รองลงมาคือ ระยะเวลา 1-4 เดือน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ระยะเวลา 5-8 เดือน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และ ระยะเวลา 9 เดือน – 1 ปี น้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75

ชมละครโทรทัศน์เอเชียแล้วยังติดตามรับชมละครไทยเหมือนเดิม มีจำนวนมากที่สุด 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.25 รองลงมาคือ ชมบ้าง น้อยกว่าแต่ก่อน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 และไม่ชมเลย น้อยที่สุด มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25

ค่าใช้จ่ายในการชมละครโทรทัศน์เอเชียต่อเดือน (ค่าซื้อแผ่น VCD, DVD หรือ ค่า Internet) ไม่มีเลย เพราะชม Free TV หรือยืมแผ่น VCD, DVD จากเพื่อน มีจำนวนมากที่สุด 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.25 รองลงมาคือ มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 1,000 บาท จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 มีค่าใช้จ่าย 1,100-3,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 และมีค่าใช้จ่ายมากกว่า 3,000 บาทน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.50

จะติดตามชมละครโทรทัศน์เอเชียต่อไป มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 โดยให้เหตุผล เพราะชอบ สนุกดี คลายเครียด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 35.18 เพราะชอบดารา ชอบบรรยากาศ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 เพราะเนื้อเรื่องมีสาระ น่าสนใจ น่าติดตาม จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 เพราะได้เรียนรู้วัฒนธรรม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.19 และไม่ตอบ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 19.63 รองลงมาคือ ไม่น่าสนใจ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 โดยให้เหตุผล เพราะไม่มีเวลาดู จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 18.02 เพราะแล้วแต่เรื่อง ว่าน่าสนใจหรือเปล่า จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 14.41 เพราะช่วงเวลาไม่น่าสนใจ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 และไม่ตอบ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 64.87 ส่วนไม่ชมน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 โดยให้เหตุผลเพราะไม่มีเวลาดู จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 เพราะไม่น่าสนใจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 และไม่ตอบ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ เอเซียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการรับชม ความบ่อยครั้งในการรับชม ระยะเวลาในการรับชม

2.1 วิเคราะห์ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเซียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการรับชม

ตาราง 4 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของพฤติกรรมเกี่ยวกับความชอบในการรับชมละครโทรทัศน์ เอเซีย จำแนกตามประเภทของเนื้อหา (n=400)

พฤติกรรมการรับชม (ความชอบ)	ความถี่	ร้อยละ	อันดับ
1. ละครรัก (Romance)	295	26.22	2
2. ละครชีวิต โศกนาฏกรรม (Drama/Tragedy)	172	15.29	3
3. ละครตลก เบาสมอง (Comedy)	324	28.80	1
4. ละครต่อสู้ สืบสวน ผจญภัย (Action/Suspense/Adventure)	148	13.16	4
5. ละครประวัติศาสตร์ ชีวิตประวัติดนุคคล ตำนานพื้นบ้าน (Period/ Folktale)	91	8.09	6
6. ละครสยองขวัญ ฆาตกรรม (Horror/ Crime)	95	8.44	5
รวม	1,125	100.00	

จากตาราง 4 แสดงว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นในการรับชมละครโทรทัศน์เอเซีย จำแนกตามประเภทของเนื้อหา พบว่า ความชอบอันดับที่ 1 คือ ละครประเภทตลก เบาสมอง (Comedy) ความถี่จำนวน 324 คิดเป็นร้อยละ 28.80 อันดับที่ 2 คือ ละครรัก (Romance) ความถี่จำนวน 295 คิดเป็นร้อยละ 26.22 อันดับที่ 3 คือ ละครชีวิต โศกนาฏกรรม (Drama/Tragedy) ความถี่จำนวน 172 คิดเป็นร้อยละ 15.29 อันดับที่ 4 คือ ละครต่อสู้ สืบสวน ผจญภัย (Action/Suspense/Adventure) ความถี่จำนวน 148 คิดเป็นร้อยละ 13.16 อันดับที่ 5 คือ ละครสยองขวัญ ฆาตกรรม (Horror/ Crime) ความถี่จำนวน 95 คิดเป็นร้อยละ 8.44 และอันดับสุดท้าย คือ ละครประวัติศาสตร์ ชีวิตประวัติดนุคคล ตำนานพื้นบ้าน (Period/ Folktale) ความถี่จำนวน 91 คิดเป็นร้อยละ 8.09

ตาราง 5 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของพฤติกรรมเกี่ยวกับความชอบในการรับชมละครโทรทัศน์
เอเชีย จำแนกตามประเภทของเสียงพากย์ (n=400)

พฤติกรรมการรับชม (ความชอบ)	ความถี่	ร้อยละ	อันดับ
1. เสียงพากย์ภาษาต่างประเทศ (Original Sound Track)	117	11.18	4
2. เสียงพากย์ภาษาต่างประเทศ (Original Sound Track) บรรยายภาษาอังกฤษ (English Subtitle)	259	24.76	3
3. เสียงพากย์ภาษาต่างประเทศ (Original Sound Track) บรรยายภาษาไทย (Thai Subtitle)	349	33.37	1
4. เสียงพากย์ภาษาไทย	321	30.69	2
รวม	1,046	100.00	

จากตาราง 5 แสดงว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตาม
ประเภทของเสียงพากย์ พบว่า ชอบรับชมเสียงพากย์ภาษาต่างประเทศ (Original Sound Track)
บรรยายภาษาไทย (Thai Subtitle)มากที่สุด ความถี่จำนวน 349 คิดเป็นร้อยละ 33.37 อันดับที่ 2 คือ
เสียงพากย์ภาษาไทย ความถี่จำนวน 321 คิดเป็นร้อยละ 30.69 อันดับที่ 3 คือ เสียงพากย์
ภาษาต่างประเทศ (Original Sound Track) บรรยายภาษาอังกฤษ (English Subtitle)ความถี่
จำนวน 259 คิดเป็นร้อยละ 24.76 และอันดับสุดท้าย คือ เสียงพากย์ภาษาต่างประเทศ (Original
Sound Track) ความถี่จำนวน 117 คิดเป็นร้อยละ 11.18

ตาราง 6 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตามช่วงเวลา (n=400)

พฤติกรรมการรับชม (วัน-เวลา)	ความถี่	ร้อยละ	อันดับ
1. จันทร์ – ศุกร์ 00.01 – 06.00 น.	36	3.32	8
2. จันทร์ – ศุกร์ 06.01 – 12.00 น.	55	5.08	7
3. จันทร์ – ศุกร์ 12.01 – 18.00 น.	76	7.02	5
4. จันทร์ – ศุกร์ 18.01 – 24.00 น.	216	19.94	2
5. เสาร์ – อาทิตย์ 00.01 – 06.00 น.	58	5.36	6
6. เสาร์ – อาทิตย์ 06.01 – 12.00 น.	155	14.31	4
7. เสาร์ – อาทิตย์ 12.01 – 18.00 น.	204	18.84	3
8. เสาร์ – อาทิตย์ 18.01 – 24.00 น.	283	26.13	1
รวม	1,083	100.00	

จากตาราง 6 แสดงว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตามช่วงเวลา พบว่า ชอบรับชมอันดับที่ 1 คือ วันเสาร์ – อาทิตย์ เวลา 18.01 – 24.00 น. ความถี่จำนวน 283 คิดเป็นร้อยละ 26.13 อันดับที่ 2 คือ วันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 18.01 – 24.00 น. ความถี่จำนวน 216 คิดเป็นร้อยละ 19.94 อันดับที่ 3 วันเสาร์ – อาทิตย์ เวลา 12.01 – 18.00 น. ความถี่จำนวน 204 คิดเป็นร้อยละ 18.84 อันดับที่ 4 วันเสาร์ – อาทิตย์ เวลา 06.01 – 12.00 น. ความถี่จำนวน 155 คิดเป็นร้อยละ 14.31 อันดับที่ 5 วันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 12.01 – 18.00 น. ความถี่จำนวน 76 คิดเป็นร้อยละ 7.02 อันดับที่ 6 วันเสาร์ – อาทิตย์ เวลา 00.01 – 06.00 น. ความถี่จำนวน 58 คิดเป็นร้อยละ 5.36 อันดับที่ 7 วันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 06.01 – 12.00 น. ความถี่จำนวน 55 คิดเป็นร้อยละ 5.08 และอันดับสุดท้าย คือ วันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 00.01 – 06.00 น. ความถี่จำนวน 36 คิดเป็นร้อยละ 3.32

ตาราง 7 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตามบุคคลที่ร่วมรับชมด้วย (n=400)

พฤติกรรมการรับชม	ความถี่	ร้อยละ	อันดับ
1. ชมคนเดียว	291	26.69	1
2. ชมกับเพื่อนๆ	269	24.69	2
3. ชมกับพ่อ แม่	248	22.75	3
4. ชมกับพี่ น้อง หรือญาติ	248	22.75	3
5. ชมกับพี่เลี้ยง แม่บ้าน คนรับใช้	34	3.12	5
รวม	1,090	100.00	

จากตาราง 7 แสดงว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตามบุคคลที่ร่วมรับชมด้วย พบว่า อันดับที่ 1 คือ ชมคนเดียว ความถี่จำนวน 291 คิดเป็นร้อยละ 26.69 อันดับที่ 2 คือ ชมกับเพื่อนๆ ความถี่จำนวน 269 คิดเป็นร้อยละ 24.69 อันดับที่ 3 คือ ชมกับพ่อ แม่ และชมกับพี่ น้อง หรือญาติ ความถี่จำนวน 248 คิดเป็นร้อยละ 22.75 และอันดับสุดท้าย คือ ชมกับพี่เลี้ยง แม่บ้าน คนรับใช้ ความถี่จำนวน 34 คิดเป็นร้อยละ 3.12

ตาราง 8 ความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตามผู้แนะนำ (n=400)

พฤติกรรมการรับชม	ความถี่	ร้อยละ	อันดับ
1. เพื่อนๆ	298	26.94	2
2. สมาชิกในครอบครัว	141	12.75	5
3. โฆษณาทางโทรทัศน์	323	29.21	1
4. นิตยสาร หนังสือพิมพ์	168	15.19	4
5. อินเทอร์เน็ต	176	15.91	3
รวม	1,106	100.00	

จากตาราง 8 แสดงว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตามผู้แนะนำ พบว่า อันดับที่ 1 คือ การโฆษณาทางโทรทัศน์ ความถี่จำนวน 323 คิดเป็นร้อยละ 29.21 อันดับที่ 2 คือ เพื่อนๆ ความถี่จำนวน 298 คิดเป็นร้อยละ 26.94 อันดับที่ 3 คือ ทางอินเทอร์เน็ต ความถี่จำนวน 176 คิดเป็นร้อยละ 15.91 อันดับที่ 4 จากนิตยสาร หนังสือพิมพ์ ความถี่จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 15.19 และอันดับสุดท้ายจาก สมาชิกในครอบครัว ความถี่จำนวน 141 คิดเป็นร้อยละ 12.75

ตาราง 9 ความถี่ ค่าร้อยละและอันดับของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตามการนำไปสนทนา (n=400)

พฤติกรรมการรับชม	ความถี่	ร้อยละ	อันดับ
1. เพื่อนๆ	379	34.39	1
2. พี่ น้อง หรือญาติ	316	28.67	2
3. พ่อ แม่	224	20.33	3
4. คนอื่นๆ ที่ชื่นชอบละครโทรทัศน์เอเชียทางอินเทอร์เน็ต เช่น แชท (Chat) กระดาน หรือ Web Board	183	16.61	4
รวม	1,102	100.00	

จากตาราง 9 แสดงว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย จำแนกตามการนำไปสนทนาหลังจากรับชม พบว่า อันดับที่ 1 คือ เพื่อนๆ ความถี่จำนวน 379 คิดเป็นร้อยละ 34.39 อันดับที่ 2 คือ พี่ น้อง หรือญาติ ความถี่จำนวน 316 คิดเป็นร้อยละ 28.67 อันดับที่ 3 คือ พ่อ แม่ ความถี่จำนวน 224 คิดเป็นร้อยละ 20.33 และอันดับสุดท้าย คือ คนอื่นๆ ที่ชื่นชอบละครโทรทัศน์เอเชียทางอินเทอร์เน็ต เช่น แชท (Chat) กระดาน หรือ Web Board ความถี่จำนวน 183 คิดเป็นร้อยละ 16.61

2.2 วิเคราะห์ความถี่ ค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการรับชมละครของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร ที่เกี่ยวกับความบ่อยครั้งในการรับชม

ตาราง 10 ความถี่ และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเซียประเภทต่างๆและ ความบ่อยครั้งในการรับชมใน 1 สัปดาห์ (n=400)

พฤติกรรมการรับชม (ประเภทละคร)	ความบ่อยครั้งในการชม					
	5-7 วัน		1-4 วัน		ไม่ชมเลย	
	f	%	f	%	f	%
1. ละครได้หัววัน	191	47.75	185	46.25	24	6.00
2. ละครจีน	213	53.25	167	41.75	20	5.00
3. ละครเกาหลี	44	11.00	259	64.75	97	24.25
4. ละครญี่ปุ่น	112	28.00	231	57.75	57	14.25
รวม	560	35.00	842	52.63	198	12.37

จากตาราง 10 แสดงว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นในการรับชมละครโทรทัศน์เอเซียประเภทต่างๆ มีความบ่อยครั้งในการรับชม ใน 1 สัปดาห์ พบว่า

ความบ่อยครั้งในการชม 5-7 วัน อันดับที่ 1 คือ ละครจีน ความถี่จำนวน 213 คิดเป็นร้อยละ 53.25 อันดับที่ 2 คือ ละครได้หัววัน ความถี่จำนวน 191 คิดเป็นร้อยละ 47.75 อันดับที่ 3 คือ ละครญี่ปุ่น ความถี่จำนวน 112 คิดเป็นร้อยละ 28.00 และอันดับสุดท้าย คือ ละครเกาหลี ความถี่จำนวน 44 คิดเป็นร้อยละ 11.00

ความบ่อยครั้งในการชม 1-4 วัน อันดับที่ 1 คือ ละครเกาหลี ความถี่จำนวน 259 คิดเป็นร้อยละ 64.75 อันดับที่ 2 คือ ละครญี่ปุ่น ความถี่จำนวน 231 คิดเป็นร้อยละ 57.75 อันดับที่ 3 คือ ละครได้หัววัน ความถี่จำนวน 185 คิดเป็นร้อยละ 46.75 และ อันดับสุดท้าย คือ ละครจีน ความถี่จำนวน 167 คิดเป็นร้อยละ 41.75

ความบ่อยครั้งในการชม ไม่ชมเลย อันดับที่ 1 คือ ละครเกาหลี ความถี่จำนวน 97 คิดเป็นร้อยละ 24.25 อันดับที่ 2 คือ ละครญี่ปุ่น ความถี่จำนวน 57 คิดเป็นร้อยละ 14.25 อันดับที่ 3 ละครได้หัววัน ความถี่จำนวน 24 คิดเป็นร้อยละ 6.00 และอันดับสุดท้าย คือ ละครจีน ความถี่จำนวน 20 คิดเป็นร้อยละ 5.00

และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมของวัยรุ่นในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียประเภทต่างๆ โดยรวมใน 1 สัปดาห์ พบ 3 อันดับแรก ดังนี้

อันดับที่ 1 คือ ละครเกาหลี มีความบ่อยครั้งในการชม 1 – 4 วัน ความถี่จำนวน 259 คิดเป็นร้อยละ 64.75

อันดับที่ 2 คือ ละครญี่ปุ่น มีความบ่อยครั้งในการชม 1 – 4 วัน มีความถี่จำนวน 231 คิดเป็นร้อยละ 57.75

อันดับที่ 3 คือ ละครจีน มีความบ่อยครั้งในการชม 5 – 7 วัน ความถี่จำนวน 213 คิดเป็นร้อยละ 53.25

2.3 วิเคราะห์ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการรับชมละครของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร ที่เกี่ยวกับระยะเวลาในการรับชม

ตาราง 11 ความถี่ และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียจากสื่อต่างๆและ ระยะเวลาในการรับชม ใน 1 วัน (n=400)

ประเภท (สื่อที่รับชม)	ระยะเวลาในการชม					
	มากกว่า 4 ชั่วโมง		1-4 ชั่วโมง		ไม่ชมเลย	
	f	%	f	%	F	%
1. ละครโทรทัศน์เอเชียในฟรีทีวี (ช่อง 3,5,7,9,NBT,TPBS)	53	13.25	234	58.50	113	28.25
2. ละครโทรทัศน์เอเชียในเคเบิลทีวี	126	31.50	215	53.75	59	14.75
3. ละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น VCD	129	32.25	215	53.75	56	14.00
4. ละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น DVD	134	33.50	212	53.00	54	13.50
5. ละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น VCD to DVD หรือV2D (แผ่น Copy)	219	54.75	137	34.25	44	11.00
6. ละครโทรทัศน์เอเชียในอินเทอร์เน็ต	160	40.00	219	54.75	21	5.25
รวม	821	34.21	1,232	51.33	347	14.56

จากตาราง 11 แสดงว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ตัดสินใจใช้ ระยะเวลาในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียจากสื่อต่างๆ นานเท่าใด ใน 1 วัน พบว่า

ระยะเวลาในการชม มากกว่า 4 ชั่วโมง อันดับที่ 1 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น VCD to DVD หรือ V2D (แผ่น Copy) ความถี่จำนวน 219 คิดเป็นร้อยละ 54.75 อันดับที่ 2 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในอินเทอร์เน็ต ความถี่จำนวน 160 คิดเป็นร้อยละ 40.00 อันดับที่ 3 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น DVD ความถี่จำนวน 134 คิดเป็นร้อยละ 33.50 อันดับที่ 4 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น VCD ความถี่จำนวน 129 คิดเป็นร้อยละ 32.25 อันดับที่ 5 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในเคเบิลทีวี ความถี่จำนวน 126 คิดเป็นร้อยละ 31.50 และอันดับสุดท้าย คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในฟรีทีวี (ช่อง 3, 5, 7, 9, NBT, TPBS) ความถี่จำนวน 53 คิดเป็นร้อยละ 13.25

ระยะเวลาในการชม 1-4 ชั่วโมง อันดับที่ 1 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในฟรีทีวี (ช่อง 3, 5, 7, 9, NBT, TPBS) ความถี่จำนวน 234 คิดเป็นร้อยละ 58.50 อันดับที่ 2 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในอินเทอร์เน็ต ความถี่จำนวน 219 คิดเป็นร้อยละ 54.75 อันดับที่ 3 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในเคเบิลทีวีกับละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น VCD ความถี่จำนวน 215 คิดเป็นร้อยละ 53.75 อันดับที่ 4 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น DVD ความถี่จำนวน 212 คิดเป็นร้อยละ 53.00 และอันดับที่ 6 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น VCD to DVD หรือ V2D (แผ่น Copy) ความถี่จำนวน 137 คิดเป็นร้อยละ 34.25

ระยะเวลาในการชม ไม่ชมเลย อันดับที่ 1 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในฟรีทีวี (ช่อง 3, 5, 7, 9, NBT, TPBS) ความถี่จำนวน 113 คิดเป็นร้อยละ 28.25 อันดับที่ 2 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในเคเบิลทีวี ความถี่จำนวน 59 คิดเป็นร้อยละ 14.75 อันดับที่ 3 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น VCD ความถี่จำนวน 56 คิดเป็นร้อยละ 14.00 อันดับที่ 4 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น DVD ความถี่จำนวน 54 คิดเป็นร้อยละ 13.50 อันดับที่ 5 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น VCD to DVD หรือ V2D (แผ่น Copy) ความถี่จำนวน 44 คิดเป็นร้อยละ 11.00 และอันดับสุดท้าย คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในอินเทอร์เน็ต ความถี่จำนวน 21 คิดเป็นร้อยละ 5.25

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมของวัยรุ่นในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ผ่านสื่อต่างๆ โดยรวมใน 1 วัน พบ 3 อันดับแรก ดังนี้

อันดับที่ 1 คือ ชมละครโทรทัศน์เอเชียในฟรีทีวี (ช่อง 3, 5, 7, 9, NBT, TPBS) ระยะเวลาในการชม 1-4 ชั่วโมงใน 1 วัน มีความถี่จำนวน 234 คิดเป็นร้อยละ 58.50

อันดับที่ 2 คือ ชมละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น VCD to DVD หรือ V2D (แผ่น Copy) ระยะเวลาในการชมมากกว่า 4 ชั่วโมง ใน 1 วัน มีความถี่จำนวน 219 คิดเป็นร้อยละ 54.75 และ ชมละครโทรทัศน์เอเชียในอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการชม 1-4 ชั่วโมง ใน 1 วัน มีความถี่จำนวน 219 คิดเป็นร้อยละ 54.75

อันดับที่ 3 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในเคเบิลทีวี และละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น VCD
ระยะเวลาในการชม 1 – 4 ชั่วโมง ใน 1 วัน มีความถี่จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.75

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรม
ก่อนการรับชม ระหว่างการรับชม และภายหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานคร

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมก่อนการรับชม
(ด้านแรงจูงใจ)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (n=400)

พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
1. สนใจอยากชมด้วยตนเอง	3.75	0.75	มาก
2. คนอื่นชักชวน หรือได้ยินจากคนรอบข้างว่าละครโทรทัศน์เอเชีย เรื่องนั้นๆ สนุก	3.53	0.82	ปานกลาง
3. ละครโทรทัศน์เอเชียกำลังอยู่ในกระแสนิยม อยากทันเหตุการณ์ ไม่อย่างเชย	3.25	1.00	ปานกลาง
4. เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียเพราะชื่นชอบนักแสดง	3.65	1.05	ปานกลาง
5. เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียเพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบเนื้อหา ของบทละครชวนให้ติดตาม	3.81	0.96	มาก
6. อ่านเรื่องย่อก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย	2.77	1.17	ปานกลาง
รวม	3.46	0.95	ปานกลาง

จากตาราง 12 แสดงว่า พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานคร พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$,
S.D. = 0.95) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบมีพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) อยู่ในระดับ
มาก คือ ข้อ 1. สนใจอยากชมด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.75$, S.D.= 0.75) ข้อ 5. เลือกชมละครโทรทัศน์
เอเชียเพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบเนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม ($\bar{X} = 3.81$, S.D.= 0.96)
นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรม อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (n=400)

พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
1. มีความตั้งใจรับชมละครมาก	3.40	0.92	ปานกลาง
2. ชมไปด้วยและทำกิจกรรมอื่นร่วมไปด้วย เช่น ทำงานบ้าน คุยโทรศัพท์ ทานข้าว	3.44	0.94	ปานกลาง
3. มีอารมณ์ร่วมไปตามตัวละคร เช่น ร้องไห้ โกรธแค้น	3.23	1.12	ปานกลาง
4. หลีกเลียงหรือไม่อยากทำกิจกรรมอย่างอื่นขณะชมละคร เช่น ทำการบ้าน ทำงานบ้าน ฯลฯ	3.18	0.75	ปานกลาง
5. จดจำการกระทำ ข้อคิด คำคม คติสอนใจต่างๆ เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	3.37	0.88	ปานกลาง
6. เรียนรู้ชีวิตผู้อื่นจากละคร เช่น มุมมองความรัก การต่อสู้ชีวิต	3.55	0.90	ปานกลาง
7. ได้เห็นวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศ	3.84	0.85	มาก
8. ได้ฝึกทักษะการสนทนาภาษาต่างประเทศขณะชม	3.56	0.96	ปานกลาง
9. รู้สึกได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ดีกว่าอยู่เฉยๆ	3.52	0.93	ปานกลาง
รวม	3.45	0.91	ปานกลาง

จากตาราง 13 แสดงว่า พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.91) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบพฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้) อยู่ในระดับ มาก คือ ข้อ 7. ได้เห็นวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.84$, S.D.= 0.85) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (n=400)

พฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
1. ทำให้การดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เช่น นอนดึก ตื่นสาย	3.22	1.05	ปานกลาง
2. รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน	3.87	0.87	มาก
3. คลั่งไคล้นักแสดง อยากชมละครโทรทัศน์เอเชียเรื่องอื่นๆ ของ นักแสดงที่ชื่นชอบต่อไป	3.12	1.09	ปานกลาง
4. ติดตามหาข้อมูลเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชียจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น นิตยสาร อินเทอร์เน็ต	2.97	1.14	ปานกลาง
5. เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับ ละครโทรทัศน์เอเชีย	2.25	0.80	น้อย
6. ไปศึกษาภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม	2.43	1.12	ปานกลาง
7. ไปท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือตามสถานที่ถ่ายทำ	2.40	1.19	ปานกลาง
8. ทำทรงผม แต่งกาย หรือซื้อสินค้าตามแฟชั่นในละครโทรทัศน์เอเชีย	2.45	1.13	ปานกลาง
9. สะสมภาพถ่าย นิตยสาร วีซีดี และสินค้าอื่นๆ เกี่ยวกับละคร โทรทัศน์เอเชีย หรือนักแสดง	2.54	1.22	ปานกลาง
10. เลียนแบบพฤติกรรมและการพูดจาเหมือนในละครโทรทัศน์เอเชีย	2.55	1.10	ปานกลาง
11. กตัญญูรู้คุณ เคารพรักครอบครัว ผู้มีพระคุณ มีสัมมาคาราวะ อ่อนน้อมถ่อมตนเหมือนตัวละครในละครโทรทัศน์เอเชีย	3.67	0.94	มาก
12. เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของ ไทยเหมือนชาติอื่นๆ	3.69	0.85	มาก
รวม	2.93	1.04	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงว่า พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบมีพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) อยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 2. รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ($\bar{X} = 3.87$, S.D.= 0.87) ข้อ 11. กตัญญูรู้คุณ เคารพรักครอบครัว ผู้มีพระคุณ มีสัมมาคาราวะ อ่อนน้อมถ่อมตนเหมือนตัวละครในละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 3.67$, S.D.= 0.94) ข้อ 12. เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทยเหมือนชาติอื่นๆ ($\bar{X} = 3.69$, S.D.= 0.85) นอกจากนี้ยังพบพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) อยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 5. เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 2.25$, S.D.= 0.80) นอกนั้นทุกข้อ มีพฤติกรรมภายหลังรับชม อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างการรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (n=400)

พฤติกรรมการรับชม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
1. พฤติกรรมก่อนการรับชม(ด้านแรงจูงใจ) ละครโทรทัศน์เอเชีย	3.46	0.95	ปานกลาง
2. พฤติกรรมระหว่างการรับชม(ด้านการรับรู้) ละครโทรทัศน์เอเชีย	3.45	0.91	ปานกลาง
3. พฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย	2.93	1.04	ปานกลาง
รวม	3.27	0.96	ปานกลาง

จากตาราง 15 แสดงว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$, S.D.= 0.96) ทุกด้าน

ตาราง 16 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ของพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้าน แรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ (n=400)

พฤติกรรมการรับชม	ชาย (N=106)			หญิง (N=294)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ)						
1. สนใจอยากชมด้วยตนเอง	3.56	1.07	ปานกลาง	3.82	0.90	มาก
2. คนอื่นชักชวน หรือได้ยินจากคนรอบข้างว่าละครโทรทัศน์เอเชียเรื่องนั้นๆ สนุก	3.47	0.83	ปานกลาง	3.55	0.82	ปานกลาง
3. ละครโทรทัศน์เอเชียกำลังอยู่ในกระแสนิยม อยากทันเหตุการณ์ไม่ไม่อยากเชย	2.95	1.05	ปานกลาง	3.31	0.96	ปานกลาง
4. เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชีย เพราะชื่นชอบนักแสดง	3.33	1.13	ปานกลาง	3.81	0.97	มาก
5. เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชีย เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบเนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม	3.42	0.95	ปานกลาง	3.91	0.93	มาก
6. อ่านเรื่องย่อก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย	2.40	1.22	ปานกลาง	2.53	1.14	ปานกลาง
รวม พฤติกรรมก่อนรับชม	3.18	1.04	ปานกลาง	3.48	0.95	ปานกลาง
พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้)						
7. มีความตั้งใจชมละครมาก	3.24	0.96	ปานกลาง	3.46	0.89	ปานกลาง
8. ชมไปด้วยและทำกิจกรรมอื่นร่วมไปด้วย เช่น ทำงานบ้าน คุยโทรศัพท์ ทานข้าว	3.19	0.98	ปานกลาง	3.53	0.91	ปานกลาง
9. มีอารมณ์ร่วมไปตามตัวละคร เช่น ร้องไห้ โกรธแค้น	3.11	1.07	ปานกลาง	3.17	1.13	ปานกลาง
10. หลีกเลียงหรือไม่อยากทำกิจกรรมอย่างอื่นขณะชมละคร เช่น ทำการบ้าน ทำงานบ้าน ฯลฯ	3.18	1.08	ปานกลาง	3.13	1.10	ปานกลาง
11. จดจำการกระทำ ข้อคิด คำคม คติสอนใจต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.33	0.93	ปานกลาง	3.36	0.86	ปานกลาง
12. เรียนรู้ชีวิตผู้อื่นจากละคร เช่น มุมมองความรัก การต่อสู้ชีวิต	3.39	1.05	ปานกลาง	3.62	0.83	ปานกลาง
13. ได้เห็นวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศ	3.77	0.92	มาก	3.86	0.82	มาก
14. ได้ฝึกทักษะการสนทนาภาษาต่างประเทศขณะชม	3.39	1.02	ปานกลาง	3.57	0.94	ปานกลาง
15. รู้สึกได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ดีกว่าอยู่เฉยๆ	3.42	0.97	ปานกลาง	3.61	0.91	ปานกลาง
รวม พฤติกรรมระหว่างรับชม	3.33	0.99	ปานกลาง	3.47	0.92	ปานกลาง

ตาราง 16 (ต่อ)

พฤติกรรมการรับชม	ชาย (N=106)			หญิง (N=294)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
พฤติกรรมภายหลังรับชม						
(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)						
16. ทำให้การดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เช่น นอนดึกตื่นสาย	3.00	1.15	ปานกลาง	3.18	1.01	ปานกลาง
17. รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน	3.81	0.88	มาก	3.92	0.86	มาก
18. คลั่งไคล้นักแสดง อยากรชมละครโทรทัศน์เอเชียเรื่องอื่นๆ ของนักแสดงที่ชื่นชอบต่อไป	3.17	1.01	ปานกลาง	3.13	0.95	ปานกลาง
19. ติดตามหาข้อมูลเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชียจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น นิตยสาร อินเทอร์เน็ต	2.51	1.11	ปานกลาง	3.00	1.07	ปานกลาง
20. เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย	2.08	1.17	น้อย	2.34	0.98	ปานกลาง
21. ไปศึกษาภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม	2.37	1.18	ปานกลาง	2.35	1.15	ปานกลาง
22. ไปท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือตามสถานที่ถ่ายทำ	2.27	1.15	น้อย	2.31	1.10	น้อย
23. ทำทรงผม แต่งกาย หรือซื้อสินค้าตามแฟชั่นในละครโทรทัศน์เอเชีย	2.30	0.85	น้อย	2.39	1.20	ปานกลาง
24. สะสมภาพถ่าย นิตยสาร วีซีดี และสินค้าอื่นๆ เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย หรือ นักแสดง	2.17	1.15	น้อย	2.57	1.11	ปานกลาง
25. เลียนแบบพฤติกรรมและการพูดจาเหมือนในละครโทรทัศน์เอเชีย	2.22	1.25	น้อย	2.69	1.19	ปานกลาง
26. เคารพรักครอบครัว ผู้มีพระคุณ มีสัมมาคารวะ อ่อนน้อมถ่อมตนเหมือนตัวละครในละครโทรทัศน์เอเชีย	3.57	1.14	ปานกลาง	3.74	1.09	มาก
27. เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากรอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทยเหมือนชาติอื่นๆ	3.47	1.00	ปานกลาง	3.77	0.91	มาก
รวม พฤติกรรมภายหลังรับชม	2.74	1.08	ปานกลาง	2.94	1.05	ปานกลาง
รวม	3.08	1.03	ปานกลาง	3.29	0.97	ปานกลาง

จากตาราง 16 แสดงว่า พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศชาย และเพศหญิง มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง (เพศชาย $\bar{X}=3.08$, S.D.=1.03 เพศหญิง $\bar{X}=3.29$, S.D.=0.97) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

พฤติกรรมก่อนรับชม(ด้านแรงจูงใจ) ละครโทรทัศน์เอเชีย วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง (เพศชาย $\bar{X}=3.18$, S.D.=1.04 เพศหญิง $\bar{X}=3.48$, S.D.=0.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสำหรับเพศชายมีพฤติกรรมก่อนการรับชม(ด้านแรงจูงใจ)อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ส่วนเพศหญิงอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 1. สนใจอยากชมด้วยตนเอง ($\bar{X}=3.82$, S.D.=0.90) ข้อ 4. เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียเพราะชื่นชอบนักแสดง ($\bar{X}=3.81$, S.D.=0.97) ข้อ 5. เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียเพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ เนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม ($\bar{X}=3.91$, S.D.=0.93) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมก่อนการรับชม(ด้านแรงจูงใจ)อยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) ละครโทรทัศน์เอเชีย วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง (เพศชาย $\bar{X}=3.33$, S.D.=0.99 เพศหญิง $\bar{X}=3.47$, S.D.=0.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้) อยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 13. ได้เห็นวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศ (เพศชาย $\bar{X}=3.77$, S.D.=0.92 เพศหญิง $\bar{X}=3.86$, S.D.=0.82) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้)อยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชีย วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง (เพศชาย $\bar{X}=2.74$, S.D.=1.08 เพศหญิง $\bar{X}=2.94$, S.D.=1.05) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเพศชายมีพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)อยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 17. รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ($\bar{X}=3.81$, S.D.=0.88) และมีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 20. เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X}=2.08$, S.D.=1.17) ข้อ 22. ไปท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือตามสถานที่ถ่ายทำ ($\bar{X}=2.27$, S.D.=1.15) ข้อ 23. ทำทงผม แต่งกาย หรือซื้อสินค้าตามแฟชั่นในละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X}=2.30$, S.D.=0.85) ข้อ 24. สะสมภาพถ่าย นิตยสาร วีซีดี และสินค้าอื่นๆ เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชียหรือนักแสดง ($\bar{X}=2.17$, S.D.=1.15) และข้อ 25. เลียนแบบพฤติกรรมและการพูดจาเหมือนในละคร ($\bar{X}=2.22$, S.D.=1.25) นอกนั้นทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง สำหรับเพศหญิงมีพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)อยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 17. รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ($\bar{X}=3.92$, S.D.=0.86) ข้อ 26. เคารพรักครอบครัว ผู้มีพระคุณ มรสมมาคาราวะ อ่อนน้อมถ่อมตนเหมือนตัวละครในละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X}=3.74$, S.D.=1.09) และข้อ 27. เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทยเหมือนชาติอื่นๆ ($\bar{X}=3.77$, S.D.=0.91) และมีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 22. ไปท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือตามสถานที่ถ่ายทำ ($\bar{X}=2.31$, S.D.=1.10) นอกนั้นทุกข้อพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 17 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ (n=400)

พฤติกรรมการรับชม	13-15 ปี (N=29)			16-18 ปี (N=182)			19-21 ปี (N=189)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ)									
1. สนใจอยากชมด้วยตนเอง	4.03	0.77	มาก	3.83	1.01	มาก	3.62	0.92	ปานกลาง
2. คนอื่นชักชวน หรือได้ยินจากคนรอบข้าง ว่าละครโทรทัศน์เอเชียเรื่องนั้นๆ สนุก	3.86	0.74	มาก	3.70	0.75	มาก	3.32	0.83	ปานกลาง
3. ละครโทรทัศน์เอเชียกำลังอยู่ในกระแส นิยม อยากทันเหตุการณ์ไม่อย่างเชย	3.66	0.89	ปานกลาง	3.03	0.90	ปานกลาง	3.33	0.97	ปานกลาง
4. เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชีย เพราะชื่นชอบนักแสดง	3.79	1.01	มาก	3.66	0.98	ปานกลาง	3.66	0.88	ปานกลาง
5. เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียเพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ เนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม	3.83	1.00	มาก	3.70	0.94	มาก	3.85	0.95	มาก
6. อ่านเรื่องย่อก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย	3.52	1.15	ปานกลาง	2.69	1.14	ปานกลาง	2.63	1.16	ปานกลาง
รวม พฤติกรรมก่อนรับชม	3.78	0.94	มาก	3.43	0.95	ปานกลาง	3.40	0.95	ปานกลาง
พฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้)									
7. มีความตั้งใจชมละครมาก	3.69	1.10	มาก	3.45	0.91	ปานกลาง	3.31	0.88	ปานกลาง
8. ชมไปด้วยและทำกิจกรรมอื่นร่วมไปด้วย เช่น ทำงานบ้าน คุยโทรศัพท์ ทานข้าว	3.66	0.81	ปานกลาง	3.26	0.72	ปานกลาง	3.57	0.91	ปานกลาง
9. มีอารมณ์ร่วมไปตามตัวละคร เช่น ร้องไห้ โกรธแค้น	3.43	1.18	ปานกลาง	3.45	1.01	ปานกลาง	2.87	1.14	ปานกลาง
10. หลีกเลียงหรือไม่อยากทำกิจกรรมอย่างอื่นขณะชมละคร เช่น ทำการบ้าน ทำงานบ้าน ฯลฯ	3.20	1.02	ปานกลาง	3.18	1.09	ปานกลาง	3.06	1.11	ปานกลาง
11. จดจำการกระทำ ข้อคิด คำคม คติสอนใจต่างๆ เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	3.31	1.10	ปานกลาง	3.25	0.75	ปานกลาง	3.46	0.83	ปานกลาง
12. เรียนรู้ชีวิตผู้อื่นจากละคร เช่น มุมมองความรัก การต่อสู้ชีวิต	3.25	0.98	ปานกลาง	3.60	0.88	ปานกลาง	3.55	0.90	ปานกลาง
13. ได้เห็นวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศ	4.08	0.80	มาก	3.78	0.87	มาก	3.90	0.84	มาก
14. ได้ฝึกทักษะการสนทนา ภาษาต่างประเทศขณะชม	3.62	0.90	ปานกลาง	3.46	0.97	ปานกลาง	3.58	0.96	ปานกลาง

ตาราง 17 (ต่อ)

พฤติกรรมการรับชม	13-15 ปี (N=29)			16-18 ปี (N=182)			19-21 ปี (N=189)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
15. รู้สึกได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ดีกว่าอยู่เฉยๆ	3.67	0.97	ปานกลาง	3.49	0.96	ปานกลาง	3.55	0.90	ปานกลาง
รวม พฤติกรรมระหว่างรับชม	3.54	0.98	ปานกลาง	3.43	0.90	ปานกลาง	3.42	0.94	ปานกลาง
พฤติกรรมภายหลังรับชม									
(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)									
16. ทำให้การดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เช่น นอนดึก ตื่นสาย	3.46	1.50	ปานกลาง	3.15	1.02	ปานกลาง	3.32	0.99	ปานกลาง
17. รู้สึกอ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน	4.00	0.94	มาก	3.80	0.89	มาก	3.96	0.83	มาก
18. คลั่งไคล้นักแสดง อยากชมละคร โทรทัศน์เอเชียเรื่องอื่นๆ ของนักแสดงที่ ชื่นชอบต่อไป	3.90	0.90	มาก	3.02	0.86	ปานกลาง	3.00	1.02	ปานกลาง
19. ติดตามหาข้อมูลเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ เอเชียจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น นิตยสาร อินเทอร์เน็ต	3.90	1.04	มาก	2.87	0.90	ปานกลาง	3.00	1.00	ปานกลาง
20. เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์ เอเชีย	2.53	0.98	ปานกลาง	2.09	1.14	น้อย	2.30	1.11	น้อย
21. ไปศึกษาภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม	3.00	1.16	ปานกลาง	2.43	1.17	ปานกลาง	2.39	1.10	ปานกลาง
22. ไปท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือ ตามสถานที่ถ่ายทำ	3.45	0.81	ปานกลาง	2.22	0.80	น้อย	2.34	1.13	ปานกลาง
23. ทำทรงผม แต่งกาย หรือซื้อสินค้าตาม แฟชั่นในละครโทรทัศน์เอเชีย	3.50	1.15	ปานกลาง	2.32	1.08	น้อย	2.35	1.24	ปานกลาง
24. สะสมภาพถ่าย นิตยสาร วีซีดี และ สินค้าอื่นๆ เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย หรือ นักแสดง	3.40	1.00	ปานกลาง	2.37	1.09	ปานกลาง	2.43	1.15	ปานกลาง
25. เลียนแบบพฤติกรรมและการพูดจา เหมือนในละครโทรทัศน์เอเชีย	3.58	1.01	ปานกลาง	2.37	1.21	ปานกลาง	2.57	1.19	ปานกลาง
26. เคารพรักครอบครัว ผู้มีพระคุณ มีสัมมาคารวะ อ่อนน้อมถ่อมตนเหมือน ตัวละครในโทรทัศน์เอเชีย	4.59	1.12	มาก	3.10	1.00	ปานกลาง	3.34	1.12	ปานกลาง
27. เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทยเหมือน ชาติอื่นๆ	4.08	1.07	มาก	3.64	0.97	ปานกลาง	3.72	0.90	มาก
รวม พฤติกรรมภายหลังรับชม	3.61	1.05	ปานกลาง	2.78	1.01	ปานกลาง	2.89	1.06	ปานกลาง
รวม	3.64	0.99	ปานกลาง	3.21	0.95	ปานกลาง	3.23	1.01	ปานกลาง

จากตาราง 17 แสดงว่าพฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียอยู่ในระดับปานกลาง (อายุ 13 – 15 ปี $\bar{X} = 3.64$, S.D. = 1.05 อายุ 16 -18 ปี $\bar{X} = 3.21$, S.D. = 1.01 อายุ 19 – 21 ปี $\bar{X} = 3.23$, S.D. = 1.06) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

พฤติกรรมก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแรงจูงใจ ที่มีอายุ 16 – 18 ปี และ อายุ 19 – 21 ปี มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (อายุ 16 – 18 ปี $\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.95 อายุ 19 – 21 ปี $\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุ 16 – 18 ปี มีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับมากคือ ข้อ 1 สนใจอยากชมด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 1.01) ข้อ 2 คนอื่นชักชวน หรือได้ยินจากคนรอบข้างว่าละครโทรทัศน์เอเชียเรื่องนั้นๆสนุก ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.75) ข้อ 5 เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียเพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ เนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.94) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับอายุ 19 – 21 ปี มีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับมากคือ ข้อ 5 เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียเพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ เนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.95) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรมก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร อายุ 13 – 15 ปี มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุ 13 – 15 ปี มีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับปานกลางคือ ข้อ 3 ละครโทรทัศน์เอเชียกำลังอยู่ในกระแสนิยม อยากทันเหตุการณ์ ไม่อยากเชย ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.89) ข้อ 6 อ่านเรื่องย่อก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 1.15) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับมาก

พฤติกรรมระหว่างรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้ ทุกช่วงอายุมีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (อายุ 13 – 15 ปี $\bar{X} = 3.54$, S.D.=0.98) อายุ 16 – 18 ปี $\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.90 อายุ 19 – 21 ปี $\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุ 13 – 15 ปี มีพฤติกรรมระหว่างรับชมอยู่ในระดับมากคือ ข้อ 7 มีความตั้งใจชมละครมาก ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 1.10) และข้อ 13 ได้เห็นวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.80) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมระหว่างรับชมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับ อายุ 16 – 18 ปี และ อายุ 19 – 21 ปี มีพฤติกรรมระหว่างรับชมอยู่ในระดับมากคือ ข้อ 13 ได้เห็นวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศ (อายุ 16 – 18 ปี $\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.87 อายุ 19 – 21 ปี $\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.84)นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมระหว่างรับชมอยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทุกช่วงอายุมีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (อายุ 13 – 15 ปี $\bar{X} = 3.61$, S.D. = 1.05 อายุ 16 – 18 ปี $\bar{X} = 2.78$, S.D. = 1.01 อายุ 19 – 21 ปี $\bar{X} = 2.89$, S.D. = 1.06) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุ 13 – 15 ปี มีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับมากคือ ข้อ 17 รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.94) ข้อ 18 คลั่งไคล้นักแสดง อยากชมละครโทรทัศน์เอเชียเรื่องอื่นๆ ของนักแสดงที่ชื่นชอบต่อไป ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.90) ข้อ 19 ติดตามหาข้อมูลเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น นิตยสาร อินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 1.04) ข้อ 26 เคารพ รักครอบครัวผู้มีพระคุณ มีสัมมาคารวะ อ่อนน้อมถ่อมตนเหมือนตัวละครในโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 1.12) และข้อ 27 เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทยเหมือนชาติอื่นๆ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 1.07) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับอายุ 16 – 18 ปี มีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 17 รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.89) และมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับน้อยคือ ข้อ 20 เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับหรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 2.09$, S.D. = 1.14) ข้อ 22 ไปท่องเที่ยวต่างประเทศหรือตามสถานที่ถ่ายทำ ($\bar{X} = 2.22$, S.D. = 0.80) ข้อ 23 ทำทรงผม แต่งกายหรือซื้อสินค้าตามแฟชั่นในละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 2.32$, S.D. = 1.08) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับอายุ 19 – 21 ปี มีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 20 เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับหรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 2.30$, S.D. = 1.11) และมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 17 รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.83) และข้อ 27 เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทยเหมือนชาติอื่นๆ ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.90) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 18 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเซียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา (n=400)

พฤติกรรมการรับชม	มัธยมศึกษา (n=149)			ปวช./ปวส./อนุป (n=32)			ปริญญาตรี (n=219)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
พฤติกรรมก่อนรับชม(ด้านแรงจูงใจ)									
1. สนใจอยากชมด้วยตนเอง	3.87	0.98	มาก	3.62	0.53	ปานกลาง	3.66	0.94	ปานกลาง
2. คนอื่นชักชวน หรือได้ยินจากคนรอบข้างว่าละครโทรทัศน์เอเซียเรื่องนั้นๆ สนุก	3.75	0.82	มาก	3.38	0.51	ปานกลาง	3.36	0.79	ปานกลาง
3. ละครโทรทัศน์เอเซียกำลังอยู่ในกระแสนิยม อยากทันเหตุการณ์ไม่อยากเชย	3.07	1.01	ปานกลาง	3.13	0.64	ปานกลาง	3.34	0.98	ปานกลาง
4. เลือกชมละครโทรทัศน์เอเซีย เพราะชื่นชอบนักแสดง	3.66	1.09	ปานกลาง	3.75	0.88	มาก	3.64	1.03	ปานกลาง
5. เลือกชมละครโทรทัศน์เอเซีย เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบเนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม	3.66	0.99	ปานกลาง	4.15	1.03	มาก	3.85	0.92	มาก
6. อ่านเรื่องย่อก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเซีย	2.95	1.15	ปานกลาง	3.11	1.35	ปานกลาง	2.57	1.15	ปานกลาง
รวม พฤติกรรมก่อนรับชม	3.49	1.00	ปานกลาง	3.52	0.87	ปานกลาง	3.40	0.96	ปานกลาง
พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้)									
7. มีความตั้งใจชมละครมาก	3.54	0.90	ปานกลาง	3.25	0.88	ปานกลาง	3.28	0.91	ปานกลาง
8. ชมไปด้วยและทำกิจกรรมอื่นร่วมไปด้วย เช่น ทำงานบ้าน คุยโทรศัพท์ ทานข้าว	3.32	0.80	ปานกลาง	3.30	0.51	ปานกลาง	3.56	0.90	ปานกลาง
9. มีอารมณ์ร่วมไปตามตัวละคร เช่น ร้องไห้ โกรธแค้น	3.56	0.94	ปานกลาง	3.61	0.91	ปานกลาง	2.87	1.16	ปานกลาง
10. หลีกเลียงหรือไม่อยากทำกิจกรรมอย่างอื่นขณะชมละคร เช่น ทำการบ้าน ทำงานบ้าน ฯลฯ	3.29	1.05	ปานกลาง	3.63	0.60	ปานกลาง	3.01	1.13	ปานกลาง
11. จดจำการกระทำ ข้อคิด คำคม คติสอนใจต่างๆ เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	3.27	0.91	ปานกลาง	3.58	0.46	ปานกลาง	3.41	0.85	ปานกลาง
12. เรียนรู้ชีวิตผู้อื่นจากละคร เช่น มุมมองความรัก การต่อสู้ชีวิต	3.58	0.92	ปานกลาง	4.01	0.73	มาก	3.53	0.89	ปานกลาง
13. ได้เห็นวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศ	3.76	0.87	มาก	3.75	0.71	มาก	3.90	0.83	มาก
14. ได้ฝึกทักษะการสนทนา ภาษาต่างประเทศขณะชม	3.50	0.95	ปานกลาง	4.00	0.70	มาก	3.52	0.97	ปานกลาง

ตาราง 18 (ต่อ)

พฤติกรรมการรับชม	มัธยมศึกษา (n=149)			ปวช./ปวส./อนุฯ (n=32)			ปริญญาตรี (N=219)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
15. รู้สึกได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ดีกว่าอยู่เฉยๆ	3.52	0.96	ปานกลาง	3.39	0.72	ปานกลาง	3.54	0.92	ปานกลาง
รวม พฤติกรรมระหว่างรับชม	3.48	0.92	ปานกลาง	3.61	0.69	ปานกลาง	3.40	0.95	ปานกลาง
พฤติกรรมหลังการรับชม									
(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)									
16. ทำให้การดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เช่น นอนดึก ตื่นสาย	3.27	1.12	ปานกลาง	3.01	0.70	ปานกลาง	3.24	1.01	ปานกลาง
17. รู้สึกอ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน	3.85	0.89	มาก	3.50	0.53	ปานกลาง	3.94	0.86	มาก
18. คลั่งไคล้นักแสดง อยากชมละคร โทรทัศน์เอเชียเรื่องอื่นๆ ของนักแสดงที่ ชื่นชอบต่อไป	3.00	0.86	ปานกลาง	3.00	1.24	ปานกลาง	3.06	1.02	ปานกลาง
19. ติดตามหาข้อมูลเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ เอเชียจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น นิตยสาร อินเทอร์เน็ต	3.10	1.05	ปานกลาง	3.00	0.75	ปานกลาง	2.50	1.11	ปานกลาง
20. เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์ เอเชีย	2.30	1.19	น้อย	2.25	1.28	น้อย	2.21	1.09	น้อย
21. ไปศึกษาภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม	2.47	1.24	ปานกลาง	2.35	0.46	ปานกลาง	2.37	1.12	ปานกลาง
22. ไปท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือตาม สถานที่ถ่ายทำ	2.00	1.11	น้อย	2.13	0.99	น้อย	2.31	1.13	น้อย
23. ทำทรงผม แต่งกาย หรือซื้อสินค้าตาม แฟชั่นในละครโทรทัศน์เอเชีย	2.77	1.10	ปานกลาง	2.01	0.91	น้อย	2.24	1.25	น้อย
24. สะสมภาพถ่าย นิตยสาร วีซีดี และ สินค้าอื่นๆ เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย หรือ นักแสดง	2.54	1.15	ปานกลาง	2.75	1.03	ปานกลาง	2.43	1.15	ปานกลาง
25. เลียนแบบพฤติกรรมและการพูดจา เหมือนในละครโทรทัศน์เอเชีย	2.13	1.25	น้อย	2.39	0.92	ปานกลาง	2.47	1.20	ปานกลาง
26. เคารพรักครอบครัว ผู้มีพระคุณ มีสัมมาคาราวะ อ่อนน้อมถ่อมตนเหมือน ตัวละคร ในละครโทรทัศน์เอเชีย	4.54	1.06	มาก	3.50	0.75	ปานกลาง	3.52	1.17	ปานกลาง
27. เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทยเหมือน ชาติอื่นๆ	3.70	0.97	มาก	3.50	0.75	ปานกลาง	3.79	0.92	มาก
รวม พฤติกรรมภายหลังรับชม	2.97	1.08	ปานกลาง	2.78	0.88	ปานกลาง	2.84	1.08	ปานกลาง
รวม	3.31	1.00	ปานกลาง	3.30	0.81	ปานกลาง	3.21	0.99	ปานกลาง

จากตาราง 18 แสดงว่าพฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง (มัธยมศึกษา $\bar{X} = 3.31$, S.D. = 1.00 ปวช./ปวส./อนุปริญญา $\bar{X} = 3.30$, S.D. = 0.81 ปริญญาตรี $\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.99) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

พฤติกรรมก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแรงจูงใจพบว่า ระดับมัธยมศึกษา ปวช./ปวส./อนุปริญญา และปริญญาตรี มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (มัธยมศึกษา $\bar{X} = 3.49$, S.D. = 1.00 ปวช./ปวส./อนุปริญญา $\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.87 ปริญญาตรี $\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.96) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ระดับมัธยมศึกษา มีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับมากคือ ข้อ 1 สนใจอยากชมด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.98) ข้อ 2 คนอื่นชักชวนหรือได้ยินจากคนรอบข้างว่าละครโทรทัศน์เอเชียเรื่องนั้นๆสนุก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.82) นอกนั้นทุกข้อ มีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับ ปวช./ปวส./อนุปริญญา มีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับมากคือ ข้อ 4 เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชีย เพราะชื่นชอบนักแสดง ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.88) ข้อ 5 เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียเพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ เนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 1.03) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับระดับปริญญาตรี มีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับมากคือ ข้อ 5 เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียเพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ เนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.92) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมระหว่างรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้พบว่า ระดับมัธยมศึกษา ปวช./ปวส./อนุปริญญา และปริญญาตรี อยู่ในระดับปานกลาง (มัธยมศึกษา $\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.92 ปวช./ปวส./อนุปริญญา $\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.69 ปริญญาตรี $\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ระดับมัธยมศึกษา และระดับปริญญาตรี มีพฤติกรรมระหว่างรับชมอยู่ในระดับมากคือ ข้อ 13 ได้เห็นวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศ (มัธยมศึกษา $\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.87 ปริญญาตรี $\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.83) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมระหว่างรับชมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับปวช./ปวส./อนุปริญญา มีพฤติกรรมระหว่างรับชมอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 12 เรียนรู้ชีวิตผู้อื่นจากละคร เช่น มุมมอง ความรัก การต่อสู้ชีวิต ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.73) ข้อ 13 ได้เห็นวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.71) ข้อ 14 ได้ฝึกทักษะการสนทนาภาษาต่างประเทศขณะชม ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.70) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมระหว่างรับชมอยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม พบว่า ระดับมัธยมศึกษา ปวช./ปวส./อนุปริญญา และปริญญาตรี อยู่ในระดับปานกลาง (มัธยมศึกษา $\bar{X} = 2.97$, S.D. = 1.08 ปวช./ปวส./อนุปริญญา $\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.88 ปริญญาตรี $\bar{X} = 2.84$, S.D. = 1.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ระดับมัธยมศึกษา มีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 17 รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.89) ข้อ 26 เคารพ รักครอบครัว ผู้มีพระคุณ มีสัมมาคารวะ อ่อนน้อมถ่อมตนเหมือนตัวละครในละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 1.06) ข้อ 27 เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทยเหมือนชาติอื่นๆ ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.97) และมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 20 เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 2.30$, S.D. = 1.19) ข้อ 22 ไปท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือตามสถานที่ถ่ายทำ ($\bar{X} = 2.00$, S.D. = 1.11) และข้อ 25 เลียนแบบพฤติกรรมกาพูดจา เหมือนในละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 2.13$, S.D. = 1.25) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับ ปวช./ปวส./อนุปริญญา มีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 20 เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 2.25$, S.D. = 1.28) ข้อ 22 ไปท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือตามสถานที่ถ่ายทำ ($\bar{X} = 2.13$, S.D. = 0.99) ข้อ 23 ทำทรงผม แต่งกาย หรือซื้อสินค้าตามแฟชั่นในละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 2.01$, S.D. = 0.91) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับระดับปริญญาตรี มีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 17 รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.86) ข้อ 27 เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทยเหมือนชาติอื่นๆ ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.92) และมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 20 เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 2.21$, S.D. = 1.09) ข้อ 22 ไปท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือตามสถานที่ถ่ายทำ ($\bar{X} = 2.31$, S.D. = 1.13) ข้อ 23 ทำทรงผม แต่งกาย หรือซื้อสินค้าตามแฟชั่นในละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 2.24$, S.D. = 1.25) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 19 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ (หรือเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง) (n=400)

พฤติกรรมการรับชม	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท (n=218)			3,001-4,500 บาท(n=100)			สูงกว่า 4,500 บาท (n=82)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
พฤติกรรมก่อนรับชม(ด้านแรงจูงใจ)									
1. สนใจอยากชมด้วยตนเอง	3.69	1.04	มาก	3.78	0.77	มาก	3.87	0.94	มาก
2. คนอื่นชักชวน หรือได้ยินจากคนรอบข้างว่าละครโทรทัศน์เอเชียเรื่องนั้นๆ สนุก	3.56	0.86	ปานกลาง	3.60	0.75	ปานกลาง	3.38	0.79	ปานกลาง
3. ละครโทรทัศน์เอเซียกำลังอยู่ในกระแสนิยม อยากทันเหตุการณ์ไม่เอยากเชย	3.06	1.01	ปานกลาง	3.28	0.96	ปานกลาง	3.55	0.93	ปานกลาง
4. เลือกชมละครโทรทัศน์เอเซีย เพราะชื่นชอบนักแสดง	3.65	1.07	ปานกลาง	3.68	1.00	มาก	3.62	1.06	ปานกลาง
5. เลือกชมละครโทรทัศน์เอเซีย เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบเนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม	3.67	1.03	มาก	3.84	0.89	มาก	4.01	0.80	มาก
6. อ่านเรื่องย่อก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเซีย	2.80	1.15	ปานกลาง	2.72	1.14	ปานกลาง	2.60	1.25	ปานกลาง
รวม พฤติกรรมก่อนรับชม	3.40	1.02	ปานกลาง	3.48	0.91	ปานกลาง	3.50	0.96	ปานกลาง
พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้)									
7. มีความตั้งใจชมละครมาก	3.34	0.99	ปานกลาง	3.46	0.82	ปานกลาง	3.48	0.93	ปานกลาง
8. ชมไปด้วยและทำกิจกรรมอื่นร่วมไปด้วย เช่น ทำงานบ้าน คุยโทรศัพท์ ทานข้าว	3.28	0.94	ปานกลาง	3.65	0.91	ปานกลาง	3.61	0.91	ปานกลาง
9. มีอารมณ์ร่วมไปตามตัวละคร เช่น ร้องไห้ โกรธแค้น	3.25	1.15	ปานกลาง	3.23	1.01	ปานกลาง	3.04	1.15	ปานกลาง
10. หลีกเลียงหรือไม่อยากทำกิจกรรมอย่างอื่นขณะชมละคร เช่น ทำการบ้าน ทำงานบ้าน ฯลฯ	3.23	1.09	ปานกลาง	3.05	1.18	ปานกลาง	3.02	1.00	ปานกลาง
11. จดจำการกระทำ ข้อคิด คำคม คติสอนใจต่างๆ เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	3.27	0.90	ปานกลาง	3.41	0.74	ปานกลาง	3.52	0.80	ปานกลาง
12. เรียนรู้ชีวิตผู้อื่นจากละคร เช่น มุมมองความรัก การต่อสู้ชีวิต	3.56	0.95	ปานกลาง	3.58	0.75	ปานกลาง	3.48	0.94	ปานกลาง
13. ได้เห็นวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศ	3.83	0.89	มาก	3.77	0.73	มาก	3.94	0.86	มาก
14. ได้ฝึกทักษะการสนทนา ภาษาต่างประเทศขณะชม	3.53	0.98	ปานกลาง	3.55	0.97	ปานกลาง	3.49	0.92	ปานกลาง

ตาราง 19 (ต่อ)

พฤติกรรมการรับชม	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ			3,001-4,500 บาท(n=			สูงกว่า 4,500 บาท		
	3,000 บาท (n=218)			100)			(n=82)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
15. รู้สึกได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ดีกว่าอยู่เฉยๆ	3.46	0.91	ปานกลาง	3.57	0.86	ปานกลาง	3.61	1.06	ปานกลาง
รวม พฤติกรรมระหว่างรับชม	3.41	0.97	ปานกลาง	3.47	0.88	ปานกลาง	3.46	0.95	ปานกลาง
พฤติกรรมหลังการรับชม									
(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)									
16. ทำให้การดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เช่น นอนดึก ตื่นสาย	3.16	1.08	ปานกลาง	3.32	1.08	ปานกลาง	3.41	0.94	ปานกลาง
17. รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน	3.75	0.92	มาก	3.94	0.81	มาก	4.20	0.69	มาก
18. คลั่งไคล้นักแสดง อยากชมละครโทรทัศน์เอเชียเรื่องอื่นๆ ของนักแสดงที่ชื่นชอบต่อไป	3.12	1.01	ปานกลาง	3.01	0.91	ปานกลาง	3.00	0.89	ปานกลาง
19. ติดตามหาข้อมูลเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชียจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น นิตยสาร อินเทอร์เน็ต	2.90	1.09	ปานกลาง	3.17	1.13	ปานกลาง	2.75	1.05	ปานกลาง
20. เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย	2.31	1.06	น้อย	2.24	1.16	น้อย	2.20	1.19	น้อย
21. ไปศึกษาภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม	2.40	1.14	ปานกลาง	2.35	1.02	ปานกลาง	2.35	1.20	ปานกลาง
22. ไปท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือตามสถานที่ถ่ายทำ	2.34	1.07	ปานกลาง	2.36	1.11	ปานกลาง	2.33	1.16	น้อย
23. ทำทรงผม แต่งกาย หรือซื้อสินค้าตามแฟชั่นในละครโทรทัศน์เอเชีย	2.39	1.16	ปานกลาง	2.49	1.23	ปานกลาง	2.29	1.25	น้อย
24. สะสมภาพถ่าย นิตยสาร วีซีดี และสินค้าอื่นๆ เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย หรือ นักแสดง	2.50	1.10	ปานกลาง	2.38	1.12	ปานกลาง	2.50	1.24	ปานกลาง
25. เลียนแบบพฤติกรรมและการพูดจาเหมือนในละครโทรทัศน์เอเชีย	2.55	1.18	ปานกลาง	2.66	1.24	ปานกลาง	2.38	1.29	ปานกลาง
26. เคารพรักรอบครัว ผู้มีพระคุณ มีสัมมาคาราวะ อ่อนน้อมถ่อมตนเหมือนตัวละคร ในละครโทรทัศน์เอเชีย	3.53	1.04	ปานกลาง	3.11	1.10	ปานกลาง	3.92	1.23	มาก
27. เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทยเหมือนชาติอื่นๆ	3.75	0.93	มาก	3.49	0.92	ปานกลาง	3.78	0.98	มาก
รวม พฤติกรรมภายหลังรับชม	2.89	1.06	ปานกลาง	2.87	1.06	ปานกลาง	2.92	1.09	ปานกลาง
รวม	3.23	1.01	ปานกลาง	3.27	0.95	ปานกลาง	3.29	1.00	ปานกลาง

จากตาราง 19 แสดงว่าพฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง (รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท $\bar{X} = 3.23$, S.D. = 1.01 รายได้ 3,001 – 4,500 บาท $\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.95 รายได้สูงกว่า 4,500 บาท $\bar{X} = 3.29$, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

พฤติกรรมก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแรงจูงใจพบว่า รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท รายได้ 3,001 – 4,500 บาท และรายได้สูงกว่า 4,500 บาท อยู่ในระดับปานกลาง (รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท $\bar{X} = 3.40$, S.D. = 1.02 รายได้ 3,001 – 4,500 บาท $\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.91 รายได้สูงกว่า 4,500 บาท $\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.96) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ รายได้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท มีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับมากคือ ข้อ 1 สนใจอยากชมด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 1.04) ข้อ 5 เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียเพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ เนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 1.03) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรายได้ 3,001 – 4,500 บาท มีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับมากคือ ข้อ 1 สนใจอยากชมด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.77) ข้อ 4 เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชีย เพราะชื่นชอบนักแสดง ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 1.00) ข้อ 5 เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียเพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ เนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.89) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับรายได้ สูงกว่า 4,500 บาท มีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับมากคือ ข้อ 1 สนใจอยากชมด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.94) ข้อ 5 เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียเพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ เนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.80) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมก่อนรับชมอยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมระหว่างชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้พบว่า รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท รายได้ 3,001 – 4,500 บาท และรายได้สูงกว่า 4,500 บาท อยู่ในระดับปานกลาง (รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท $\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.97 รายได้ 3,001 – 4,500 บาท $\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.88 รายได้สูงกว่า 4,500 บาท $\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ รายได้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท รายได้ 3,001 – 4,500 บาท และรายได้สูงกว่า 4,500 บาท มีพฤติกรรมระหว่างรับชมอยู่ในระดับมากคือ ข้อ 13 ได้เห็นวัฒนธรรมประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศ (รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท $\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.89 รายได้ 3,001 – 4,500 บาท $\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.73 รายได้สูงกว่า 4,500 บาท $\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.86) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมระหว่างรับชมอยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม พบว่า รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท รายได้ 3,001 – 4,500 บาท และรายได้สูงกว่า 4,500 บาท อยู่ในระดับปานกลาง (รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท $\bar{X} = 2.89$, S.D. = 1.06 รายได้ 3,001 – 4,500 บาท $\bar{X} = 2.87$, S.D. = 1.06 รายได้สูงกว่า 4,500 บาท $\bar{X} = 2.92$, S.D. = 1.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท มีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 17 รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.92) ข้อ 27 เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทย เหมือนชาติอื่นๆ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.93) และมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 20 เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 2.31$, S.D. = 1.06) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรายได้ 3,001 – 4,500 บาท มีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 17 รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.81) และมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 20 เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 2.24$, S.D. = 1.16) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับรายได้สูงกว่า 4,500 บาท มีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 17 รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.69) ข้อ 26 เคารพ รักครอบครัว ผู้มีพระคุณ มีสัมมาคารวะ อ่อนน้อมถ่อมตนเหมือนตัวละครในละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 1.23) ข้อ 27 เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทยเหมือนชาติอื่นๆ ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.98) และมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 20 เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 2.20$, S.D. = 1.19) ข้อ 22 ไปท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือตามสถานที่ถ่ายทำ ($\bar{X} = 2.33$, S.D. = 1.16) ข้อ 23 ทำทรงผม แต่งกาย หรือซื้อสินค้าตามแฟชั่นในละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 2.29$, S.D. = 1.25) นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับปานกลาง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการวิจัยแบบเชิงสำรวจ (Survey research) โดยการศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเซียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเซียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วัยรุ่นทั้งชาย และหญิง อายุระหว่าง 13 – 21 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (Taro Yamane. 1973: 125) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 95 % และยอมให้มีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ที่จำนวนประชากร 703,456 คน (กรมการปกครอง. 2549: ออนไลน์) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 399.99 เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล ผู้วิจัยจึงจะเก็บข้อมูล จำนวน 400 คน จากนั้นทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Muti-Stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแบ่งพื้นที่ จากจำนวนพื้นที่การปกครอง 50 เขต ตามการแบ่งพื้นที่ตามการบริหารงาน ออกเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

- 1.1. กลุ่มรัตนโกสินทร์(วังหลวงเดิม) ประกอบด้วย 9 สำนักงานเขต คือ บางซื่อ ดุสิต พญาไท ราชเทวี ปทุมวัน พระนคร ป้อมปราบศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ และบางรัก
- 1.2. กลุ่มบูรพา ประกอบด้วย 9 สำนักงานเขต คือ ดอนเมือง หลักสี่ สายไหม บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ และวังทองหลาง
- 1.3. กลุ่มศรีนครินทร์ ประกอบด้วย 8 สำนักงานเขต คือ สะพานสูง มีนบุรี คลองสามวา หนองจอก ลาดกระบัง ประเวศ สวนหลวง และคันนายาว
- 1.4. กลุ่มเจ้าพระยา ประกอบด้วย 9 สำนักงานเขต คือ ดินแดง ห้วยขวาง วัฒนา คลองเตย บางนา พระโขนง สาทร บางคอแหลม และยานนาวา

1.5. กลุ่มกรุงธนใต้ ประกอบด้วย 8 สำนักงานเขต คือ บางขุนเทียน บางบอน จอมทอง ราษฎร์บูรณะ ทุ่งครุ ธนบุรี คลองสาน และบางแค

1.6. กลุ่มกรุงธนเหนือ ประกอบด้วย 7 สำนักงานเขต คือ บางพลัด ตลิ่งชัน บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ภาษีเจริญ หนองแขม และทวีวัฒนา

ขั้นตอนที่ 2 ทำการเลือกพื้นที่ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากพื้นที่ทั้ง 6 กลุ่ม เลือกกลุ่มละ 1 เขต จะได้จำนวน 6 เขต ดังนี้

2.1. กลุ่มรัตนโกสินทร์(วังหลวงเดิม) คือ เขตปทุมวัน

2.2. กลุ่มบูรพา คือ เขตจตุจักร

2.3. กลุ่มศรีนครินทร์ คือ เขตคลองสามวา

2.4. กลุ่มเจ้าพระยา คือ เขตวัฒนา

2.5. กลุ่มกรุงธนใต้ คือ เขตธนบุรี

2.6. กลุ่มกรุงธนเหนือ คือ เขตบางกอกน้อย

ขั้นตอนที่ 3 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนด สัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่จับสลากได้ ทั้ง 6 เขต ให้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวนใกล้เคียงกัน จะได้เขตปทุมวัน เขตคลองสามวา เขตธนบุรี และเขตวัฒนา ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเขตละ 67 คน เขตจตุจักร และ เขตบางกอกน้อย ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเขตละ 66 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน

ขั้นตอนที่ 4 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเก็บ ข้อมูลเจาะจงศึกษาเฉพาะวัยรุ่นทั้งชายและหญิง อายุ 13 -21 ปี ที่เคยรับชมละครโทรทัศน์เอเซีย มาแล้ว ที่อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานครตามพื้นที่ทั้ง 6 เขต จำนวน 400 คนตามที่กำหนด ไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามพฤติกรรม การรับชมละครโทรทัศน์เอเซียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยถาม เกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเซีย ที่สอบถาม เกี่ยวกับ ลักษณะพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเซีย ความบ่อยครั้งในการรับชมละครโทรทัศน์ เอเซีย และระยะเวลาในการรับชมละครโทรทัศน์เอเซีย

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนการรับชม(ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ทำการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ(Percentage) ตามตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้
2. วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ที่เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ความบ่อยครั้งในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย และระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์เอเชีย โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) และจัดอันดับ
3. วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้าน รายข้อ และตามตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน สรุปผลได้ดังนี้

เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 73.50 และเพศชาย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50

อายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 19-21 ปี 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 รองลงมาคือ อายุ 16-18 ปี จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 และอายุ 13-15 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25

ระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.75 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 และ ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนน้อยที่สุด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00

รายได้ หรือ(เงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง) พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ หรือ(เงินที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท / เดือน มีจำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54.50 รองลงมาคือ 3,001 – 4,500 บาท / เดือน จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และสูงกว่า 4,500 บาท/เดือน มีจำนวนน้อยที่สุด 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50

วัยรุ่นส่วนใหญ่ ชมละครโทรทัศน์เอเชียมาเป็นระยะเวลามากกว่า 1 ปี มีจำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 67.75 รองลงมาคือ ระยะเวลา 1-4 เดือน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 และ ระยะเวลา 9 เดือน – 1 ปี น้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75

วัยรุ่นส่วนใหญ่ ชมละครโทรทัศน์เอเชียแล้วยังติดตามรับชมละครไทยเหมือนเดิม จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.25 รองลงมาคือ ชมบ้าง น้อยกว่าแต่ก่อน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 และไม่ชมเลย มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25

วัยรุ่นส่วนใหญ่ ไม่มีค่าใช้จ่ายในการชมละครโทรทัศน์เอเชีย (ซื้อแผ่น VCD, DVD หรือ ค่า Internet ต่อเดือน) เพราะชม Free TV หรือยืมแผ่น VCD, DVD จากเพื่อน จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.25 รองลงมาคือ มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 1,000 บาท จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 และมีค่าใช้จ่ายมากกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.50

วัยรุ่นส่วนใหญ่ จะติดตามชมละครโทรทัศน์เอเชียต่อไป มีจำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 รองลงมาคือ ไม่แน่ใจ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 และไม่ชม มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการรับชมละครของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการรับชม ความบ่อยครั้งในการรับชม ระยะเวลาในการรับชม สรุปได้ดังนี้

วัยรุ่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมรับชมละครประเภทตลก เบาสมอง ความถี่จำนวน 324 คิดเป็นร้อยละ 28.80 รองลงมาคือ ละครรัก ความถี่จำนวน 295 คิดเป็นร้อยละ 26.22 และละครประวัติศาสตร์ ชีวประวัติ บุคคล ละครพื้นบ้าน มีความถี่จำนวนน้อยที่สุด 91 คิดเป็นร้อยละ 8.09

วัยรุ่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมรับชมละครโทรทัศน์เอเชียที่มีเสียงพากย์ภาษาต่างประเทศ (Original Sound Track) บรรยายภาษาไทย (Thai Subtitle) มีความถี่จำนวน 349 คิดเป็นร้อยละ 33.37 รองลงมา คือ เสียงพากย์ภาษาไทย มีความถี่จำนวน 321 คิดเป็นร้อยละ 30.69 และเสียงพากย์ภาษาต่างประเทศ (Original Sound Track) มีความถี่จำนวนน้อยที่สุด 117 คิดเป็นร้อยละ 11.18

วัยรุ่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมรับชมละครโทรทัศน์เอเชียช่วงเวลา วันเสาร์ – อาทิตย์ เวลา 18.01 – 24.00 น. มีความถี่จำนวน 283 คิดเป็นร้อยละ 26.13 รองลงมาคือ วันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 18.01 – 24.00 น. มีความถี่จำนวน 216 คิดเป็นร้อยละ 19.94 และ วันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 00.01 – 06.00 น. มีความถี่จำนวนน้อยที่สุด 36 คิดเป็นร้อยละ 3.32

วัยรุ่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย โดยรับชมคนเดียว ไม่มีใครชมด้วย มีความถี่จำนวน 291 คิดเป็นร้อยละ 26.69 รองลงมา คือ ชมกับเพื่อนๆ มีความถี่จำนวน 269 คิดเป็นร้อยละ 24.69 และชมกับพี่เลี้ยง แม่บ้าน คนรับใช้ มีความถี่จำนวนน้อยที่สุด 34 คิดเป็นร้อยละ 3.12

วัยรุ่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมรู้จักละครโทรทัศน์เอเชีย จากโฆษณาทางโทรทัศน์ มีความถี่จำนวน 323 คิดเป็นร้อยละ 29.21 รองลงมา รู้จาก เพื่อนๆ มีความถี่จำนวน 298 คิดเป็นร้อยละ 26.94 และรู้จากสมาชิกในครอบครัว มีความถี่จำนวนน้อยที่สุด 141 คิดเป็นร้อยละ 12.75

วัยรุ่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย โดยนำไปสนทนากับเพื่อนๆ มากที่สุด มีความถี่จำนวน 379 คิดเป็นร้อยละ 34.39 รองลงมา คือ นำไปสนทนากับพี่ น้อง หรือญาติ มีความถี่จำนวน 316 คิดเป็นร้อยละ 28.67 และนำไปสนทนากับคนอื่นๆ ที่ชื่นชอบละครโทรทัศน์เอเชียทางอินเทอร์เน็ต เช่น แชท (Chat) กระดาน หรือ Web Board มีความถี่จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 183 คิดเป็นร้อยละ 16.61

วัยรุ่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมรับชมละครโทรทัศน์เอเชียประเภทต่างๆ มีความบ่อยครั้งในการรับชม ใน 1 สัปดาห์โดยรวมพบ 3 อันดับแรก คือ อันดับที่ 1 ละครเกาหลี มีความบ่อยครั้งในการชม 1 – 4 วัน มีความถี่จำนวน 259 คิดเป็นร้อยละ 64.75 อันดับที่ 2 คือ ละครญี่ปุ่น มีความบ่อยครั้งในการชม 1 – 4 วัน มีความถี่จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.75 และ อันดับที่ 3 คือ ละครจีน มีความบ่อยครั้งในการชม 5 – 7 วัน มีความถี่จำนวน 213 คิดเป็นร้อยละ 53.25

วัยรุ่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมรับชมละครโทรทัศน์เอเชียจากสื่อต่างๆ โดยใช้ระยะเวลาในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ใน 1 วัน โดยรวมพบ 3 อันดับแรก คือ อันดับที่ 1 คือ ชมละครโทรทัศน์เอเชียในฟรีทีวี (ช่อง 3,5,7,9,NBT,TPBS) ระยะเวลาในการชม 1-4 ชั่วโมง ใน 1 วัน มีความถี่จำนวน 234 คิดเป็นร้อยละ 58.50 อันดับที่ 2 คือ ชมละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น VCD to DVD หรือ V2D (แผ่น Copy) ระยะเวลาในการชมมากกว่า 4 ชั่วโมง ใน 1 วัน มีความถี่จำนวน 219 คิดเป็นร้อยละ 54.75 และ ชมละครโทรทัศน์เอเชียในอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการชม 1-4 ชั่วโมง ใน 1 วัน มีความถี่จำนวน 219 คิดเป็นร้อยละ 54.75 และอันดับที่ 3 คือ ละครโทรทัศน์เอเชียในเคเบิลทีวี และ ละครโทรทัศน์เอเชียในแผ่น VCD ระยะเวลาในการชม 1 – 4 ชั่วโมง ใน 1 วัน มีความถี่จำนวน 215 คิดเป็นร้อยละ 53.75

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

3.1 พิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อ

พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ)ละครโทรทัศน์เอเชีย โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$, S.D.= 0.95) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สนใจอยากชมด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.75$, S.D.= 0.75) และเลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียเพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ เนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, S.D.= 0.96) นอกนั้นทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมระหว่างรับชม(ด้านการรับรู้)ละครโทรทัศน์เอเชีย โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D.= 0.91)และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ได้เห็นวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.84$, S.D.= 0.85) อยู่ในระดับมาก นอกนั้นทุกข้อ อยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชีย โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$, S.D.= 1.04) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ($\bar{X} = 3.89$, S.D.= 0.87) กตัญญูรู้คุณ เคารพรักครอบครัว ผู้มีพระคุณ มีสัมมาคาราวะ อ่อนน้อมถ่อมตนเหมือนตัวละครในละครโทรทัศน์เอเชีย ($\bar{X} = 3.69$, S.D.= 0.94) และเกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทยเหมือนชาติอื่นๆ ($\bar{X} = 3.71$, S.D.= 0.85) อยู่ในระดับมาก ส่วนการเป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย($\bar{X} = 2.25$, S.D.= 1.80)อยู่ในระดับน้อย นอกนั้นทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

3.2 พิจารณาจำแนกตามตัวแปร

3.2.1 เพศ พบว่า

พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง (เพศชาย $\bar{X}=3.08$, S.D.=1.03 เพศหญิง $\bar{X}=3.29$, S.D.=0.97) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแรงจูงใจ ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (เพศชาย $\bar{X}=3.18$, S.D.=1.04 เพศหญิง $\bar{X}=3.48$, S.D.=0.95) ส่วนพฤติกรรมระหว่างรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้ ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (เพศชาย $\bar{X}=3.33$, S.D.=0.99 เพศหญิง $\bar{X}=3.47$, S.D.=0.92) สำหรับพฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์ เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทั้งเพศชายและ

เพศหญิง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (เพศชาย $\bar{X}=2.74$, S.D.=1.08 เพศหญิง $\bar{X}=2.94$, S.D.=1.05)

3.2.2 อายุ พบว่า

พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และ พฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียอยู่ในระดับปานกลาง (อายุ 13 – 15 ปี $\bar{X}= 3.64$, S.D. = 0.99 อายุ 16 -18 ปี $\bar{X}= 3.21$, S.D. = 0.95 อายุ 19 – 21 ปี $\bar{X}= 3.23$, S.D. = 1.01) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแรงจูงใจ อายุ 13 – 15 ปี มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.78$, S.D. = 0.94) อายุ 16 – 18 ปี และ อายุ 19 – 21 ปี มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (อายุ 16 – 18 ปี $\bar{X}= 3.43$, S.D. = 0.95 อายุ 19 – 21 ปี $\bar{X}= 3.40$, S.D. = 0.95) ส่วนพฤติกรรม ระหว่างรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้ ทุกช่วงอายุอยู่ใน ระดับปานกลาง (อายุ 13 – 15 ปี $\bar{X}= 3.54$, S.D. = 0.98 อายุ 16 – 18 ปี $\bar{X}= 3.43$, S.D. = 0.90 อายุ 19-21 ปี $\bar{X}= 3.42$, S.D. = 0.94) สำหรับพฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของ วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทุกช่วงอายุอยู่ในระดับปานกลาง (อายุ 13 – 15 ปี $\bar{X}= 3.61$, S.D. = 1.05 อายุ 16 – 18 ปี $\bar{X}= 2.78$, S.D. = 1.01 อายุ 19 – 21 ปี $\bar{X}= 2.89$, S.D. = 1.06)

3.2.3 ระดับการศึกษา พบว่า

พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และ พฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์อยู่ในระดับปาน กลาง (มัธยมศึกษา $\bar{X}= 3.31$, S.D. = 1.00 ปวช./ปวส./อนุปริญญา $\bar{X}= 3.30$, S.D. = 0.81 ปริญญาตรี $\bar{X}= 3.21$, S.D. = 0.99) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมก่อนรับชมละคร โทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแรงจูงใจ ระดับมัธยมศึกษา ปวช./ปวส./ อนุปริญญา และปริญญาตรี มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (มัธยมศึกษา $\bar{X}= 3.49$, S.D. = 1.00 ปวช./ปวส./อนุปริญญา $\bar{X}= 3.52$, S.D. = 0.87 ปริญญาตรี $\bar{X}= 3.40$, S.D. = 0.96) ส่วน พฤติกรรมระหว่างรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้ ระดับ มัธยมศึกษา ปวช./ปวส./อนุปริญญา และปริญญาตรี อยู่ในระดับปานกลาง (มัธยมศึกษา $\bar{X}= 3.48$, S.D. = 0.92 ปวช./ปวส./อนุปริญญา $\bar{X}= 3.61$, S.D. = 0.69 ปริญญาตรี $\bar{X}= 3.40$, S.D. =

0.95) สำหรับพฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ระดับมัธยมศึกษา ปวช./ปวส./อนุปริญญา และปริญญาตรี อยู่ในระดับปานกลาง (มัธยมศึกษา $\bar{X} = 2.97$, S.D. = 1.08 ปวช./ปวส./อนุปริญญา $\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.88 ปริญญาตรี $\bar{X} = 2.84$, S.D. = 1.08)

3.2.4 รายได้ (หรือเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง)

พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง (รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท $\bar{X} = 3.23$, S.D. = 1.01 รายได้ 3,001 – 4,500 บาท $\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.95 รายได้สูงกว่า 4,500 บาท $\bar{X} = 3.29$, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแรงจูงใจ รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท รายได้ 3,001 – 4,500 บาท และรายได้สูงกว่า 4,500 บาท มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท $\bar{X} = 3.40$, S.D. = 1.02 รายได้ 3,001 – 4,500 บาท $\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.91 รายได้สูงกว่า 4,500 บาท $\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.96) ส่วนพฤติกรรมระหว่างชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้ รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท รายได้ 3,001 – 4,500 บาท และรายได้สูงกว่า 4,500 บาท อยู่ในระดับปานกลาง (รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท $\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.97 รายได้ 3,001 – 4,500 บาท $\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.88 รายได้สูงกว่า 4,500 บาท $\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.95) สำหรับพฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท รายได้ 3,001 – 4,500 บาท และรายได้สูงกว่า 4,500 บาท อยู่ในระดับปานกลาง (รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท $\bar{X} = 2.89$, S.D. = 1.06 รายได้ 3,001 – 4,500 บาท $\bar{X} = 2.87$, S.D. = 1.06 รายได้สูงกว่า 4,500 บาท $\bar{X} = 2.92$, S.D. = 1.09)

อภิปรายผล

ในการศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการพฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชีย มีประเด็นอภิปรายดังนี้

1. พฤติกรรมก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมที่เป็นแรงจูงใจ ให้เกิดความสนใจ เลือกรับชมละครโทรทัศน์เอเชียมีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พฤติกรรมก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชียนั้น เป็นขั้นตอนตั้งแต่การเริ่มสนใจ ไปจนถึงการเลือกรับข่าวสาร หรือแสวงหาข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย ก่อนที่จะตัดสินใจรับชมละครโทรทัศน์เอเชียตามความต้องการหรือตามความพอใจ ซึ่งในขั้นตอนนี้จะต้องมีปัจจัยต่างๆที่เป็นแรงจูงใจให้เกิดความสนใจในการเลือกรับชม ทั้งปัจจัยภายใน เช่น ทัศนคติ ค่านิยม บุคลิกภาพส่วนตัว ความสนใจ ความชอบ ฯลฯ ส่วนปัจจัยภายนอก เช่น สิ่งแวดล้อม เพื่อน เวลาว่าง ความสะดวก กระแสในสังคม รายได้ ฯลฯ และยังรวมไปถึงการที่ปัจจุบันมีละครโทรทัศน์เอเชียอยู่มากมายหลายเรื่อง หลากหลายสื่อ หลากหลายแนว การที่บุคคลหนึ่งจะรับชมละครให้ได้ทั้งหมดนั้นย่อมเป็นไปไม่ได้ จึงทำให้ก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ผู้ชมจะต้องหาข้อมูลของละครโทรทัศน์เอเชียเพื่อที่จะนำมาตัดสินใจเลือกชม จึงทำให้บางคนมีการค้นหาข้อมูลของละครโทรทัศน์เอเชียจากแหล่งข่าวสารต่างๆ อาทิ จากเพื่อน ครอบครัว ญาติพี่น้อง สื่อโฆษณา นิติสาร อินเทอร์เน็ต หรือ บางคนอาจจะตัดสินใจเลือกรับชมเองเพราะเป็นความชอบส่วนตัว เคยชมอยู่เป็นประจำ ในขณะที่บางคนอาจจะต้องหาข้อมูลก่อนเลือกรับชม และบางคนอาจจะไม่มีการค้นหาข้อมูลเลยแต่มีโอกาสได้รับชมเพราะมีเวลาว่างในช่วงนั้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย มีแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมความสนใจเลือกรับชมได้หลากหลาย ส่งผลให้ผลการศึกษาในครั้งนี้มีพฤติกรรมก่อนรับชม ด้านแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อานนท์ เตชะธนะวัฒน์ (2551: 62) ที่ศึกษาพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า พฤติกรรมก่อนชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ มีพฤติกรรมที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง (ปฏิบัติเป็นบางครั้ง) และเป็นไปตามแนวคิดของ เสรี วงษ์มณฑา (2542 : 32-46) ที่ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพฤติกรรมผู้บริโภค นั่นคือ ปัจจัยที่อยู่ภายในบุคคล ได้แก่ ความต้องการ (Needs) แรงจูงใจ (Motives) บุคลิกภาพ (Personality) การรู้ (Awareness) การรับรู้ (Perception) การเรียนรู้ (Learning) ทัศนคติ (Attitudes) และ ปัจจัยที่อยู่ภายนอกบุคคล ได้แก่ อิทธิพลของครอบครัว (Family Influences) อิทธิพลของสังคม (Social Influences) อิทธิพลของธุรกิจ (Business Influences) อิทธิพลของวัฒนธรรม (Cultural Influences) อิทธิพลทางเศรษฐกิจหรืออิทธิพลของรายได้

(Economic Or Income Influences) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับบุษราคัม เขียมอำไพ (2540: 17) ที่ได้กล่าวถึงการเปิดรับสื่อของผู้รับสารว่า ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับสื่อตามลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. เลือกสื่อที่สามารถจัดหามาได้ (Availability) ธรรมชาติของมนุษย์นั้นจะใช้ความพยายาม เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น อะไรที่ได้มายากมากๆ มักจะไม่ได้รับการเลือก แต่ถ้าสามารถได้มาไม่ยากนักมักจะเลือกสิ่งนั้น

2. เลือกสื่อที่สอดคล้อง (Consistency) กับความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของตน

3. เลือกสื่อที่ตนสะดวก (Convenience) ในปัจจุบัน ผู้รับสารสามารถเลือกรับสื่อได้ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง นิตยสาร และสื่อบุคคล แต่ทุกคนก็จะมีพฤติกรรมการรับสื่อที่แตกต่างกันไป

4. เลือกสื่อตามความเคยชิน (Accustomedness) ปกติจะมีบุคคลกลุ่มหนึ่ง ในทุกสังคมที่จะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงการรับสื่อที่ตนเคยรับอยู่ซึ่งมักจะพบในบุคคลที่มีอายุมาก

จากปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ที่มีอยู่มากมายและธรรมชาติในการเปิดรับสื่อลักษณะต่างๆ ข้างต้นจึงทำให้ผลการศึกษามีพฤติกรรมที่เป็นแรงจูงใจก่อนการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมก่อนรับชมละครโทรทัศน์ เป็นรายข้อ มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

- 1.1 พฤติกรรมก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการรับชม คือ สนใจอยากชมด้วยตนเอง อยู่ในระดับมาก นั้นอาจเป็นเพราะละครโทรทัศน์เอเชียในปัจจุบันนี้มีให้ผู้ชมได้เลือกชมมากมายจากการที่มีละครโทรทัศน์เอเชียหลากหลายเรื่อง หลากหลายประเภท หลากหลายสื่อ จึงทำให้ผู้ชมต้องเลือกรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ซึ่งคนเรานั้นมักจะเลือกรับสารที่มีความสอดคล้องกับความคิดเห็น และความสนใจของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พีระ จิโรธณ (2529: 636-640) ที่กล่าวไว้ว่า ในชีวิตประจำวันของประชาชนแต่ละคน มีโอกาสที่จะรับข่าวสารจากแหล่งหรือผู้ส่งสาร (Sources) ต่างๆ จำนวนมากมาย แต่ประชาชนมีเวลาและความสามารถในการรับสารจากแหล่งต่างๆ รวมทั้งประชาชนมีความพอใจหรือไม่พอใจต่อแหล่งหรือผู้ส่งสารต่างๆ แตกต่างกันไป ดังนั้น ในการสื่อสารมวลชน ประชาชนจึงเลือกที่จะเปิดรับสารจากผู้ส่งสารที่ตนพอใจเท่านั้น และยังกล่าวถึงกระบวนการเลือกสรร (Selective Exposure) ในเรื่องของการเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ (Selective Exposure or Selective Attention) กล่าวคือ ผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะสนใจข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง โดยมักจะเลือกรับตามความคิดเห็น ความสนใจของตน เพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่และหลีกเลี่ยงในสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ ความเข้าใจ หรือทัศนคติที่มีอยู่เดิมแล้ว เพื่อไม่ให้เกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุล หรือมีความไม่สบายใจที่เรียกว่า Cognitive Dissonance ฉะนั้นการลดหรือหลีกเลี่ยงภาวะดังกล่าวได้ก็ต้อง

แสวงหาข่าวสารหรือเลือกสรร เฉพาะสารที่สอดคล้องกับความคิดของตนนั่นเอง ทั้งนี้ผู้ชมละครโทรทัศน์นั้นต้องมีการเลือกสรร เพื่อเลือกรับชม แนวละครที่ชื่นชอบ โดยอาจเลือกชมละครที่มีเนื้อหาที่ใกล้เคียง กับชีวิตตนเอง เช่น เนื้อเรื่องที่มีเรื่องราวความรักใกล้เคียงกับตน ชีวิตต้องต่อสู้ดิ้นรน เป็นต้น หรือมีความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม คล้ายกับตน ก็อาจทำให้เลือกรับชมละครตามที่ตนเองกำลังมีสถานการณ์ใกล้เคียงกับตนเอง

1.2 พฤติกรรมก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีแรงจูงใจในการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ เนื้อหาของบทละครชวนให้ติดตาม อยู่ในระดับมาก จากการที่ลักษณะของละครโทรทัศน์นั้นเป็นการถ่ายทอดเรื่องราวที่มีความยาวต่อเนื่อง แบ่งออกเป็นตอนๆ ต้องใช้เวลาติดตามรับชมอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานกว่าจะจบเรื่องบริบูรณ์ ผู้ผลิตจึงจำเป็นต้องผลิตละครให้ตรงตามความต้องการ และเนื้อหาเรื่องราว บทละครให้น่าติดตาม เพื่อดึงดูดให้ผู้รับชมได้ติดตามต่อตลอดอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ ดุษฎี พิทักษ์ชัชวาล (2547: 91-92) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า องค์ประกอบของละครที่มีอิทธิพลต่อผู้ชมมากที่สุดคือ บทละครเนื้อเรื่องและตัวละคร พระเอก – นางเอก นั้นเนื่องมาจาก ความสมจริงทางเนื้อหา และเข้าถึงบทบาทของตัวละครหลัก ๆ ทำให้ละครชุดโทรทัศน์ เป็นความบันเทิงที่มีอิทธิพลในระดับหนึ่งกับผู้ชมทุกเพศทุกวัย ที่พฤติกรรมการเฝ้าติดตามชมตอนต่อไปของละครชุดนั้น ๆ ว่าจะเป็นอย่างไรมาก่อนหรือไม่เบื่อหน่าย ซึ่งจุดที่ทำให้ละครสามารถดึงดูดผู้ชมดูละครอย่างต่อเนื่อง ก็เพราะความสนุกสนานในเนื้อเรื่อง เนื้อเรื่องจะตื่นเต้น เร้าใจ ชวนให้ติดตามไม่น่าเบื่อ รวมถึงนักแสดงพระเอก นางเอก ต้องมีความสวยหรือหล่อเป็นคุณลักษณะสำคัญ ทำให้ผู้ชมติดตามละครอย่างเพลิดเพลิน

2. พฤติกรรมระหว่างรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ามีพฤติกรรมในการรับรู้ และตีความในละครโทรทัศน์เอเชียที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พฤติกรรมระหว่างรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย เป็นขั้นตอนในการเลือกรับรู้และตีความสารหรือเนื้อหาเรื่องราวที่กำลังรับชมไปตามความเข้าใจของตน ซึ่งในขั้นตอนนี้ทำให้เกิดการกระทำ พฤติกรรม อารมณ์ และรับรู้สิ่งต่างๆระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ซึ่งบางคนอาจจะชมด้วยความตั้งใจไปพร้อม ๆ กับการวิเคราะห์ เรียนรู้ หรือฝึกฝนในสิ่งที่ตนกำลังรับชมอยู่ในขณะนั้น เช่น ภาษา ข้อคิด วัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยว ในขณะเดียวกันบางคนขณะรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย อาจเกิดพฤติกรรมระหว่างรับชมหลายๆอย่างพร้อมกัน เช่น บางคนชมไปด้วยทำกิจกรรมอื่นไปด้วย รีดผ้า รับประทานอาหาร หรือในบางคนอาจกำลังมีอารมณ์ร่วมไปกับตัวละคร หัวเราะ ร้องไห้ เห็นใจ และรับรู้การต่อสู้ชีวิตของตัวละครไปพร้อมๆกัน ซึ่งจากการที่แต่ละคนก็จะมี การรับรู้หรือตีความหมาย

ที่ไม่เหมือนกัน อารมณ์ และพฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความหลากหลาย เช่น บางคนได้รับรู้ฝึกทักษะสนทนาภาษาต่างประเทศขณะชม แต่บางคนรับชมโดยอ่านบรรยายภาษาไทย ไม่ใส่ใจรับรู้เสียงพากย์ภาษาต่างประเทศ ก็ทำให้มีการรับรู้ทักษะสนทนาภาษาต่างประเทศได้มากบ้าง น้อยบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อานนท์ เตชะ ธนะวัฒน์ (2551: 62 - 63) ที่ศึกษาพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ มีพฤติกรรมที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง (ปฏิบัติเป็นบางครั้ง) และเป็นไปตามแนวคิดของ พีระจิโรโสณ (2529: 636-640) ที่กล่าวถึง การเลือกรับรู้หรือตีความหมาย (Selective Perception or Selective Interpretation) ในกระบวนการเลือกสรรไว้ว่า เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแล้ว ก็ใช้ข่าวสารนั้นจะถูกรับรู้เป็นไปตามเจตนาของผู้ส่งสารทั้งหมด ผู้รับสารแต่ละคนอาจจะมีการตีความหมายข่าวสารขึ้นเดียวกันที่ส่งผ่านสื่อมวลชนไม่ตรงกัน ความหมายของข่าวสารที่ส่งไปถึงจึงมีได้อยู่ที่ตัวอักษร รูปภาพ หรือคำพูดเท่านั้น แต่อยู่ที่ผู้รับสารที่จะเลือกรับรู้หรือเลือกตีความหมายตามความเข้าใจของตนเอง หรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาวะร่างกาย หรือสภาวะอารมณ์ในขณะนั้น จากการที่ผู้รับสารแต่ละคนรับรู้และตีความของละครได้ไม่ตรงกัน อาจเป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมระหว่างรับชมละครโทรทัศน์เอเชียมีได้หลายอย่าง กลุ่มตัวอย่างจึงมีระดับพฤติกรรมที่คละกันไปทำให้มีระดับพฤติกรรมระหว่างรับชมละครโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมระหว่างรับชมละครโทรทัศน์เป็นรายข้อ มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

2.1 พฤติกรรมระหว่างรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

พบว่า วัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมรับรู้เห็นวัฒนธรรมประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศระหว่างรับชมละครโทรทัศน์เอเชียอยู่ในระดับมาก นั้นเป็นเพราะคุณสมบัติของโทรทัศน์ที่สามารถถ่ายทอดได้ทั้ง ภาพ และ เสียง สามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างสมจริง ละครโทรทัศน์เอเชียเป็นละครที่มีการถ่ายทำในต่างประเทศ ซึ่งสามารถถ่ายทอดเรื่องราวชีวิต ความเป็นมาของคนในประเทศนั้น ๆ ซึ่งรวมไปถึง วัฒนธรรม ประเพณี เช่น การแต่งงาน การดำเนินชีวิตประจำวัน อาหารการกิน ซึ่งในแต่ละประเทศก็จะมีลักษณะวัฒนธรรม ประเพณี ที่แตกต่างกัน เมื่อผู้ผลิตรายการโทรทัศน์หรือธุรกิจบันเทิงได้มีการซื้อลิขสิทธิ์เพื่อนำมาเผยแพร่ในประเทศไทยก็จะสามารถถ่ายทอด ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี รวมถึงสถานที่ถ่ายทำ ก็จะกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวในประเทศนั้นๆ ที่ถูกถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เอเชีย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดหน้าที่ของสื่อมวลชนของนักวิชาการหลาย ๆ ท่าน ดังนี้

สมควร กวียะ (อลิสรา วิภาวสุกุล, 2549: 23; อ้างอิงจาก สมควร กวียะ. 2537) ได้กล่าวว่า สื่อมวลชนทำหน้าที่ในการพัฒนาสังคมได้หลายประการ ซึ่งรวมทั้งมีบทบาทต่อการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อมวลชนนั้นมีผลต่อสังคมและวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก

เพราะประชาชนจะเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ และวัฒนธรรมจากสื่อมวลชน เช่น รายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม เกี่ยวกับวัฒนธรรม ช่วยขยายโลกทัศน์ทางวัฒนธรรมให้กว้างยิ่งขึ้น

อภิญญา ศรีรัตนสมบูรณ์ (อลิสา วิทวัสกุล. 2549: 10; อ้างอิงจาก อภิญญา ศรีรัตนสมบูรณ์. 2534.) ศึกษาผลกระทบโทรทัศน์เรื่อง คู่กรรม เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อและค่านิยมในสังคมไทย ได้กล่าวถึงกระบวนการที่วัฒนธรรมถูกเผยแพร่จากแหล่งกำเนิดไปยังสมาชิกในสังคมนั้น สามารถเกิดขึ้นได้ 2 ทางคือ

1. โดยทางตรง ได้แก่ การติดต่อ แลกเปลี่ยนระหว่างบุคคล ระหว่างชาติ ซึ่งอาจเป็นการแลกเปลี่ยนโดยสันติวิธี หรือแลกเปลี่ยนโดยการสงคราม หรือการอพยพเข้าไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศไทย

2. โดยทางอ้อม ได้แก่ การที่วัฒนธรรมถูกเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ เป็นต้น

จากแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ข้างต้นทำให้วัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างในเขต กรุงเทพมหานคร ที่รับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ได้เห็นถึงวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ของประเทศในแถบเอเชีย ผ่านละครโทรทัศน์เอเชียในระหว่างรับชมนั่นเอง

3. พฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายหลังรับชมที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย เป็นขั้นตอนของการวิเคราะห์ความพึงพอใจในสารที่รับชมมา และเลือกที่จะจดจำ นำข้อมูลที่ได้รับชมมาไปใช้ประโยชน์ จะเห็นได้ว่าบางคนอาจชมละครโทรทัศน์เอเชียเพื่อความบันเทิงอย่างเดียว เพราะอยากผ่อนคลายความเครียด ในขณะที่บางคน อาจจะจดจำ และนำไปเลียนแบบ เช่น การแต่งกาย การพูดจา การไปท่องเที่ยว บางคนภายหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชียอาจทำให้บางคนเกิดความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น คลั่งไคล้นักแสดง หรือบางครั้งเนื้อหาที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์อาจสร้างจิตสำนึกที่ดีในกับสังคม เช่น เกิดความรู้สึกรักชาติ หรือเคารพบุคคลตามที่ตัวละครในละครโทรทัศน์เอเชียนำเสนอ บางคนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น นำไปสนทนากับเพื่อน สร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จากการที่แต่ละคนสามารถมีพฤติกรรมภายหลังรับชมแสดงออกมาได้หลากหลายรูปแบบ หลากหลายพฤติกรรมจึงทำให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายหลังรับชมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อานนท์ เตชะธนะวัฒน์ (2551: 63) ที่ศึกษาพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า พฤติกรรมหลังการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ มีพฤติกรรมที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง (ปฏิบัติเป็น

บางครั้ง) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ ของ เวเนเนอร์ (Lawrance A. Wenner. 1985: 171-193) ที่ได้แบ่งความพึงพอใจในการบริโภคข่าวสาร ออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. Orientation Gratifications หมายถึง การใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ทางด้านข้อมูล และเพื่อเป็นแรงเสริมย้ำในความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลกับสังคม รูปแบบของความต้องการที่แสดงออกมา ได้แก่ การติดตามข่าวสาร (Surveillance) หรือการได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อช่วยในการตัดสินใจ (Decision Utility)

2. Social Gratifications เป็นการใช้อخبارเพื่อเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ซึ่งรับรู้จากข่าวสารเข้ากับเครือข่ายส่วนบุคคลของปัจเจกบุคคล เช่นการนำข้อมูลไปใช้ในการสนทนากับผู้อื่น ใช้เป็นข้อมูลเพื่อชักจูงใจ

3. Para Social Gratifications หมายถึง กระบวนการการใช้ประโยชน์ข่าวสารเพื่อดำรงเอกลักษณ์บุคคล หรือเพื่อการอ้างอิงผ่านตัวบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับสื่อ หรือปรากฏในเนื้อหาของสื่อ เช่น การยืมถือหรือชื่นชมผู้อ่านข่าว เป็นแบบอย่างในทางพฤติกรรม

4. Para - Orientation Gratifications หมายถึง กระบวนการใช้อخبارเพื่อประโยชน์ในการลดหรือผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ หรือเพื่อปกป้องตนเอง เช่น การใช้เวลาให้หมดไปเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน เพื่อหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ไม่พึงพอใจอย่างอื่น

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์ เป็นรายชื่อ มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

3.1 พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย คือรู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน อยู่ในระดับมาก นั้นเป็นเพราะละครโทรทัศน์นั้นเป็นการสร้างสรรค์เรื่องราวผ่านการแสดง ที่มีการถ่ายทอดเรื่องราวให้น่าสนใจและน่าติดตาม มีหลากหลายอารมณ์ในเรื่องเดียว ซึ่งจะเห็นได้ว่าละครส่วนใหญ่จะมีการสอดแทรกมุขตลกขบขันแทรกอยู่ในละครแทบทุกเรื่อง นั้นเป็นเพราะละครนั้นต้องการให้ผู้รับชมได้เกิดความผ่อนคลาย สนุกสนาน เพลิดเพลินไปในการชมละครนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอุฟาร์ เนืองจันงค์ (2530: 43) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดรายการโทรทัศน์โดยที่เป็นหลักสากลนั้นมีอยู่ 3 ประการด้วยกันคือ

1. ให้อخبار
2. ให้การศึกษาหรือส่งเสริมการศึกษา และวัฒนธรรม
3. ให้ความบันเทิง

ในประเทศไทยเรานั้น ทางกองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ ที่มีชื่อเรียกย่อ ๆ ว่า กกช. ได้วางระเบียบบังคับไว้ให้สถานีวิทยุและโทรทัศน์ทุกสถานี ในเมืองไทยยึดถือเป็นแนวปฏิบัติเพียง 2 ประการเท่านั้น คือ ให้ความรู้ และให้ข่าวสาร

ด้านความบันเทิง กกช. ไม่ได้วางกำหนดกฎเกณฑ์ไว้ เพราะถือว่าสถานีทุกแห่งคงมุ่งให้ความบันเทิงแก่ผู้ฟังผู้ชมอยู่แล้ว

ในต่างประเทศนั้น เขาระบุไว้เป็นที่แน่นอนว่า สถานีจะต้องให้ความรู้ ให้ข่าวสาร ให้ความบันเทิงแก่ผู้ฟังผู้ชมแบ่งออกเป็นเปอร์เซ็นต์ โดยกำหนดขั้นต่ำสุดของเปอร์เซ็นต์ไว้สำหรับรายการประเภทความรู้ และข่าวสารด้านการบันเทิงนั้น ถือว่าสถานีส่วนใหญ่เน้นหนักเรื่องให้ความบันเทิงอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดเปอร์เซ็นต์ไว้ให้เป็นการตายตัว

จิตรา จิตรานุกูล (2544: 6-11) ที่กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ว่าหน้าที่หลักของสื่อมวลชนมี 4 ประการคือ

1. หน้าที่ในการเสนอข่าวสาร
2. หน้าที่ในการเสนอความคิดเห็น
3. หน้าที่ในการเสนอบริการการศึกษา
4. หน้าที่บริการความบันเทิง

ในส่วนหน้าที่บริการทางความบันเทิงของวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ได้มีเพิ่มมากขึ้น เป็นการสนองความต้องการของคนทั่วไปได้และยังเป็นการสอดแทรกสาระความรู้ให้กับคนบางกลุ่มได้ดี การให้ความบันเทิงมี 2 วิธีคือ

1. การให้บริการความบันเทิงโดยตรง เป็นรายการที่เสนอเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด และเป็นการพักผ่อนหย่อนใจของคน เพื่อให้ชีวิตมีความสุขพอที่จะดำเนินต่อไปได้

2. การให้ความบันเทิงเพื่อเป็นวิธีการให้ความรู้ทางผู้ชม เหมาะสำหรับผู้ฟังบางกลุ่มที่เลือกดู เลือกรับเนื้อหาเฉพาะที่ให้ความบันเทิงเป็นสำคัญเช่น กลุ่มเด็ก กลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา หรือด้อยโอกาสทางสถานภาพทางสังคม ความรู้ที่แฝงไปกับความบันเทิง สำหรับผู้ฟังกลุ่มนี้มักจะเป็นการปลูกฝังทัศนคติ และค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้ง ความร่วมมือ เกี่ยวกับระเบียบและวินัยทางสังคม ลักษณะการให้ความบันเทิง อยู่ในรูปแบบ รายการเพลง รายการละคร รายการนิยายสาร ถ้าเป็นสื่อประเภทวิทยุโทรทัศน์ ก็จะมีอยู่ในรูปแบบของภาพยนตร์ เกมสโตร์ และรายการประจำวัน

ดุชนฎี พิทักษ์ชัชวาล (2547: 92) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์ เภทหลักของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยด้านเหตุผลจูงใจมีผลต่อผู้ชมในการชมละคร

โทรทัศน์เกาหลีส่วนใหญ่ ชมละครเกาหลี เพื่อความเพลิดเพลิน บันเทิง และเป็นการพักผ่อน ลดความเครียด หนีปัญหา อีกทั้งอยู่ในช่วงเวลาที่สะดวกชม เพื่อหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย

สมฤทัย กล่อมน้อย (2547: 150) ได้ศึกษา พฤติกรรมการเปิดรับชมและการเลียนแบบสื่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำช่อง 7 สี ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างที่ชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำช่อง 7 สี ด้วยเหตุผลเพื่อพักผ่อน และคลายเครียด

3.2 พฤติกรรมหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป คือ พฤติกรรมเป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชียอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่า การเกิดพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้นจะมีจำกัดอยู่เฉพาะกลุ่มผู้รับชมละครโทรทัศน์เอเชียบางกลุ่ม หรือเฉพาะบางคนที่มีความชื่นชอบมากถึงคลั่งไคล ในเนื้อหาละคร นักแสดง สถานที่ถ่ายทำอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ซึ่งในบางครั้งผู้รับชมอาจชื่นชอบแค่นักแสดง แต่ไม่รู้สึกรับชมละครโทรทัศน์เอเชียในเรื่องนั้น ก็อาจไม่มีแรงจูงใจที่จะทำให้สมัครสมาชิกหรือเป็นแฟนคลับที่เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย หรือบางคนอาจชื่นชอบมากแต่ไม่ทราบข่าวคราวเกี่ยวกับสมาชิก ชมรมแฟนคลับละครโทรทัศน์เอเชีย หรืออาจไม่มีเวลาในการเข้าร่วม

สำหรับการจัดทำเว็บไซต์นั้นก็จะมีจำกัดอยู่กับผู้รับชมบางกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ที่มีคอมพิวเตอร์และใช้อินเตอร์เน็ตเป็นเสียส่วนใหญ่ อีกทั้งผู้จัดทำต้องรู้โปรแกรมในการจัดทำเว็บไซต์ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลการสำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเตอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2548 ของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (สุกัญญา บุรณเดชาชัย. 2550 ? : 60 อ้างอิงจาก ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2548) พบว่า กิจกรรมการใช้งานอินเตอร์เน็ตประกอบไปด้วย

1. ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)
2. สนทนา (Chat)
3. อ่านหรือแสดงความเห็นในเว็บบอร์ด (Web Board)
4. ติดตามข่าว (News, Timely Report)
5. ค้นหาข้อมูล (Information Search)
6. ชมสินค้า (Shopping)
7. เล่นเกม (Games)
8. ดาวน์โหลดเกม (Downloads Games)
9. ดาวน์โหลดซอฟต์แวร์ (Downloads Software)
10. ดาวน์โหลดเพลง (Downloads Music)
11. ดาวน์โหลดละคร/ภาพยนตร์/การ์ตูน (Downloads Series/ Movie/Anime)

12. ชมทีวีออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ต (Online T.V.)
13. ฟังเพลงออนไลน์ (Online Music)
14. เรียนรู้หาความรู้ผ่านอินเทอร์เน็ต (e-learning)
15. การประชุมทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต (Video Conference)
16. โทรศัพท์ผ่านอินเทอร์เน็ต (VoIP)
17. สร้างเว็บไซต์ของตนเอง (Website)
18. เขียนเว็บบอร์ด ไดอารี่ เว็บบล็อก
19. ส่งรูป/ภาพถ่ายขึ้นเว็บ (upload photo)
20. อื่น ๆ

จากผลการสำรวจข้างต้นจะเห็นได้ว่า การสร้างเว็บไซต์ของตนเองนั้นยังอยู่ในวงจำกัด จึงอาจส่งผลให้พฤติกรรมหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯ มีพฤติกรรมเป็นสมาชิกหรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับหรือจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย อยู่ในระดับน้อยอยู่

3.3 วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงภายหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย คือ พฤติกรรมกตัญญูรู้คุณ เคารพรักครอบครัว ผู้มีพระคุณ มีสัมมาคาราวะ อ่อนน้อมถ่อมตน เหมือนตัวละครในละครโทรทัศน์เอเชีย อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ นฤปดี วรรณาคม (2543: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาผลทางสังคมของภาพยนตร์จีนโทรทัศน์เรื่อง เปาบุ้นจิ้น ต่อผู้ชมในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ชมมีการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม โดยที่ค่านิยมส่งเสริมสังคมที่ผู้ชมเรียนรู้มากที่สุดคือ ความกตัญญูต่อบุคคล และยังสอดคล้องกับ สมฤทัย กล่อมน้อย (2547: 150) ที่ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับชมและการเลียนแบบสื่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำช่อง 7 สี ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า ในการเลียนแบบสื่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำช่อง 7 สี ด้านค่านิยมและพฤติกรรมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลียนแบบด้านการกตัญญูรู้คุณมาปฏิบัติใช้มากที่สุด มีพฤติกรรมเลียนแบบอยู่ในระดับมาก และด้านพฤติกรรมกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เลียนแบบด้านเคารพบิดา มารดา ครู อาจารย์ ญาติผู้ใหญ่ และรุ่นพี่ ศักดิ์ศรีความเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงมาปฏิบัติใช้มากที่สุด มีการเลียนแบบอยู่ในระดับมาก โดยมีแนวคิดที่ว่า เพศหญิงจะมีความรักครอบครัวมากกว่าเพศชาย เพราะเพศหญิงในสังคมไทย ถูกอบรมด้วยการให้อยู่กับครอบครัว มากกว่ากับเพื่อน ๆ เมื่อเรียนเสร็จแล้วก็ต้องรีบกลับบ้านเพศหญิงจึงมีความรู้สึกมีความสัมพันธ์กับครอบครัวมากกว่าเพศชาย แต่เพศชายเมื่อเรียนเสร็จแล้วก็จะไปหาเพื่อนกลับบ้านมาอีกทีก็ดึก ซึ่งทางบ้านก็จะไม่ค่อยเป็นห่วงเพราะเพศชายสามารถดูแลตนเองได้ และเพศหญิงจะมีการกตัญญูรู้คุณมากกว่าเพศชาย เพราะ

เพศหญิงมีจิตสำนึกมากกว่าเพศชาย เพศหญิงจะรู้สึกซาบซึ้ง เมื่อใครทำดีมาก็จะมีความกตัญญู รู้คุณ ตอบแทนให้แก่คนที่บุญคุณเมื่อมีโอกาส

ซึ่งในการวิจัยพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครในครั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จึงมีความเป็นไปได้ที่มีผลระดับพฤติกรรม กตัญญูรู้คุณ เคารพรักครอบครัว ผู้มีพระคุณ มีสัมมาคาราวะ อ่อนน้อม ถ่อมตน เหมือนตัวละครในละครโทรทัศน์เอเชียอยู่ในระดับมาก เหมือนดังผลการวิจัยข้างต้นนั่นเอง

3.4 พฤติกรรมภายหลังรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป คือ เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทย เหมือนชาติอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามงานวิจัยของบุญเลิศ ศุภดิกล (2524: 49) กล่าวถึงสื่อมวลชนนั้นมีหน้าที่รับผิดชอบต่อสังคมในฐานะเป็นผู้กระจายข่าวสาร ความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์ใหม่ ๆ ตลอดจนให้ความบันเทิง แก่ประชาชนโดยหน้าที่ประการหนึ่งที่ท่านนักวิชาการท่านนี้ได้กล่าวถึงก็คือ สื่อมวลชนได้ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดมรดก ทางสังคม และวัฒนธรรมไปยังอนุชนรุ่นต่อ ๆ ไป (Transmission of Social Inheritance) ซึ่ง แนวคิดนี้จะเห็นได้ชัดในกรณีของละครเกาหลีที่ปัจจุบันได้เข้ามาเผยแพร่ใน ประเทศไทย และได้รับความนิยม ซึ่งนโยบายของรัฐบาลเกาหลีนั้นได้สนับสนุนอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์ของตน และใช้งานบันเทิงในการบุกตลาดโลก โดยเฉพาะการท่องเที่ยว และวัฒนธรรม โดยผู้สร้างจะหยิบเอาวัฒนธรรมที่หลากหลายไม่จำกัดแนวภาพยนตร์และนักแสดงให้มีความหลากหลาย (ผู้สื่อข่าวพิเศษนิตยสาร Positioning. 2549: ออนไลน์) ซึ่งสอดคล้อง ผลการวิจัย อลิสา วิวัศกุล (2549: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีผ่านละครโทรทัศน์แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง กล่าวว่า การนำละครโทรทัศน์มาเป็นส่วนหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ประเทศได้ประสบความสำเร็จอย่างมาก ละครโทรทัศน์สามารถส่งเสริมหรือสร้างสรรค์ภาพลักษณ์ ของประเทศโดยนำเสนอสินค้าซึ่งภาพลักษณ์ (Culture Products) ได้แก่ ศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม วิถีชีวิต และสถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ ทำให้ผู้ชมละครเกิดความรู้สึกที่ดี และให้ความสนใจ กับประเทศสาธารณรัฐเกาหลีมากขึ้น นอกจากละครเรื่องดังกล่าวแล้วผู้ชมก็หันมาให้ความสนใจกับ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีเรื่องอื่น ๆ เพิ่มขึ้นด้วย

ทั้งนี้การที่วัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างเกิดความรู้สึกรักชาติอยากอนุรักษ์ ประเพณีศิลปวัฒนธรรมของไทยเหมือนชาติอื่น ๆ นั้น อาจเป็นเพราะวัฒนธรรม ประเพณี ของประเทศต่าง ๆ ในละครโทรทัศน์เอเชียนั้น มีความใกล้เคียง คล้ายคลึงกันกับวัฒนธรรมของไทย ที่มีการอนุรักษ์ประเพณีที่ทรงคุณค่าไว้ อาทิ การไหว้บรรพบุรุษของชาวจีน ประเพณีการแต่งงานที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ แต่คงความสวยงามและเสน่ห์ในแบบของแต่ละประการไว้ หรือแม้แต่การศึกษาศึกษาในหลาย ๆ ประเทศในแถบเอเชียที่ในอดีตต่างถูกชาติตะวันตกหรือประเทศเพื่อนบ้านเข้ามารุกราน

ดินแดน ต่างก็ต้องต่อสู้ปกป้องประเทศของตนไว้ไม่ให้ประเทศอื่นรุกรานได้เช่นเดียวกัน ซึ่งความคล้ายคลึงกันของประเทศในเอเชียนี้อาจเป็นแรงจูงใจให้ผู้รับชมละครโทรทัศน์ละครเอเชียหันมาชมละครเรื่องนั้น ๆ ที่มีความคล้ายคลึงกับประเทศตนเอง และการรับชมก็ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมรักชาติ อยากอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทยเหมือนชาติอื่น ๆ ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวคิดของ Straubhaar (ดุซมึ พัทธ์ชัยชวาล. 2547: 92; อ้างอิงจาก Straubhaar. 1991) ที่กล่าวถึงแนวคิดด้านความใกล้เคียงกันทางวัฒนธรรมว่า ผู้ชมมีแนวโน้มที่จะยอมรับรายการที่นำเสนอสารที่ใกล้เคียงกับวัฒนธรรมของตน ผู้ชมนิยม รายการที่สนับสนุนมรดกทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ ศาสนา รวมถึงองค์ประกอบทางวัฒนธรรมเช่น เสื้อผ้า ภาษา ท่าทาง และดนตรีของประเทศตน ถ้ากล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ถ้ารายการมีความใกล้เคียงกับวัฒนธรรมของผู้ชมมากเท่าไร รายการก็จะสามารถสร้างความเข้าใจร่วมกันทางวัฒนธรรมได้มากเท่านั้น

พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย โดยพิจารณาแยกตัวแปรมีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. เพศ พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครทั้งเพศชายและเพศหญิง มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ทั้งพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เพศชาย และเพศหญิงในสังคมปัจจุบันนั้น มีอิสระ มีสิทธิเสรีภาพ และมีโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเลือกรับข่าวสารที่มีออกมามากมาย สามารถหาแหล่งข่าวสาร หรือหาข้อมูลมาประกอบการตัดสินใจก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชียตามสื่อหรือช่องทางต่างๆ ได้หลากหลายช่องทาง หรือทั้งสองเพศอาจตัดสินใจที่จะเลือกรับชม ตามครอบครัว หรือกระแสนิยมในขณะนั้น เช่น แม่และลูกสาวเลือกที่จะรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย พ่อและลูกชาย อาจต้องรับชมตามไปด้วย ในขณะที่ระหว่างรับชมละครโทรทัศน์เอเชียทั้งเพศชายและเพศหญิง ก็อาจจะมีความสามารถในการรับรู้ ตีความเนื้อหาข่าวสารได้หลายลักษณะ สามารถรับรู้และตีความได้หลายพฤติกรรมในขณะชม เช่นรับชมละครชีวิต ตัวละครร้องไห้เสียใจ เพศหญิงที่มีตั้งใจชม ก็อาจมีอารมณ์ร่วมร้องไห้ตามไปด้วย แต่เพศชายอาจชมไปด้วย ทำกิจกรรมอื่นไปด้วย ก็จะทำให้มีอารมณ์ร่วมมาน้อยต่างกันไป แต่ทั้งนี้ทั้งเพศหญิงและเพศชายก็สามารถรับรู้เนื้อหาที่ผู้ส่งสารต้องการส่งถึงได้ว่าตัวละครนั้นเศร้าเสียใจจึงร้องไห้ออกมา เป็นต้น ซึ่งส่งผลทำให้ทั้งเพศหญิงและเพศชายมีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียไม่มากหรือน้อยจนเกินไป อีกทั้งละครโทรทัศน์

เอเชียส่วนใหญ่เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวที่ไม่ได้เจาะจงเรื่องราวของเพศใดเพศหนึ่ง ทำให้ทุกเพศสามารถรับชมได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยพฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลลิตี้โชว์ : กรณีศึกษารายการ UBC Academy Fantasia 2 ประเทศไทย ของวิณา วัฒนาศิริพานิช (2549 : 127)พบว่าเพศที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 ทางช่อง UBC และช่อง ITV ไม่แตกต่างกัน เพราะเนื้อหารายการที่เป็นกลาง ไม่ได้มีเนื้อหาหรือรูปแบบสำหรับเพศใดเพศหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งละครโทรทัศน์เอเชียเองก็มักมีการนำเสนอเนื้อหาเรื่องราวของการใช้ชีวิตของทั้งเพศหญิงและเพศชาย ผ่านนักแสดงทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยส่วนใหญ่พระเอก นางเอกเองก็อาจเป็นหนึ่งในแรงจูงใจการชมละครโทรทัศน์เอเชียของทั้งสองเพศ เช่น พระเอกที่มีหน้าตาและบุคลิกภาพที่ดี มีความเป็นสุภาพบุรุษ เก่งศิลปะป้องกันตัว อาจเป็นต้นแบบของผู้ชมเพศชายในขณะเดียวกันอาจเป็นแรงจูงใจให้เพศหญิงหันมาชมละครเอเชียเรื่องนั้นๆ เดียวเช่นกัน จากการที่ละครโทรทัศน์เอเชียมีการถ่ายทอดเรื่องราวของทั้งเพศหญิงและเพศชายจึงอาจทำให้ทั้งสองเพศมีพฤติกรรมการรับชมโทรทัศน์เอเชียอยู่ในระดับปานกลาง

2. อายุ พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 13 – 15 ปี อายุ 16 – 18 ปี และ อายุ 19 -21 ปี มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ทั้งพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัยรุ่นในการศึกษาคั้งนี้มีกลุ่มอายุที่ใกล้เคียง หรืออยู่ในวัยเดียวกัน ละครโทรทัศน์เอเชียส่วนใหญ่ที่นำเข้ามาและนำเสนอผ่านทางฟรีทีวี หรือ ผ่านสื่อต่างๆในประเทศ ส่วนใหญ่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มวัยรุ่น เพราะเป็นกลุ่มที่สามารถชักจูงใจให้คล้อยตามได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยพฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลลิตี้โชว์ :กรณีศึกษารายการ UBC Academy Fantasia 2 ประเทศไทย ของวิณา วัฒนาศิริพานิช (2549 : 128) พบว่าอายุที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากการชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยกับกลุ่มเป้าหมาย 3 ช่วงอายุที่มีอายุ 12 – 25 ปี พบว่ามีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากการรับชมคล้ายคลึงกันมาก คือส่วนใหญ่รับชมเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการพักผ่อนยามว่าง คลายเครียด และสามารถนำไปเป็นหัวข้อในการสนทนากับเพื่อนหรือคนใกล้ชิดเพื่อที่จะได้ติดตามกระแสสังคมไทย และยังเป็นไปตามแนวคิดทางนิเทศศาสตร์ของ ปรมะ สตะเวทิน (วิณา วัฒนาศิริพานิช. 2549 : 128 – 129; อ้างอิงจาก ปรมะ สตะเวทิน. 2533) นำเสนอไว้ว่า มวลชนผู้รับสารที่อยู่ในกลุ่มลักษณะประชากรเดียวกันจะมีลักษณะจิตวิทยาคล้ายคลึงกัน

สำหรับกลุ่มอายุ 13 -15 ปีนั้นจะพบว่า มีพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) ละครโทรทัศน์เอเชีย อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า พฤติกรรมก่อนการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียนั้น เป็นขั้นตอนของพฤติกรรมที่มีแรงจูงใจให้เกิดความสนใจในการเลือกรับชม ซึ่งวัยรุ่นอายุ 13-15 ปีนั้น นับว่าเป็นช่วงอายุที่ไม่มากนัก ทำให้มีวุฒิภาวะ ประสบการณ์ต่างๆ น้อย การหาข่าวสาร ข้อมูลต่างๆ อาจยังมีอยู่อย่างจำกัดกว่าวัยรุ่นที่มีอายุมากกว่า รวมถึงอารมณ์การตัดสินใจต่างๆ อาจมีการใช้อารมณ์ความรู้สึกในการตัดสินใจมากกว่าการใช้เหตุผล ไม่คิดอะไรมากมาย เช่น การชื่นชอบนักแสดง ชอบเนื้อแนวละคร หรือเพื่อนชักชวน อาจคล้อยตามไปได้ง่ายกว่าวัยรุ่นที่มีอายุมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ ประมะ สตะเวทิน (2529 : 113 -114) ที่กล่าวว่าโดยทั่วไปแล้วคนที่มีอายุน้อยมักจะมี ความคิดเสรีนิยมมากกว่าคนที่มีอายุมาก ในขณะที่คนมีอายุมากกว่าจะมีความคิดที่อนุรักษ์นิยมมากกว่าคนที่มีอายุน้อย คนที่มีอายุน้อยมักจะยึดถืออุดมการณ์กว่า ใจร้อนกว่า และมองโลกในแง่ดีกว่า สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากคนอายุมากจะมีประสบการณ์ในชีวิตซึ่งเคยผ่านยุคเชี่ยต่างๆ ตลอดจนมีความผูกพันที่ยาวนานและมีผลประโยชน์ในสังคมมากกว่าคนที่มีอายุน้อย

3. ระดับการศึกษา พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา ปวช./ ปวส./ อนุปริญญา และ ปริญญาตรี มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเซีย ทั้งพฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จะมีช่วงชั้นของระดับการศึกษาที่คาบเกี่ยวกัน จะเห็นได้ว่าระดับการศึกษามัธยมศึกษาชั้นนั้นจะครอบคลุมตั้งแต่ มัธยมศึกษาตอนต้น ถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ในขณะที่ระดับการศึกษา ปวช./ ปวส. เมื่อนำมาเทียบระดับชั้นแล้ว ก็จะเทียบเท่า ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ในขณะที่ระดับการศึกษาอนุปริญญา ก็จะเทียบเท่ากับระดับการศึกษاپริญญาตรี ชั้นปี 1-2 นั้นเอง ซึ่งสอดคล้องกับ สุทธิติ ชัดติยะ (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อการรับชมรายการโทรทัศน์ : ศึกษากรณีการผลิตรายการโทรทัศน์ “อรุณรุ่งที่ช่อง 11” ของสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรุงเทพมหานคร พบว่าตัวแปรระดับการศึกษาแตกต่างกัน ไม่ทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน เป็นเพราะรูปแบบของรายการโทรทัศน์เป็นสิ่งจูงใจแก่ผู้ชมให้ติดตามชมรายการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการเลือกรับสาร (Selective Exposure Model) ว่า คุณสมบัติของผู้รับสารก็เป็นปัจจัยสำคัญในการรับชมมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่นำเสนออย่างเดียว เพราะความต้องการหรือแรงจูงใจที่มีมาจากผู้ชมก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งของการรับชมรายการโทรทัศน์ด้วย ซึ่งสามารถเกิดแรงจูงใจขึ้นได้กับผู้ชมไม่ว่าจะมีการศึกษาระดับใดก็ตาม ซึ่งจากการที่ละครโทรทัศน์เอเซีย ผู้ผลิตจะต้องมีการนำเสนอเรื่องราว หรือหาปัจจัยที่จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้รับชมติดตามรับชมอย่างต่อเนื่อง จึงต้องมีเรื่องราว เนื้อหาที่น่าสนใจ จะเห็นได้ว่าละครโทรทัศน์

เอเชียจะมีเนื้อหาเรื่องราวที่น่าสนใจให้เห็นสิ่งต่างๆรอบตัวเรา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวชีวิตประจำวัน การทำงาน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวที่สามารถพบเห็น หรือรับรู้และเข้าใจได้ไม่ยาก การถ่ายทอดผ่านสื่อโทรทัศน์ที่มีความสมจริงทั้งภาพและเสียง จึงทำให้ผู้รับชมที่มีระดับการศึกษาต่างๆ สามารถรับรู้เรื่องราวละครโทรทัศน์เอเชียได้ ถึงแม้ว่าละครโทรทัศน์เอเชียจะมีภาษาต่างประเทศก็ตาม แต่จากการวิจัยในครั้งนี้ก็พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกรับชมละครโทรทัศน์เอเชียที่มีเสียงพากย์ภาษาต่างประเทศ (Original Sound Track) บรรยายภาษาไทย (Thai Subtitle) มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 33.37 และเลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียที่เสียงพากย์ภาษาไทย เป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 30.69 ซึ่งเห็นได้ว่าการมีการบรรยายภาษาไทย (Thai Subtitle) หรือ เสียงพากย์ไทย อาจมีส่วนช่วยให้การสื่อสารในละครโทรทัศน์เอเชียเข้าใจได้ง่ายขึ้น ผู้รับชมที่มีระดับการศึกษาไม่เท่ากัน ก็สามารถมีพฤติกรรมการรับชมได้ใกล้เคียงกัน

4. รายได้ (หรือเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง) พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ (หรือมีเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท/เดือน รายได้ 3,001 – 4,500 บาท/เดือน และ รายได้ สูงกว่า 4,500 บาท/เดือน มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ทั้ง พฤติกรรมก่อนการรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรม ภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) อยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้อาจเป็นเพราะรายได้ ส่วนใหญ่ของวัยรุ่นนั้นมาจากผู้ปกครอง เงินที่จะนำไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และค่าใช้จ่ายในการ รับชมละครโทรทัศน์เอเชียจึงมีอย่างจำกัด จากการวิจัยในครั้งนี้พบข้อมูลว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่มีรายได้ที่ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 54.50 ซึ่งอาจทำให้วัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างนี้มีการใช้ จ่ายเงินในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยพฤติกรรมการ เปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการโทรทัศน์ ประเภทเรียลลิตี้โชว์ :กรณีศึกษารายการ UBC Academy Fantasia 2 ประเทศไทย ของ วิธนา วัฒนาศิริพาณิชย์ (2549: 127) พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 ทางช่อง UBC และช่อง ITV ไม่แตกต่างกัน ในการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีรายได้ที่ใกล้เคียงกัน คือ มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.0 และ มีรายได้ 3,001 – 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.0 ซึ่งไม่แตกต่างกันมากนัก จึงอาจทำให้มีพฤติกรรมการ เปิดรับชมรายการไม่แตกต่างกัน ซึ่งยังเป็นไปตามงานวิจัยของสมควร เจริญสุข (2539: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสารและความพึงพอใจจากรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์ของ นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาแต่ละคนมีการเปิดรับสื่อมวลชนด้วยความบันเทิง เพื่อการเรียนรู้ เพื่อแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ ซึ่งผลก็คล้ายๆกันทุกคน ดังนั้นรายได้จึงไม่ได้เป็น ตัวกำหนดพฤติกรรมการเปิดรับรายการเกมโชว์

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเซียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. จากข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พบว่าผู้รับชมละครโทรทัศน์เอเซียนั้นมีการเลือกรับชมเพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ เนื้อหาบทละครชวนให้ติดตาม และทำให้รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน มีพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้ผลิตรายการโทรทัศน์หรือธุรกิจบันเทิงที่ซื้อลิขสิทธิ์เพื่อนำมาเผยแพร่ ควรเลือกละครโทรทัศน์เอเซียที่มีบทละคร หรือมีเนื้อหาที่มีความน่าสนใจ มีความหลากหลาย กว่าที่เป็นอยู่ เพื่อให้ผู้รับชมรู้สึกไม่น่าเบื่อ เพลิดเพลินและติดตามรับชมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การรับชมละครโทรทัศน์เอเซียเป็นกิจกรรมนันทนาการที่ช่วยคลายเครียด สร้างความบันเทิงในยามว่างได้อย่างเหมาะสมกับสังคมไทย

2. จากการนำเสนอละครโทรทัศน์เอเซียที่เผยแพร่สู่ผู้รับชมผ่านสื่อต่าง ๆ นั้น สามารถสร้างความรู้สึกผ่อนคลาย สนุกสนานเพลิดเพลินให้กับผู้ชมได้อย่างมาก แต่ทั้งนี้ผู้ผลิตรายการโทรทัศน์หรือธุรกิจบันเทิงได้มีการซื้อลิขสิทธิ์เพื่อนำมาเผยแพร่ควรมีการคำนึงถึงประโยชน์และผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นในด้านสังคม วิถีชีวิต วัฒนธรรม จิตสำนึก การเลียนแบบด้วย จากการศึกษาพบว่าละครโทรทัศน์เอเซียสามารถทำให้เกิดความรู้สึกรักชาติ อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี รวมถึงมีจิตสำนึกกตัญญูรู้คุณ เคารพรักครอบครัวผู้มีพระคุณ ดังนั้นควรมีการเลือกสรรละครให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้รับชมละครโทรทัศน์เอเซีย อาทิ แฟงข้อคิด คุณธรรม ความดีต่างๆ และถ่ายทอดให้เห็นศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงามเพิ่มเติมไว้ในละครให้มากกว่าที่เป็นอยู่

3. สื่อที่นำเสนอละครโทรทัศน์เอเซีย ถึงแม้ส่วนใหญ่ผู้รับชมจะเลือกรับชมจากสื่อโทรทัศน์ฟรีทีวีก็ตาม แต่ในขณะเดียวกันพบว่ามีผู้รับชมละครโทรทัศน์เอเซียจากแผ่น VCD to DVD หรือ V2D (แผ่น Copy) ซึ่งเป็นแผ่นที่คัดลอกมาจากแผ่น VCD หรือ DVD ที่เป็นแผ่นมาสเตอร์ (Master) ที่ถูกลิขสิทธิ์ ซึ่งอยู่ในอันดับรองจากสื่อโทรทัศน์ฟรีทีวี ดังนั้นบรรดาผู้ผลิตหรือจัดจำหน่ายละครโทรทัศน์เอเซียในสื่อ VCD /DVD ที่มีลิขสิทธิ์ถูกต้องควรมีการพิจารณาปรับลดราคาสื่อ VCD /DVD ให้ราคาต่ำกว่าที่เป็นอยู่ จัดโปรโมชั่นพิเศษ หรือ จัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย เพื่อกระตุ้นยอดขาย และลดการซื้อสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์

4. ผลการศึกษาดังกล่าว ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการและผลิตละครไทย ให้ละครที่มีเนื้อหาน่าติดตาม ตรงความต้องการและเหมาะสมกับผู้รับชมละครโทรทัศน์ได้ เช่น การสอดแทรกกิจกรรม มารยาท ศิลปวัฒนธรรมไทย หรือให้ข้อคิด การอนุรักษ์ความเป็นไทย ลงไปในเนื้อหาละครโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง หรือถ่ายทอดให้ดูไม่น่าเบื่อ ไม่

จำเจ รวมถึงการถ่ายทำ มุมกล้องให้เห็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม เพื่อให้ผู้รับชมหันมาเห็นคุณค่า ความเป็นไทย และหันมารับชมละครไทย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น กลุ่ม แม่บ้าน กลุ่มวัยทำงาน หรือประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบว่ามีพฤติกรรมการรับชม ละครโทรทัศน์เอเชีย มีความเหมือน ความแตกต่างกัน อย่างไร เพื่อนำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบต่อไป
2. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย โดยเจาะลึกไปในรายละเอียด เช่น
 - 2.1 เจาะจงละครโทรทัศน์เอเชียอื่นๆ หรือประเทศใด ประเทศหนึ่ง เช่น ละครโทรทัศน์ ตะวันตก ละครโทรทัศน์ไต้หวัน ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น
 - 2.2 เจาะจงละครโทรทัศน์เอเชียจากสื่อใดสื่อหนึ่ง เช่น แผ่น ซีดี ดีวีดี เคเบิลทีวี ฟรีทีวี
3. ควรนำตัวแปรไปเปรียบเทียบหรือหาความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการรับชมละคร โทรทัศน์เอเชีย เพื่อให้ทราบความสัมพันธ์ หรือความแตกต่างของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ว่ามี ความเกี่ยวข้องกันหรือไม่และเป็นไปตามทิศทางใด
4. ควรศึกษาปัจจัย ทักษะคติ ความพึงพอใจ ความคิดเห็น การเลียนแบบ หรือการนำไปใช้ ประโยชน์ เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเชีย เพื่อเป็นแนวทางในนำเข้าละครโทรทัศน์เอเชียให้ตรงตาม ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
5. ควรศึกษาพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์เอเชียประเภทอื่นๆ เช่น รายการเกมโชว์ สารคดี การ์ตูน เพื่อให้ทราบพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์อื่นๆ
6. ควรศึกษาละครโทรทัศน์เอเชียในรูปแบบอื่นๆ ที่มีอยู่ในประเทศไทย เช่น ในรูปแบบ นิตยสารเรื่องย่อ ในรูปแบบการ์ตูน เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง. (2549). ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับประชากร : กรุงเทพมหานคร : แยกตามช่วงอายุ (ปี) (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน). สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2550, จาก http://www.dopa.go.th/cgi-bin/people2_stat.exe?YEAR=49&LEVEL=1&PROVINCE=10%23%A1%c3%D8%A7%E0%B7%C1%CB%D2%B9%A4%C3&DI STRICT=&TAMBON
- กลุ่มสถิติประชากรและสังคม สำนักสถิติเศรษฐกิจและสังคม. (2547). *Division in Charge*. กรุงเทพฯ: สำนักสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2546). *การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- กูเกิลกู. (2550, กุมภาพันธ์). *v2d คือ อะไร*. สืบค้นเมื่อ 8 สิงหาคม 2551, จาก <http://guru.google.co.th/guru/thread?tid=4016d634cba72773>
- เกริกเกียรติ พันธุ์พิพัฒน์; และ ปนัดดา ธนสถิตย์. (2526). *โทรทัศน์ไทย-จากบางขุนพรหมถึงระบบดาวเทียม*. กรุงเทพฯ: พุทธบูชาการพิมพ์.
- จิตรา จิตรานุกุล. (2544). *หลักการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์*. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการ จัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- จิราจารย์ ชัยมุขสิก; และ สุกรี แมนชัยนิมิตร. (2549, กุมภาพันธ์). *เกาหลีพีเวอร์ ซีรีส์ละครฮิตติดจ๊อ* ๕. Positioning Magazine. Feb 2006 (EXCLUSIVE : Korea Invasion): 64 – 67. สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2550, จาก <http://www.positioningmag.com /Magazine/Details.aspx?id=45439>
- ชยพล สุทธิโยธิน; และ สันติ เกษมสิริทัศน์. (2548). *การสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ : เอกสารการสอนชุดวิชาการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ หน่วยที่ 8*. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- ชาญชัย เรืองขจร. (2540). *เอกสารคำสอนวิชาหลักและวิธีการด้านสุขศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาการพิมพ์.
- ดุษฎี พิทักษ์ชัชวาล. (2547). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม.(การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2538). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: เอส อาร์ ปริ้นท์ติ้ง.

ทฐ วิชั่นส์. (2551). ทฐ วิชั่นส์ แมกกาซีน เดือนกันยายน 2551 :Program Schedule True Asian Series. กรุงเทพฯ: ไชเบอร์พริ้นท์.

ธงชัย สันติวงษ์. (2540). พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 9 แก้ไขปรับปรุง. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ธนสิทธิ์ เตชะรุ่งวณิชย์. (2549). การเปิดรับสื่อ ความพึงพอใจ และพฤติกรรมการชมของผู้ชมรายการ บิ๊ก บราเธอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม.(การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นงเยาว์ เกียรติวิชัยงาม. (2550). พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญานิพนธ์ วท.ม.(การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นฤบดี วรรณาคม. (2543). ผลทางสังคมของภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น” ต่อผู้ชมใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

บุญเลิศ ศุกดิลก. (2524). การวางแผนการสื่อสารเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย สุขุขยธรรมาธิราช.

บุษราคัม เอี่ยมอำไพ. (2540). ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารจากสถานีวิทยุ จส 100 และการเป็นสมาชิก จส 100. วิทยานิพนธ์ ว.ม. (การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ประมะ สตะเวทิน. (2529). หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

-----, (2538). การสื่อสารมวลชน : กระบวนการและทฤษฎี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประชุม รอดประเสริฐ. (2527?). เอกสารประกอบคำสอนผู้นำและพฤติกรรมการบริหารงาน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ปริญ ลักษิตานนท์. (2544). จิตวิทยาและพฤติกรรมผู้บริโภค ฉบับมาตรฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ทิปปิง พอยท์.

ผู้สื่อข่าวพิเศษ. (2549, กุมภาพันธ์). ตามรอย UBC ซีรีส์เกาหลี. Positioning Magazine. Feb 2006 (EXCLUSIVE : Korea Invasion): 78 – 79. สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2550, จาก <http://www.positioningmag.com/Magazine/Details.aspx?id=45437>

ผู้สื่อข่าวพิเศษ. (2549, กุมภาพันธ์). ทำไมต้องนั่งเกาหลี. Positioning Magazine. Feb 2006

(EXCLUSIVE : Korea Invasion): 78 – 79. สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2550, จาก

<http://www.positioningmag.com/Magazine/Details.aspx?id=45452>

พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ดันอ้อแกรมมี.

ปิบล ที่ปะปาล. (2534). หลักการตลาด. กรุงเทพฯ : เบลโล่การพิมพ์.

พีระ จิโรสถ. (2529). การเลือกสรรและการแสวงหาข่าวสาร. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช.

-----, (2529). การสื่อสารมวลชน : กระบวนการและทฤษฎี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

-----, (2532). ทฤษฎีการสื่อสาร : หลักการและทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 1- 15. นนทบุรี :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

เพาวิภา ภมรสติธย์. (2528). ความสัมพันธ์ระหว่างละครโทรทัศน์กับสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ สค.ม.
(สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.

มารีญา ไชยเศรษฐ์. (2546). ความคาดหวัง การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมในเขต
กรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการที่นี้ประเทศไทย ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5.
วิทยานิพนธ์ ว.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

ยุบล เบญจรงค์กิจ. (2533). การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญ
ทัศน์.

รุ่งอรุณ เขียวพุ่มพวง. (2550). ชีวิตกับนันทนาการ. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2550, จาก <http://www.brdp.osrd.go.th/forlive/content2.htm6>

วริศรา เวทยสุภรณ์. (2550). พฤติกรรมการรับชมและความพึงพอใจจากการรับชมละครเกาหลีทาง
สถานีโทรทัศน์ฟรีทีวีของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. รายงานโครงการเฉพาะบุคคล
ว.ม. (การบริการสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.

วิกิพีเดีย. (2551, กันยายน). ทู เอเชียน ซีรีส์. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2551, จาก
<http://th.wikipedia.org>

วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย: เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้ในข่าวสาร การวิจัยการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

วีณา วัฒนาศิริพานิช. (2549). *พฤติกรรม การเปิดรับการ ใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของวัยรุ่นใน เขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการโทรทัศน์ ประเภทเรียลลิตีโชว์ : กรณีศึกษารายการ UBC Academy Fantasia2 ประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ ว.ม.(สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). *พฤติกรรมผู้บริโภค ฉบับพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ : วิสิทธิ์พัฒนา

ศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร. *ผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร*. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2550, จาก <http://www.bma.go.th/info/>

สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส, (2551, สิงหาคม - กันยายน). *ไฮไลทรายการเดือน สิงหาคม – กันยายน 2551*. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2551, จาก http://www.thaipbs.or.th/index.php?Option=com_content&task=view&id=83&Itemid=34

สถานีโทรทัศน์ เนชั่น บรอดคาสติ้ง เซอร์วิส ออฟ ไทยแลนด์ (2551, สิงหาคม - กันยายน). *ผังรายการหลักสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ ประจำเดือน สิงหาคม – กันยายน 2551*. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2551, จาก http://nbtv.prd.go.th/downloads.php?cat_id=1

สถานีโทรทัศน์โมเดิร์น ไนน์ ทีวี. (2551, สิงหาคม - กันยายน). *ผังรายการประจำเดือน สิงหาคม – กันยายน 2551*. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2551, จาก http://modernnine.moct.net/timetable/tv_timetable.pdf

สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 7. (2551, สิงหาคม - กันยายน). *ผังรายการเดือน สิงหาคม – กันยายน 2551*. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2551, จาก <http://www.ch7.com/entertain/onair.aspx>

สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5. (2551, สิงหาคม - กันยายน). *ผังรายการสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ประจำเดือน สิงหาคม – กันยายน 2551*. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2551, จาก <http://www.tv5.co.th/programs/day.php>

สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3. (2548). *ครบรอบ 36 ปี สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3*. กรุงเทพฯ: เมย์ฟลาวเวอร์.

-----, (2551, สิงหาคม - กันยายน). *แผนผังรายการไทยทีวีสีช่อง 3 ประจำเดือน สิงหาคม – กันยายน 2551*. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2551, จาก http://www.thaitv3.com/schedule/monthly2008/monthly_program_Oct.xls/schedule.html

สมควร กวียะ. (2537). *สื่อสารมวลชนลชีวิต*. นนทบุรี: แก้วน้ำ.

สมควร เจริญสุข. (2539). *พฤติกรรมกำรเปิดรับสารและความพึงพอใจจากรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ นศ.ม.(การประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. (2539). *เอกสารการสอนชุดวิชาสุขศึกษาหน่วย 1-7*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สมฤทัย กล่อมน้อย. (2547). *พฤติกรรมกำรเปิดรับชมและการเลียนแบบสื่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ช่อง 7 สี ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. โครงการเฉพาะบุคคล ว.ม.(การบริหารสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ. (2550). *ชีวิตกับนันทนาการ*. สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2550, จาก <http://www.brdp.osrd.go.th/forlive/index.htm>

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2546). *ข้อมูลเด่นในรูปแผนภูมิ : สื่อมวลชน*. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2550, จาก http://service.nso.go.th/nso/graph/graph_file

สุดชาย วงศ์นาม. (2551). *บทที่ 7 ชีวิตกับนันทนาการ*. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2551, จาก http://www.nu.ac.th/course_hp/001151/page/7.htm.

สุทธิ ชัดติยะ. (2545). *ตัวแปรที่มีผลต่อการรับชมรายการโทรทัศน์ : ศึกษากรณีการผลิตรายการโทรทัศน์ “อรุณรุ่งที่ช่อง11” ของสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง11 กรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: รายงานการวิจัยฉบับที่4ของกลุ่มวิชาการ ส่วนผลิตรายการสถานีวิทยุแห่งประเทศไทย.

เสรี วงษ์มณฑา. (2532). *ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมต่อความรุนแรงของเยาวชนกับพฤติกรรมกำรดูโทรทัศน์ : กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมต้น*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการและส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. ถ่ายเอกสาร.

----- (2542). *การตลาดเชิงปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

----- (2542). *การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ไดมอนด์ อิน บิซิเนส เวิลด์.

สุกัญญา บุรณเดชาชัย. (2550?). *การสื่อสารมวลชนแนวคิด ทฤษฎี และสถานการณ์ในประเทศไทย*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุชา จันทรเฒ. (2529). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา.

- สุภาพันธุ์ บุญนา. (2546). *พฤติกรรมกำรเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของเด็กในจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ว.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อภิญา ศิริรัตนสมบุรณ์. (2534). *การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ “คู่กรรม” ในการถ่ายทอดและค่านิยมในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อลิสรา วิทวัสกุล. (2549). *การประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีผ่านละครโทรทัศน์ แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2526). *การตลาด*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อานนท์ เตชะธนะวัฒน์. (2550). *พฤติกรรมกำรชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ปริญญาานิพนธ์ วท.ม.(การจัดการนันทนาการ)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร เลื่องลือเจริญกิจ. (2540). *แบบแผนการชมละครโทรทัศน์ของผู้ชาย*. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์. ถ่ายเอกสาร.
- อุบลรัตน์ ศิริยุคศักดิ์. (2547). *สื่อสารมวลชนเบื้องต้น : สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุฬาร เนื่องจำนง. (2530). *เอกสารการสอนชุดวิชา การบริหารงานวิทยุโทรทัศน์ หน่วยที่ 8-15*. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Berlo, David K.. (1960). *The Proccess of Communication*. New York : Holt Rineheart and Winston.
- Bloom, S. Benjamin. (1975). *Taxonomy of Education Objective Hand Book1: Cognitive Domain*. New York: David Mckey.
- Blumler Jay G.. (1985). *The Social Character of Media Gratifications in Media Gratifications Research: Current Perspectives* Edite by Karl Erik Rosengren ,;Lawrence A. Wenner and Philip Palmgreen. Palmgreen: Beverly Hills.
- DeFleur, Melvin. (1964). *Occupational Roles as Portrayed on Television*. Public Opinion Quuuarterly 28.
- DeFleur, Melvin L.; Dennis; and Everette E..(2002). *Understaning Mass Communication: A Liberal Arts Perspective*. 7th edition. New York: Houghton Mifflin Company.

Huston, A. C.; et al. (1992). *Big World Small Screen: The Role of Television in American Society*. Nebraska: University of Nebraska Press.

Joseph T Klapper. (1960). *The Effect of Mass Communication*, 10th ed. New York : The Free Press.

Katz Blumer J.G.; & Gurevitch. (1974). *The Uses of Mass Communication*. Beverly Hills : Sage Publication.

Lawrence A. Wenner. (1985). *The Nature of News Gratification in Media Gratifications Research : Current Perspectives* Edited by Karl Erik Rosengren, Lawrence A. Wenner, and Philip Palmgreen. Palmgreen Beverly Hills : Sage Publications.

Roger, Everett M.; & Svenning Lynne. (1969). *Modernization among Peasants : The Impact of Communication*. New York : Rinehart and Winston.

Taro Yamane. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. Tokyo: Tokyo Harper International Edition.

Twaddle, A.C. (1981). *Sickness Behavior and The Sick-Role*. Massachusetts: Schenkman Publishing Company.

Windahl, Sven; & Signitzer, Benno H. (1997). *Using Communication Theory : An Introduction to Planned Communication*. London: Sage Publications.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงเกี่ยวกับคำถาม

แบบสอบถามชุดนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามจะไม่มีผลใด ๆ ต่อท่าน ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกข้อ

แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวทั่วไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนรับชม(ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม(ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม) ละครโทรทัศน์เอเชีย

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

อชณิญา มีทรัพย์ทวีกุล

ผู้วิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเซียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง :

1.แบบสอบถามชุดนี้ได้จัดทำขึ้นประกอบการทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเซียของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

2.แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่านได้โปรดพิจารณาตอบแบบสอบถามทั้งหมดตามความเป็นจริงหรือตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่านมากที่สุด เพียง 1 ข้อ

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. อายุ

- ☐ 13 – 15 ปี
☐ 16 – 18 ปี
☐ 19 – 21 ปี

3. ระดับการศึกษา

- ☐ มัธยมศึกษา
☐ ปวช./ ปวส./ อนุปริญญา
☐ปริญญาตรี

4. รายได้ (หรือเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง)

- ☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท / เดือน
☐ 3,001 - 4,500 บาท / เดือน
☐ สูงกว่า 4,500 บาท / เดือน

5. ท่านชมละครโทรทัศน์เอเชียมาเป็นระยะเวลานานเท่าใด

- ☐ 1 – 4 เดือน
- ☐ 5 – 8 เดือน
- ☐ 9 เดือน – 1 ปี
- ☐ มากกว่า 1 ปี

6. เมื่อท่านรับชมละครโทรทัศน์เอเชียแล้ว ท่านยังได้ติดตามรับชมละครไทยอีกหรือไม่

- ☐ ชมเหมือนเดิม
- ☐ ชมบ้าง น้อยกว่าแต่ก่อน
- ☐ ไม่ชมเลย

7. ท่านมีค่าใช้จ่ายในการชมละครโทรทัศน์เอเชียจำนวนกี่บาทต่อเดือน (สำหรับค่าซื้อ แผ่น VCD,DVD หรือ ค่า Internet)

- ☐ ไม่มีเลย เพราะชม Free TV หรือยืมแผ่น VCD,DVD จากเพื่อน
- ☐ น้อยกว่า 1000 บาท
- ☐ 1,100 – 3,000 บาท
- ☐ มากกว่า 3000 บาท

8. ท่านจะติดตามชมละครโทรทัศน์เอเชียต่อไปหรือไม่

- ☐ ชม เพราะ.....
- ☐ ไม่แน่ใจ เพราะ.....
- ☐ ไม่ชม เพราะ.....

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย

2.1 ลักษณะพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ____ โดยท่านสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

9. ท่านชอบรับชมละครโทรทัศน์เอเชียที่มีเนื้อหาประเภทใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ____ ละครรัก (Romance)
- ____ ละครชีวิต โศกนาฏกรรม (Drama/ Tragedy)
- ____ ละครตลก เบาสมอง (Comedy)
- ____ ละครต่อสู้ สืบสวน ผจญภัย (Action/ Suspence/ Adventure)
- ____ ละครประวัติศาสตร์ ชีวประวัติบุคคล ตำนานพื้นบ้าน (Period/ Folktale)
- ____ ละครสยองขวัญ ฆาตกรรม (Horror/ Crime)

10. ท่านชอบรับชมละครโทรทัศน์เอเชียเสียงพากย์แบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ เสียงพากย์ภาษาต่างประเทศ (Original Sound Track)
- ☐ เสียงพากษ์ภาษาต่างประเทศ (Original Sound Track) บรรยายภาษาอังกฤษ (English Subtitle)
- ☐ เสียงพากษ์ภาษาต่างประเทศ (Original Sound Track) บรรยายภาษาไทย (Thai Subtitle)
- ☐ เสียงพากย์ภาษาไทย

11. ช่วงเวลาที่ท่านเลือกรับชมละครโทรทัศน์เอเชียเป็นประจำคือช่วงใด(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- | | |
|--|---|
| ☐ จันทร์ – ศุกร์ 00:01 – 06:00 น. | ☐ เสาร์ – อาทิตย์ 00:01 – 06:00 น. |
| ☐ จันทร์ – ศุกร์ 06:01 – 12:00 น. | ☐ เสาร์ – อาทิตย์ 06:01 – 12:00 น. |
| ☐ จันทร์ – ศุกร์ 12:01 – 18:00 น. | ☐ เสาร์ – อาทิตย์ 12:01 – 18:00 น. |
| ☐ จันทร์ – ศุกร์ 18:01 – 24:00 น. | ☐ เสาร์ – อาทิตย์ 18:01 – 24:00 น. |

12. ท่านรับชมละครโทรทัศน์เอเชียกับใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ชมคนเดียว
- ☐ ชมกับเพื่อนๆ
- ☐ ชมกับพ่อ แม่
- ☐ ชมกับพี่ น้อง หรือญาติ
- ☐ ชมกับพี่เลี้ยง แม่บ้าน คนรับใช้

13. ท่านรู้จักละครโทรทัศน์เอเชียจาก บุคคลหรือสื่อใดมากที่สุด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ เพื่อนๆ
- ☐ สมาชิกในครอบครัว
- ☐ โฆษณาทางโทรทัศน์
- ☐ นิตยสาร หนังสือพิมพ์
- ☐ อินเทอร์เน็ต

14. หลังจากรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย ท่านได้นำไปสนทนากับใครบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ เพื่อนๆ
- ☐ พี่ น้อง หรือญาติ
- ☐ พ่อ แม่
- ☐ คนอื่นๆที่ชื่นชอบละครโทรทัศน์เอเชีย ทางอินเทอร์เน็ต เช่น แชท (Chat), กระดาน หรือ Web Board

2.2 ความบ่อยครั้งในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของท่านมากที่สุด

ท่านรับชมละครโทรทัศน์เอเชียประเภทต่างๆ บ่อยครั้งเพียงใดใน 1 สัปดาห์

ประเภท	ระดับความบ่อยครั้งในการชม		
	5-7 วัน	1-4 วัน	ไม่ชมเลย
ละครที่ชม			
15. ละครได้หัววัน			
16. ละครจีน			
17. ละครเกาหลี			
18. ละครญี่ปุ่น			

2.3 ระยะเวลาในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของท่านมากที่สุด

ท่านใช้เวลาในการรับชมละครโทรทัศน์เอเชียจากสื่อต่างๆ นานเท่าใด ใน 1 วัน

พฤติกรรมการชม (สื่อที่ชม)	ระยะเวลาในการชม		
	มากกว่า 4 ชั่วโมง	1-4 ชั่วโมง	ไม่ชมเลย
19. ละครโทรทัศน์เอเชีย ในฟรีทีวี (ช่อง 3,5,7,9,NBT,TPBS)			
20. ละครโทรทัศน์เอเชีย ในเคเบิลทีวี			
21. ละครโทรทัศน์เอเชีย ในแผ่น VCD			
22. ละครโทรทัศน์เอเชีย ในแผ่น DVD			
23. ละครโทรทัศน์เอเชีย ในแผ่น VCDtoDVD หรือ V2D (แผ่น Copy)			
24. ละครโทรทัศน์เอเชีย ในอินเทอร์เน็ต			

ตอนที่ 3 พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรม
 ภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชีย
 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของท่านมากที่สุด

ท่านมีพฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ) พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้) และพฤติกรรมภายหลังรับชม
 (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)ละครโทรทัศน์เอเชียต่างๆเหล่านี้ในระดับมากน้อยเพียงใด

พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
พฤติกรรมก่อนรับชม (ด้านแรงจูงใจ)					
25. สนใจอยากชมด้วยตนเอง					
26. คนอื่นชักชวน หรือได้ยินจากคนรอบข้างว่า ละครโทรทัศน์เอเชียเรื่องนั้นๆสนุก					
27. ละครโทรทัศน์เอเชียกำลังอยู่ในกระแสนิยม อยากทัน เหตุการณ์ ไม่อยากเชย					
28. เลือกชมละครโทรทัศน์เอเชียเพราะขึ้นชื่อนักแสดง					
29. เลือกชมละครเอเชียโทรทัศน์เพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ เนื้อหาชอบบทละครชวนให้ติดตาม					
30. อ่านเรื่องย่อก่อนรับชมละครโทรทัศน์เอเชีย					
พฤติกรรมระหว่างรับชม (ด้านการรับรู้)					
31. มีความตั้งใจรับชมละครมาก					
32. ชมไปด้วยและทำกิจกรรมอื่นร่วมไปด้วย เช่น ทำงานบ้าน คุยโทรศัพท์ ทานข้าว					
33. มีอารมณ์ร่วมไปตามตัวละคร เช่น ร้องไห้ โกรธแค้น					
34. หลีกเลียงหรือไม่อยากการทำกิจกรรมอย่างอื่น ขณะชมละคร เช่น ทำการบ้าน ทำงานบ้าน ฯลฯ					
35. จดจำการกระทำ ข้อคิด คำคม คติสอนใจต่างๆ เพื่อ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
36. เรียนรู้ชีวิตผู้อื่นจากละคร เช่น มุมมองความรัก การต่อสู้ชีวิต					
37. ได้เห็นวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวในต่างประเทศ					
38. ได้ฝึกทักษะการสนทนาภาษาต่างประเทศขณะชม					
39. รู้สึกได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ดีกว่าอยู่เฉยๆ					

พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
พฤติกรรมภายหลังรับชม (ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม)					
40. ทำให้การดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เช่น นอนดึก ตื่นสาย					
41. รู้สึกอ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน					
42. คลั่งไคล้นักแสดง อยากชมละครโทรทัศน์เอเซียเรื่องอื่นๆ ของนักแสดงที่ชื่นชอบต่อไป					
43. ติดตามหาข้อมูลเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเซียจาก แหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น นิตยสาร อินเทอร์เน็ต					
44. เป็นสมาชิก หรือจัดตั้งชมรมแฟนคลับ หรือจัดทำเว็บไซต์ เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเซีย					
45. ไปศึกษาภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม					
46. ไปท่องเที่ยวต่างประเทศ หรือตามสถานที่ถ่ายทำ					
47. ทำทรงผม แต่งกาย หรือซื้อสินค้าตามแฟชั่นในละครโทรทัศน์เอเซีย					
48. สะสมภาพถ่าย นิตยสาร วีซีดี และสินค้าอื่นๆ เกี่ยวกับละครโทรทัศน์เอเซีย หรือนักแสดง					
49. เลียนแบบพฤติกรรมและการพูดจาเหมือนในละครโทรทัศน์เอเซีย					
50. กตัญญูรู้คุณ เคารพรักครอบครัว ผู้มีพระคุณ มีสัมมาคารวะ อ่อนน้อมถ่อมตนเหมือนตัวละครในละครโทรทัศน์เอเซีย					
51. เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ของไทยเหมือนชาติอื่นๆ					

** ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามค่ะ**

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

- | | |
|--------------|--|
| 1. ชื่อ | นางกนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง |
| ตำแหน่ง | ผู้ช่วยศาสตราจารย์ |
| สถานที่ทำงาน | ภาควิชาสันทนากการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
| 2. ชื่อ | ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ |
| ตำแหน่ง | รองศาสตราจารย์ |
| สถานที่ทำงาน | สำนักทดสอบทางการศึกษา จิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
| 3. ชื่อ | นายชิน โพธิ์อ่อน |
| ตำแหน่ง | ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ข้าราชการบำนาญ) |
| สถานที่ทำงาน | ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม |
| 4. ชื่อ | ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ |
| ตำแหน่ง | รองศาสตราจารย์ |
| สถานที่ทำงาน | สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย |
| 5. ชื่อ | นางสาวอัญญา สิงห์เสนี |
| ตำแหน่ง | ผู้จัดการแผนกจัดตั้งรายการ |
| สถานที่ทำงาน | บริษัท ทู วิชั่นส์ จำกัด (มหาชน) |

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างละครโทรทัศน์เอเชีย

ตัวอย่างละครโทรทัศน์ได้หวั่น

Romantic Princess



ชื่อหนังอื่นๆ : Romantic Princess

นักแสดง : Angela Zhang, Wu Chun, Calvin

Directed By : Lin He Long

จำนวนตอน : 10

ประเภท : Romance , Comedy

Year : 2007

ออกอากาศ : 16 ก.ย. 2007

ออกอากาศ - เพิ่มเติม : ออกอากาศช่อง CTV และ GTV ทุกวันอาทิตย์ เวลา 22:00 - 23:30

ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : 公主小妹 / Gong Zhu Xiao Mei

It Started With A Kiss – แก๊งจู้บให้รู้วาร์ก



นักแสดง : เจิ้งหยวนซ่าง, หลินอี้เฉิน, จ้าวหย่งหัว, จางหย่งเจิ้ง, ถังจงเซิ่ง, เหยาไฉหยิง, สี่เหว่ยหนิง, หวังตงเจิ้ง

จำนวนตอน : 20

ประเภท : Comedy, Romantic

Year : 2005

ออกอากาศ : 1 ก.ย. 2005 - 1 ก.พ. 2006

ออกอากาศ - เพิ่มเติม : ทุกวันอาทิตย์ เวลา 22.00 - 23.50 น.

ออกอากาศในไทย : 22 มี.ค. 2008 - 13 มิ.ย. 2008

ออกอากาศในไทย - เพิ่มเติม : ทุกวันศุกร์ - วันเสาร์ เวลา 22.30 น. - 24.00 น. ทางช่อง 3

ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : 惡作劇之吻 / 恶作剧之吻 / E Zuo Ju Zhi Wen

ชื่อหนังอื่นๆ : It Started With A Kiss

ตัวอย่างละครโทรทัศน์ได้ห้วน

Hana Kimi - Hua Yang Shao Nian Shao Nu - ป้างรัก สลับข้าว



ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : 花樣少年少女 /

Hua Yang Shao Nian Shao Nu

ชื่อหนังอื่นๆ : Hanazakarino Kimitachihe / Hana Kimi

นักแสดง : Wu Chun, Ella, Jiro Wang

จำนวนตอน : 15 + 1 Chinese New Year Special

ประเภท : High School Comedy

Year : 2006

ออกอากาศ : 19 พ.ย.2006 - 4 มี.ค. 2007

ออกอากาศ - เพิ่มเติม : ออกอากาศช่อง CTS และ GTV

วันเสาร์เวลา 21:00 น. และวันอาทิตย์เวลา 21:30 น.

ออกอากาศในไทย : 26 ม.ค. 2008 - 21 มี.ค. 2008

ออกอากาศในไทย - เพิ่มเติม : ทุกวันศุกร์ - วันเสาร์ เวลา

22.30 น. - 24.00 น. ทางช่อง 3

Tokyo Julie



ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : 東方茱麗葉 /

Dong Fang Zhu Li Ye

ชื่อหนังอื่นๆ : Tokyo Juliet

นักแสดง : Ariel Lin , Wu Chun

จำนวนตอน : 17

ประเภท : Romantic

Year : 2006

ออกอากาศ : 3 มี.ย. 2006 - 23 ก.ย. 2006

ออกอากาศ - เพิ่มเติม : ออกอากาศช่อง GTV ทุกวัน

เสาร์ เวลา 22:00 - 23:30 น.

ตัวอย่างละครโทรทัศน์ได้หวั่น

KO One



ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : 終極一班 / 终极

一班 / Zhong Ji Yi Ban

ชื่อหนังอื่นๆ : KO One

นักแสดง : Jiro Wang, Calvin Chen, Aaron Yan,
Tang Yu Zhe

ประเภท : Fantasy / Action / Romance/ School
/Comedy

Year : 2005

ออกอากาศ : 26 พ.ย. 2005 - 22 เม.ย. 2006

ออกอากาศ - เพิ่มเติม : ออกอากาศ 22:30 - 23:30น.

ออกอากาศในไทย : -

Devil 2005



ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : 惡靈 05

ชื่อหนังอื่นๆ : Devil 2005

นักแสดง : 李威, TAE, 林立雯, 洪小玲, 金剛,
杨龙泽

จำนวนตอน : 20

ประเภท : Horror

Year : 2005

ออกอากาศในไทย : -

ตัวอย่างละครโทรทัศน์จีน

Warriors of the Yang Clan – วีรบุรุษตระกูลหยาง



ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : 楊門虎將 (楊門虎將) / Yang Men Hu Jiang

ชื่อหนังอื่นๆ : Yang Brothers / Yang Warriors / ยอดขุนศึกวีรบุรุษตระกูลหยาง

นักแสดง : Alec Su, Di Long, Angie Chiu, Lin Jiang Guo, Chae Rim, Hu Jing

จำนวนตอน : 33 (ต่างประเทศ) / 36 (ประเทศจีน)

ประเภท : Period

Year : 2004

ออกอากาศในไทย : 4 ก.ย. 2008

ออกอากาศในไทย - เพิ่มเติม : ทุกวันจันทร์ - ศุกร์

เวลา 2:45 - 3:30 ทางช่อง 3

Endless Love - ซ่อนรัก ซ่อนหัวใจ



ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : 天若有情 / Tian Ruo You Qing

ชื่อหนังอื่นๆ : Tou Xin (偷心) / Stealing Hearts

นักแสดง : เซอเหยินเปียว, ต่งเจี๋ย, เฉินเสี่ยวชวน, ซือหยี่, หวงจื่อเหว่ย, ลีวเยี่ย

จำนวนตอน : 35

ประเภท : Romance

Year : 2004

ออกอากาศในไทย : 1 ก.ค. 2008 - 3 ก.ย. 2008

ออกอากาศในไทย - เพิ่มเติม : ทุกวันจันทร์ - ศุกร์

เวลา 2:45 - 3:30 ทางช่อง 3

ตัวอย่างละครโทรทัศน์เกาหลี

A Love To Kill – แค้นเพื่อรัก



ชื่อหนังอื่นๆ : Ijksa / A Love to Kill / This love I want to kill/ The Love of Death / Detestable Love / Knock Out by Love (KBS World)

นักแสดง : Bi, Shin Min Ah, Kim Sa Rang, Lee Ki Woo

ประเภท : Melodrama and Romance

จำนวนตอน : 16 Year : 2005

ออกอากาศ : 31 ต.ค. 2005 - 20 ธ.ค. 2005

ออกอากาศ - เพิ่มเติม : ออกอากาศที่ช่อง KBS2 ทุกวันจันทร์และวันอังคาร 21:55 น.

ออกอากาศในไทย : 9 ธ.ค. 2006 - 14 ม.ค. 2007

ออกอากาศในไทย - เพิ่มเติม : ออกอากาศช่อง 7 วันเสาร์และวันอาทิตย์ เวลา 9.15 น. - 11.00 น.

ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : 이 죽일놈의 사랑 / I

Jukilnomui Sarang

Dae Jang Geum - แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง



ชื่อหนังอื่นๆ : Jewel in the Palace / Great Jang Geum

นักแสดง : Lee Young Ae, Ji Jin Hee, Hong Ri Na, Im Ho

ประเภท : History

จำนวนตอน : 54

Year : 2003

ออกอากาศ : 15 ก.ย. 2003 - 23 มี.ค. 2004

ออกอากาศ - เพิ่มเติม : ออกอากาศช่อง MBC ทุกวันจันทร์และวันอังคารเวลา 21.55 น.

ออกอากาศในไทย : 15 ต.ค.2005 - 11 มี.ค. 2006

ออกอากาศในไทย - เพิ่มเติม : ออกอากาศช่อง 3 วันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 18.30 น.- 20.00 น.

ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : 대장금(大長今) /

Dae-jang-geum

ตัวอย่างละครโทรทัศน์เกาหลี

Time Between Dog and Wolf



ชื่อหนังอื่นๆ : Hour Of Dog and Wolf
นักแสดง : Lee Joon Ki , Nam Sang Mi, Jung Kyung Ho
จำนวนตอน : 22
ประเภท : Action, Romance
Year : 2007
ออกอากาศ : 1 ก.ค. 2007
ออกอากาศ - เพิ่มเติม : ออกอากาศช่อง KBS2
ทุกวันเสาร์และวันอาทิตย์ เวลา 21:55 น.
ออกอากาศในไทย : -

ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : 개와 늑대의 시간

Hometown Legends



ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : 전설의고향 (傳說的故鄉) / Hometown Legends
ชื่อหนังอื่นๆ : Hometown Of Legend / Legendary
Hometown / Korean Ghost Stories นักแสดง : Park Min Young, Kim Ha Eun
จำนวนตอน : 8
ประเภท : Fantasy and Horror
Year : 2008
ออกอากาศ : 6 ส.ค. 2008 - 3 ก.ย. 2008
ออกอากาศ - เพิ่มเติม : ออกอากาศช่อง KBS2
ทุกวันพุธและวันพฤหัสบดี เวลา 21:55 น.
ออกอากาศในไทย : -

ตัวอย่างละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น

Hana Yori Dango – รักใสหัวใจเกินร้อย



นักแสดง : มัตสึโมโตะ จุน / อิโนะอุเอะ มาโอะ / มัตสึดะ โชตะ / อาเบะ สึโยชิ / โอกูริ ชุน

จำนวนตอน : 9

ประเภท : School and Romance

Year : 2005

ออกอากาศ : 21 ต.ค. 2005 - 16 ธ.ค. 2005

ออกอากาศ - เพิ่มเติม : ออกอากาศช่อง TBS ทุกวัน

ศุกร์ เวลา 22:00 น.

ออกอากาศในไทย : 1 มี.ค. 2008 - 15 มี.ค. 2008

ออกอากาศในไทย - เพิ่มเติม : ทุกวันเสาร์ และ

ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : 花より男子

ชื่อหนังอื่นๆ : Boys Before Flowers / Boys Over Flowers อาทิตย์ เวลา 09:15 ทางช่อง 7

1 Litre of Tears - บันทึกน้ำตา 1 ลิตร



ชื่อหนังอื่นๆ : Ichi Rittoru no Namida / One Litre of Tears / A Diary with Tears

นักแสดง : Sawajiri Erika, Yakushimaru Hiroko, Nishikido Ryo

จำนวนตอน : 11

ประเภท : Drama, School, Romance, Health

Year : 2005

ออกอากาศ : 11 ต.ค. 2005 - 20 ธ.ค. 2005

ออกอากาศ - เพิ่มเติม : ออกอากาศช่อง Fuji TV ทุกวัน

อังคาร เวลา 21:00 น. SP ออกอากาศวันที่ 5 เม.ย.

2007 เวลา 21:00 น.

ออกอากาศในไทย : 5 พ.ค. 2008 - 9 มิ.ย. 2008

ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : 1 リットルの涙 - ออกอากาศในไทย - เพิ่มเติม : ทุกวันจันทร์ - อังคาร

1 rittoru no namida

เวลา 20:30 น. ทางช่อง TPBS

ตัวอย่างละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น

Nodame Cantabile



ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : **のだめカンタービレ**

ชื่อหนังอื่นๆ : Nodame Cantabile

นักแสดง : Ueno Juri, Tamaki Hiroshi

จำนวนตอน : 11

ประเภท : Romantic, Comedy

Year : 2006

ออกอากาศ : 16 ต.ค. 2006 - 25 ธ.ค. 2006

ออกอากาศ - เพิ่มเติม : ออกอากาศช่อง Fuji TV

ทุกวันจันทร์ เวลา 21:00 น.

ออกอากาศในไทย : -

Ring Saishusho – ปมปริศนา



ชื่อหนัง (เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น) : **リング ~ 最終章 ~**

ชื่อหนังอื่นๆ : The Ring

นักแสดง : Yanagiba Toshiro, Nagase Tomoya

จำนวนตอน : 12

ประเภท : Mystery, drama, suspense

Year : 1999

ออกอากาศ : 7 ม.ค. 1999 - 25 มี.ค. 1999

ออกอากาศ - เพิ่มเติม : ออกอากาศช่อง Fuji TV ทุกวัน

พุธสัปดาห์ เวลา 22:00

ออกอากาศในไทย : 1 ม.ค. 2000

ออกอากาศในไทย - เพิ่มเติม : ออกอากาศช่อง ไอทีวี

ทุกวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ เวลา 21:45 - 22:40 น.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวธันนีญา มีทรัพย์ทวีกุล
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 25 กรกฎาคม 2523
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	6/144 หมู่บ้านพนมนคร ซอยลาดปลาเค้า18 ถนนลาดปลาเค้า แขวงจรเข้บัว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร 10230
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ แผนกสนับสนุนบริการสมาชิก
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท ทูริชัสนส์ จำกัด (มหาชน) เลขที่ 118/1 อาคารทิปโก้ ถนนพระราม 6 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	ประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนอนุศิษย์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จากโรงเรียนอุทัยวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (การศึกษาทางไกล) อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี
พ.ศ. 2543	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2547	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) (เกียรตินิยมอันดับ 1) โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ (ประชาสัมพันธ์) จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ. 2551	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาการจัดการนันทนาการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ